

ABONAMENTS

Barcelona, metropoli	900 Ptas
Catalunya i territoris de la República	100 —
trimestre	100 —
Amèrica Llatina i Portugal, trimestre	150 —
Països corresponents postal, id.	150 —
Altres països, id.	200 —

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAM. SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

BARCELONA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 389, 1.42 — TELEFON 11.490
TALLERS D'IMPRESA: CARRER DE BARBARA, 11 I 12. — TELEFON 19.600

EL TEMPS Domina el completament serà per tot Catalunya amb vents ençalmats per l'interior, i fluïdos, de direccions variables, per les comarques de la costa.

La temperatura màxima d'ahir a Serbs fou de 37 graus, i la mínima d'aquest matí a Nürta, de 12.

CRONICA

L'estat de guerra a Barcelona

La declaració de l'estat de guerra a Barcelona i a la "provincia", acordada amb caràcter urgent, ha estat una sorpresa entre l'optimisme oficial dels actes que el Govern prepara per a demà. La vinguda precipitada del ministre de la Guerra i del de la Governació, ha fet més espectacular el determini que torna a posar la ciutat en un estat d'excepció. El ministre de la Guerra ha dit que aquesta mesura extrema no obedi a cap temor de qualsevol intent revolucionari. Creiem que el ministre ha expressat amb sinceritat el seu pensament; la hipòtesi d'un possible moviment subversiu no té cap consistència. Segons les paraules autoritzades del ministre, la declaració de l'estat de guerra ha de servir per a evitar els crims socials i actes de sabotatge contra els tramvies que, segons ells, s'han multiplicat darrerament. El senyor Portela, per la seva banda, recalca les manifestacions del senyor Gil Robles i afegí que la pol·lida era al seu lloc, i que la disciplina en aquest cas era perfecta, sense necessitat d'altres estímuls que l'imperatú del deure i el respecte a l'autoritat encarregada de fer complir la llei. En acabar, ha subratllat que la normalitat dintre la policia era absoluta, i que per ara no hi havia més sancions.

Es evident, doncs, que la sobtada i fugaç visita dels ministres de la Guerra i de la Governació no ha tingut altre objecte que fer més solemne la declaració de l'estat de guerra, decretat en evitació de possibles atemptats personals i actes de sabotatge contra tramvies i autobusos. Fins aleshores, el Govern no havia declarat l'estat de guerra a Barcelona, qüestió que la declaració de l'estat de guerra dona per solucionada definitivament. Aquestes diversions parlamentàries de darrera hora acaben d'explicar la manca d'interès que tots els grans problemes de caràcter general tenen per als que foren elegits amb la bandera de les dretes.



Per això fa gràcia que el senyor Calvo Sotelo s'entregués presentant proposicions tan desacobellades com les que ha presentat referents als policies separats del cos i altres aspectes de la qüestió referents a Barcelona, qüestió que la declaració de l'estat de guerra dona per solucionada definitivament. Aquestes diversions parlamentàries de darrera hora acaben d'explicar la manca d'interès que tots els grans problemes de caràcter general tenen per als que foren elegits amb la bandera de les dretes.

IMPRESSIONS DE SICILIA

PALERMO

per Carme Montoriol Puig

Rialles; disputes; cançons; crits aguts dels venedors ambulants; cascavells dels carrets multicolors; converses que esdevenen plàstiques, pels gestos que les esmalten; una llum encandorada; un sol de plom; una mar de cobalt; un semicercle de muntanyes, brutalment retallades; un cel, tan aviat d'un blau enlluernador com prenyes de negra nuvolada tempestuosa. Escenografia única; incomparable.

Així se'n presentà Palermo el primer matí de l'època.

I aquesta impressió de la ciutat serà definitiva; no s'afèblirà ni es modificarà durant els dos dies més que hi passarem. Es trobarà en la nostra visita als seus parcs i als seus jardins — plens de plantes tropicals, retorcades, monstruoses; d'arbres d'estranyes branques penjants, que tornen a clavar-se a terra i formen com un bosc de troncs —; no ens deixarà davant l'ornamentació fastuosa, carregadíssima, de les seves múltiples esglésies barroques; la retrubarem enfront la fontana monumental de la plaça Pretòria i als Quattro Canti — encreuament de les dues principals artèries palermitanes, lloc brunzent com un rus —; a la plaça de la Catedral — closa d'una immensa balustrada marmòria amb estàtues i més estàtues de sants —; a l'interior de la riquíssima capella palatina, fulgurant com un joell; davant les tres cúpules vermelles de S. Cataldo i de S. Giovanni degli Eremiti — visions d'Orient —; i fins de cara a la seva magnífica Conca d'or, de fertilitat inigualable. Jocs violents d'ombra i de llum; sàvia acusació de contrastos; grandiositat de masses; escenografia. Però bella escenografia; escenografia impressionant, captivadora.

I no ens estranya mica, ciutat, la coblença de que foren objecte ja d'antic. Ens expliquem les lluites per posseir terra, que no guardes els teus tresors amagats, que no celes la teva bellesa, sinó, ben al contrari, t'en parles, provocadora; en fas gala, orgullosament. Què t'estrany que passessis d'unes mans a altres; que, per torn, senyors regessis els teus conqueridors i fossis amargament plorada, després, pels que et perdien?

Paragonada, sota la dominació àrab, a Còrdova i al Caire, conegueres, amb Frederic II, el màxim de la teva esplendor. Foras fastuosa i il·lustre; la primera de les corts d'Europa quant a riquesa i art. I ens plaia de recordar que, en aquells anys de la teva més gran puixança, els poetes que, de per tot arreu acudien a tu, Palermo, s'aplegaven entorn d'una bellíssima reina, la qual t'havia arribat de l'altra part de la mar blava.

Era una antiga princesa de la casa d'Aragó, de nom Constança, la que, al costat de Frederic II, regia el destí, en aquell endemig brillant, de la Sicília.

I anys després una altra Constança — aquesta vegada princesa siciliana, l'última descendent de la gloriosa casa de Suàbia — promesa a Pere, fill del rei Jaume d'Aragó, travessaria també la mar blava, fent camí a la inversa, per ésser acollida amb grans festeigs a la ciutat de Barcelona.

Quan la tendra donzella s'embarcava a Palermo per anar a trobar l'espòs, el maig del 1266, ¿qui li hauria dit que duia amb ella la futura fortuna de la seva terra i que Dant la saludaria "genitrice dell'onor di Sicilia e d'Aragona"?

(Continua a la pàgina 3, col. 4)



Atenció. — A les dracenes de la Unió Naval de Llevant s'ha botat un transport per a la marina mexicana de guerra. (Foto Urbis Press.)



Exercici d'un batalló complementari alemany, dels que fan el soldat vuit setmanes. (Foto Urbis Press.)

LES CORTS DE LA REPUBLICA

Han quedat definitivament aprovats els pressupostos per al segon semestre d'enguany

El senyor Cambó ofereix el seu vot per la revisió extraordinària de les finances de l'Estatut a favor de l'Estat.

LA SESSIÓ DEL MATÍ

Madrid, 29. — A les 11 del matí comença la sessió de Corts, sota la presidència del senyor Alba. Les tribunes són buides. Als escons hi ha una concurrència regular. Al banc blau els ministres de Finances i Estat.

Es llegeix i aprova l'acta de la sessió anterior.

El senyor BARRIA demana que no s'acabi l'etapa parlamentària sense que quedi resolta la qüestió referent a l'acta d'acusació contra els senyors Azana i Casares Quiroga, el resultat de la qual a la Comissió ja se sap. Es mostra estranyat pel fet que aquest afer no s'hagi discutit encara i sollicita una solució urgent, en un sentit o altre, puix que els encartats en aquesta qüestió són els que més desitgen que s'acabari el més aviat millor.

EL MINISTRE D'ESTAT li contesta. Manifesta que el retard en la

resolució no ha estat per culpa del Govern, ja que aquest desitjaria que es solucionés com més aviat millor. Ofereix portar l'assumpte a la pròxima reunió ministerial, i diu que si la solució s'ajusta als seus desitjos, pot assegurar al senyor BARRIA que serà d'acord amb la seva petició.

El senyor BARRIA rectifica breument, i dona les gràcies al ministre per les seves manifestacions.

El ministre d'ESTAT rectifica, i ofereix tractar l'afer amb rapidesa.

S'ENTRA EN L'ORDRE DEL DIA

Es posa a discussió el dictamen relatiu a l'artemut del pressupost.

El senyor FERNANDEZ DE LA BANDERA, d'Unió Republicana, consuma un torn en contra de la totalitat. Esstudia la tasca portada a cap per aquestes Corts, per a deduir que aquesta ha estat plenament negativa. Aquest resultat negatiu no es pot imputar a les oposicions. N'altres complim amb el nostre deure. El Govern i la majoria no ho fan així. No són agrats els nostres bons desigs.

El senyor VILLALONGA: ¿l'obstrucció?

El senyor FERNANDEZ DE LA BANDERA: L'obstrucció la fan la majoria i el Govern en no portar a la Cambra els projectes de manera viable. Altrament, si nosaltres nauçsim obstrucció als pressupostos, no estariem en aquests moments discutint l'artemut del pressupost, sinó que estariem en el capítol, segon del primer dictamen.

(Continua a la pàg. 5)

Jornada del partit nacional socialista

Goebbels fa l'elogi del moviment en un discurs

Berlin, 29. — Amb gran animació, des de primeres hores del matí, s'ha celebrat avui la gran Jornada del partit nacional-socialista, de la secció de Berlín. Els diferents actes de què ha constat aquesta jornada han reunit importants multituds que han donat a aquestes festes el caràcter espectacular tradicional en les solemnitats principals del partit nacional-socialista.

LLEGIU:

LA VERITAT SOBRE L'AFU-
SELLAMENT DE MISS OAVELL
a la pàg. 3.
LES LLETRES I LES ARTS,
a la pàg. 4.
DE LES TERRES CATALANES,
a la pàg. 4.
INFORMACIO DE MADRID,
a la pàg. 5.
EL TEATRE I EL CINEMA,
a la pàg. 6.
INFORMACIO D'ESTRANGER,
a la pàg. 7.
L'ARTICLE DE J. TORRES
I CAPRERA, a la pàg. 7.
UNA ESTONA AMB ELS IN-
FANTS, a la pàg. 8.
LA DONA I LA LLAR,
a la pàg. 8.
RADIOCINUSIO, a la pàg. 10.
ELS ESPORTS, a la pàg. 11.

El text del decret de-
clarant l'estat de
guerra

Madrid, 29. — La "Gaceta" d'avui publica el següent decret declarant l'estat de guerra a Barcelona:

"D'acord amb el Consell de Ministres i a proposta del seu President, Vinc a decretar el següent:

Article primer. — D'acord amb el que es prevé en l'article 42 de la Constitució, i en el 32 de la Llei de 28 de juliol de 1933, es declara l'estat de guerra a Barcelona i a la seva província.

Article segon. — Pel general cap, de la Divisió orgànica de la regió es dictaran els oportuns bans d'acord amb la llei d'Ordre públic, que regiran en les dites capital i província.

Article tercer. — Del present Decret se'n donarà compte a les Corts, a tenor del que prevé l'article 60 de l'esmentada llei d'Ordre públic.

Donat a Madrid, a 28 de juny de 1935. — Nicet Alcalá-Zamora i Torres. — El president del Consell de Ministres, Alexandre Lerroux i Garcia."

Una proposició i una
esmena de Calvo
Sotelo

Totes dues es refereixen a la policia de Barcelona

Madrid, 29. — Signada en primer terme pel senyor Calvo Sotelo, s'ha presentat a la Mesa de la Cambra una proposició de llei que diu:

"La Cámara recaba del Gobierno la revisión inmediata de las medidas de separación definitiva del cuerpo de Investigación y Vigilancia, acordadas por la Junta Superior de Policía en 22 de los corrientes mes y año, con excepción de las que conciernen a funcionarios de dicho cuerpo que hubieran pasado al servicio de la Generalidad como consecuencia del traspaso de las facultades relativas al Orden público."

Madrid, 29. — El senyor Calvo Sotelo ha proposat l'esmena següent a l'article 15 de la llei de Pressupostos: "Se declara sin vigor ni efecto lo dispuesto en el artículo segundo de la ley de 31 de mayo de 1935, acerca de los funcionarios que integran el Cuerpo de Vigilancia de la Generalidad de Cataluña."

El restabliment
de l'Institut d'In-
vestigacions Eco-
nòmiques

El Butlletí Oficial de la Generalitat en la seva edició d'ahir va publicar un Decret del gestor d'Economia restabliment en el seu funcionament l'Institut d'Investigacions Econòmiques.

Com es recordaria, la dissolució de l'Institut era un dels "èxits" que van apuntar-se el coronel Jiménez Arenas i el comandant Gabarron durant l'ur estada a la Generalitat.

LA DECLARACIO DE L'ESTAT DE GUERRA

Ahir, a les onze del matí, arriba-
ren a Barcelona els ministres
senyors Gil Robles i Portela

El senyor Gil Robles va manifestar que calia acabar amb els actes de sabotatge d'una manera implacable. Per aquest motiu digué que havia estat declarat l'estat de guerra. El senyor Portela va dir que la policia complia el seu deure



Els ministres de Governació i Guerra a l'ur arribada ahir a l'aeròdrom del Prat. (Foto Centelles.)

Ahir, a les onze del matí, aterrà a l'aeròdrom del Prat el trimotor que va conduir a Barcelona els ministres de la Guerra i de la Governació, senyors Gil Robles i Portela Valladares. Al primer, l'acompanyaven dos secretaris. Al segon, dos agents de policia, encarregats de custodiar-lo.

A l'aeròdrom els esperaven el general de la divisió, senyor Sánchez Ocaña, el senyor Pich, el cap Superior de Policia senyor Alvarez i el cap de l'Aeronautica senyor González Gallarza. Va retre honors als dos ministres una companyia d'aviació.

Els baixers de l'aparell manifestaren que el viatge havia anat bé.

Es traslladaren, poc després, a la caserna de la quarta divisió, on arribaren a tres quartes de dotze. En aquest lloc els esperaven els generals i caps de cosos de tropa, els quals complimentaren el senyor Gil Robles.

Aquest els manifestà que tenia el propòsit de visitar la guarnició de Barcelona. Afegí que, ara, no havia estat aquest el motiu del seu viatge.

També acudiren a l'esmentada caserna alguns polítics, entre ells els senyors Senyors Torrents i Sedó; el senyor Cirera Valtà i els gestors de la CEDA a l'Ajuntament, senyor Albert de Quintana i Bassols. També hi anaren el director de la companyia de Tramvies, senyor Veiga, el president de l'Audiència i el fiscal.

Al cap de poca estona d'haver rebut aquestes visites, el senyor Pich i el general Sánchez Ocaña es reuniren amb els dos ministres.

En el transcurs de la reunió entraren diverses vegades al despatx on es trobaven els ministres, l'Auditor i el cap d'Estat Major d'aquesta divisió.

A les dues de la tarda els senyors Gil Robles i Portela rebieren els periodistes.

MANIFESTACIONS
DEL SENYOR GIL ROBLES

Va cedir la paraula al senyor Portela. Aquest, no volgué ésser menys; i la retornà, amablement, al senyor Gil Robles, dient-li que era ell el que havia de parlar, perquè era qui manava.

(Girona el full, s. u. p.)

—No he de dir-los res més — afegí — i no sé si el senyor Portela els vol dir alguna cosa.

Aleshores el senyor Gil Robles va dir el següent: Que el Govern havia acordat declarar l'estat de guerra a Barcelona i a la "provincia". Afegí que aquesta mesura no obedi al propòsit de sortir al pas d'un moviment revolucionari, la hipòtesi del qual havia d'ésser descartada, sinó a què, havent-se aguditzat la delinqüència de caràcter social, que és la vulgar, calia combatre-la amb energia amb molta rapidesa i seguint un criteri inflexible.

Va dir que al Govern el preocupava la pau i la tranquil·litat de Barcelona, ja que n'estava molt necessitada, i afegí que li serien retornades la tranquil·litat, la pau i el treball, costés el que costés, ja que no era possible tollar que l'Ordre Públic estigués a mercè d'uns malfats. Va dir que era aquest el motiu degut al qual havia estat declarat l'estat de guerra, la qual cosa es podia comprovar llegint el ban declarant-lo.

—No he de dir-los res més — afegí — i no sé si el senyor Portela els vol dir alguna cosa.

LES MANIFESTACIONS
DEL SENYOR PORTELA

Va començar dient que subscribia les paraules pronunciades pel senyor Gil Robles.

Un periodista li preguntà si la policia seria amonestada. El senyor Portela va contestar-li que la policia es trobava en el seu lloc; que la disciplina era completa per propi impuls del deure, perquè ho exigien així la llei i els encarregats de fer-la complir.

Enter la policia — afegí — hi ha normalitat absoluta.

—Hi hauran més sancions contra aquests de vigilància? — li fou preguntat.

—Per ara, no — va contestar.

Aleshores alguns dels periodistes digueren als ministres que el públic que no estava al corrent dels actes de sabotatge començats darrerament, havia trobat molt estrany l'acord pres pel Govern de declarar l'estat de guerra.

El senyor Gil Robles va dir als periodistes que havent augmentat aquests darrers dies els actes de savia de parlar, perquè era qui manava.

(Girona el full, s. u. p.)



LA REVETLLA DE SAMPER

—Apra-te-me, Lucía, o sinó m'estalla!

botatge contra els tramvies i autobusos, així com els atemptats, per tal de posar-hi fi d'una manera implacable, s'havia declarat l'estat de guerra. Afegí que per aquest motiu havien vingut ell i el senyor Portela a Barcelona.

—Funcionerà la censura arran d'aquests fets? — li preguntaren.

El senyor Portela va contestar que la censura seguiria prohibint la publicació de les notícies sobre aquests actes de sabotatge i de caràcter social, ja que els que els executen es proposen únicament causar alarma i pànic i, essent així, constitueixen un avantatge que no es publiquin.

El senyor Pich va intervenir en la conversa per dir als ministres que els periodistes de Barcelona desitjaven ésser tractats de la mateixa manera que els seus companys de Madrid, als quals s'els permet la publicació d'aquests fets. Essent així, els compradors que hi ha a la ciutat de Madrid els donarien més preu per la seva publicació, mentre que a Barcelona no s'havien deixat publicar.

El senyor Portela va contestar al senyor Pich que havia donat les ordres necessàries perquè no succeís més. Afegí que el que passava era que a les edicions de provincies d'aquells diaris fins ara s'havien deixat publicar, i a les edicions de Madrid, no.

—Això és el que s'ha evitat — afegí.

Un periodista va dir que per tal d'evitar que es fessin fantasies sobre aquests fets, com per exemple l'incendi del tramvia ocorregut al Passeig de Gràcia, que va ésser presenciat per molta gent, el millor seria que es facilités una nota oficial a la Prefectura de Policia, donant-ne compte.

Al senyor Gil Robles, al senyor Portela i al general Sánchez, la idea els semblava bona. Aquest darrer digué que ho faria així.

Acabada l'entrevista el senyor Portela va convidar a dinar el senyor Gil Robles al seu domicili.

LA TORNADA A MADRID

A tres quarts de quatre acabaren de dinar els ministres. Seguidament, acompanyats dels senyors Pich i Pon i Sánchez Ocaña, amb el seu ajudant i el cap d'Estat Major senyor Adalbert Sanfelix, es dirigiren a l'aeròdrom del Prat.

En arribar als ministres a l'aeròdrom, una companyia de la tercera esquadra d'Aviació, els reté honors.

Al camp es trobaven algunes personalitats i autoritat, entre elles el cap de l'Aviació militar, tinent coronel senyor González Gallarza; el secretari de l'Ajuntament, senyor Pi i Sunyer, i altres.

Al cap de poc d'arribar els ministres es posà en marxa el motor de l'avió i seguidament els senyors Gil Robles i Portela s'acomiadaren i pujaren a l'aparell, que va marxar cap a Madrid a les 4.31.

TEXT DEL BAN DECLARANT L'ESTAT DE GUERRA, QUE VA ÉSSER FET PUBLIC AHIR

Don José Sánchez de Ocaña y Boltrán, general de Divisió del Ejército y jefe de la Cuarta División Orgánica. Hago saber:

Que en cumplimiento de Decreto de esta fecha, acordado en Consejo de Ministros y de conformidad con los preceptos de la Constitución, ley de orden público, Código de Justicia Militar y Orden de 6 de enero de 1934, queda declarado el Estado de Guerra en el territorio de la antigua provincia de Barcelona. Y, dispuesto a mantener el orden público a todo trance,

Ordeno y mando

Artículo primero. — Serán repelidos por la fuerza, sin previa intimación, todos los actos de violencia realizados contra cuarteles, polvorines o dependencias militares, líneas férreas y de tranvías u otros medios de comunicación, conducciones de aguas y energía eléctrica, y los que se cometan contra edificios públicos o particulares, Bancos, fábricas o establecimientos que estén custodiados por fuerzas del ejército o de seguridad.

Art. segundo. — Quedan sometidos a la jurisdicción de guerra y serán juzgados con arreglo a los preceptos del Código penal ordinario, el de Justicia Militar o leyes especiales, según corresponda, como actos contrarios al Orden público:

a) Los delitos de rebelión, sedición y sus conexos, y los de atentado y resistencia a la Autoridad y sus agentes.

b) Los que causen o tiendan a causar desperfectos en cualquier clase de vías de comunicación, telefónicas, telegráficas o de radio, y a impedir la circulación de trenes, tranvías o vehículos de servicio público y de transporte de mercancías y los que tiendan a impedir el abastecimiento de artículos de primera necesidad o servicios de agua, luz o cualquier otro de carácter público y las coacciones contra la libertad de trabajo o contratación.

c) Los de agresión, injuria, insulto o amenza de hecho o palabra a todo militar y agente de la autoridad que desempeñe funciones propias del servicio o cumplimiento órdenes, sea cualquiera su graduación, y cuyos delitos se considerarán de insulto a fuerza armada.

d) Los de desacato, injuria o calumnia a las autoridades militares, a Instituciones o Cuerpos del ejército, cualquiera que sea el medio empleado, con inclusión de la imprenta, grabado, radio y todo otro de difusión o publicidad.

e) Los de tenencia ilícita de armas, explosivos, materias incendiarias y gases lacrimógenos o asfixiantes, así como cualquier otro medio o artículo capaz de producir graves daños.

Los que también por cualquiera de los medios antes mencionados exciten directa o indirectamente a cometer alguno de los delitos comprendidos en este Bando, y los repartidores o vendedores de impresos o publicaciones encaminadas a los fines expresados en este número y en el anterior, los que arrojen a la vía pública y los que fijen pasquines con igual propósito, serán considerados como autores de los mismos delitos.

Art. tercero. — Quedan igualmente sometidos a la jurisdicción de guerra todos los delitos comprendidos en la ley de 11 de octubre de 1934, con las modificaciones en ella introducidas por la de 20 de junio de 1935.

Art. cuarto. — Los reos de los delitos comprendidos en este Bando, que sean aprehendidos infraganti, serán sometidos a juicio sumarísimo que se tramitará con arreglo a los preceptos del Código de Justicia Militar.

Art. quinto. — De todos los demás delitos contrarios al Orden público que se cometan durante el Estado de Guerra, seguirán conociendo los Tribunales de Urgencia, a cuya disposición serán puestos los presuntos autores, con arreglo al artículo 54 de la Ley de Orden Público.

Art. sexto. — Transcurridas que sean veinticuatro horas desde la publicación de este Bando, podrá aplicarse sin excepción, en los casos en que así proceda, las penas establecidas en el Código de Justicia Militar.

Art. séptimo. — La jurisdicción de guerra podrá inhibirse en favor de la ordinaria del conocimiento de las causas incoadas por delitos comunes, que aún hallándose comprendidos en este Bando no tengan, a su juicio, relación directa con el Orden público.

Art. octavo. — Asumidas por mi autoridad todas las facultades que me confiere para estos casos el artículo 58 de la Ley de Orden público, castigaré con multa hasta diez mil pesetas cuantos actos contrarios al orden público no sean constitutivos de delito, y adoptaré en cada caso, con arreglo a dicha ley, cuantas medidas considere además necesarias para su restablecimiento.

Art. noveno. — No podrá celebrarse ninguna reunión, mitin, conferencia o manifestación pública, ni aún de las Juntas o Asociaciones de Sindicatos, sin mi autorización, que será solicitada por escrito con expresión del objeto de la misma y que otorgaré, si lo estimo oportuno, con las restricciones y requisitos pertinentes. Toda reunión o manifestación celebrada sin mi autorización, será disuelta por la fuerza pública si ofrecieran resistencia sus componentes, a los cuales se les exigirán las responsabilidades en que incurran.

Art. 10. — Los Tribunales, Autoridades y Corporaciones civiles continuarán ejerciendo sus respectivas funciones en todo lo que no se halle exceptuado en este Bando, limitándose las de orden gubernativo, en lo que atañe al Orden público, a las facultades que por mi Autoridad se deleguen.

Art. 11. — Los funcionarios públicos o Corporaciones que no presten el inmediato auxilio que por mi autoridad o por mis subordinados sea reclamado para el restablecimiento del orden y para la ejecución de lo mandado en este Bando, serán suspendidos en el acto de empleo, cargo o función o sueldos anejos, sin perjuicio de la responsabilidad criminal que les sea exigida por el Tribunal competente.

Artículo adicional. — A los efectos de términos legales, se hace la publicación de este Bando a las once horas de hoy, día de la fecha.

Barcelona, 29 de junio de 1935.

José Sánchez Ocaña.

LES MANIFESTACIONES DEL CAP SUPERIOR DE POLICIA

Va dir que li semblava que amb l'estat de guerra s'acabarien els sabotatges als tramvies

El cap superior de policia senyor Alvarez, en rebre ahir passada els pe-

Demà, dilluns El Barato

COMENÇARÀ LA VENDA D'ARTICLES AVARIATS PER L'INCENDI

A fi d'evitar aglomeracions, aquesta venda es farà per etapes: Aquesta serà la primera, per a realitzar els següents articles:

Sastreria de senyor i nens - Vestits seda per a senyora i nena - Paraigües - Guardapols - Tots els Barnussos

NOTA INTERESSANT

Tots els articles que es realitzen, per bé que lleugerament avariats, són d'utilitat, ja que EL BARATO ha retirat tot allò inserrible, a fi de

NO ENGANYAR EL PUBLIC

riodistes, els manifestà que havia quedat volucionat allò que s'havia sol·licitat tantes vegades pels informadors de la Prefectura, així és, que es facilitaria una nota oficial dels assumptes que passen i que la censura taxava, ja que s'havien rebut ordres de donar-la.

Un repòrter li preguntà si amb l'estat de guerra hi havia alguna variació en els assumptes de la Prefectura.

—Tot seguirà igual — digué — però les diligències que es tramitin passaran a la Jurisdicció militar, en lloc de la civil. La vigilància serà la mateixa, però el general de la Divisió podrà disposar també dels soldats. Ara ho havia de fer si l'autoritat civil s'ho demanava. Naturalment, el general de Catalunya estava encarregat de l'Ordre públic, però era per delegació especial, no com ara, per la seva pròpia autoritat.

—¿S'ha parlat de la militarització dels tramvies?

—Res d'això per ara; el que hi haurà és més vigilància als tramvies, ja que l'incendi del tramvia ocorregut l'altre dia al Passeig de Gràcia, és un fet intolerable. De més a més, podia causar moltes víctimes innocents.

—¿Creieu que amb l'estat de guerra es reduiran aquests fets?

—Jo crec que sí — contestà —, i aprofito aquesta ocasió per a acomiadar-me de vosaltres com a informador puix que ara solament aniré al campús que em marqui el general de la Divisió, amb el qual aniré a despatxar a les nou del vespre.

—¿Quedareu cap de Tarragona, Lleida i Girona, ja que en aquestes provincies no hi ha estat de guerra?

—Probablement, encara que no sé com es tractarà aquest assumpte.

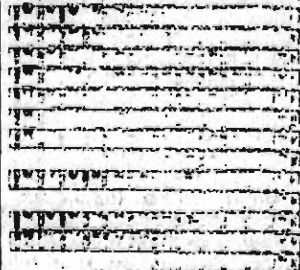
—¿Heu canviat impressions amb el ministre de la Governació?

—Heu parlat breus moments, però no hem tractat res en concret.

Després el cap de policia donà compte que s'havia presentat un cas que ha de passar a l'autoritat militar.

Es tracta d'un individu que ha agredit un comissari i el fet està definit com a atemptat a l'autoritat.

Afegí que no tenia més detalls sobre aquest assumpte.



Dr. Padrós de Gona

METGE-ODOLISTA

Auzias March, 31 (xamf. Girona)

Tel. 23845 BARCELONA

A la Companyia Vila-Daví li han robat una maleta plena de roba

El representant de la companyia Vila-Daví ha presentat una denúncia amb motiu d'haver estat robada una maleta de l'autocar que l'esmentada companyia utilitza per a les excursions artístiques. Contenia robes valorades en unes mil pessetes.

Revista de Premsa

La situació parlamentària

LA HUMANITAT examina l'actual situació parlamentària, i fa ressaltar que el govern del senyor Azàña tingui constantment una adhesió de la Cambra numèricament molt més forta que el Govern actual.

—Tot això demostra, en forma inequívoca, que les Corts actuals han deixat de representar el país. Un diputat. Quan les Constituents reunien votacions de 120, 130 i 150 diputats, les oposicions i la Premsa de dreta clamaven per aquests monstres, fins a esgarramar-se, que les Constituents eren unes Corts faccioses. I a aquest respecte, creiem del major interès recordar alguns antecedents com a punt de referència.

A veure. L'assalt de les dretes contra les Constituents s'intensificà fins a límits d'escàndol a principi de l'estiu del 1933. Maig i juny. "Les Corts Constituents compliren la seva comesa — es cridava — en aprovar la Constitució".

"Les Corts Constituents no funcionen; els seus diputats no acuden a les sessions; han deixat de representar l'opinió pública; són unes Corts faccioses!" Es formà — recordem-ho — el Comitè de Cinque per a desenrotllar una obstrucció sistemàtica a la Cambra. El 14 de juny, quan l'últim Gabinet Azàña es presentava a les Corts, els caps d'oposició envestien violentament contra el ministre amb un argument-base: el de la seva debilitat parlamentària. El dia 20 acabava el debat polític i el Govern obtenia 188 vots. L'endemà la Premsa de dretes afirmava que el Govern detentava el Poder i que la votació de confiança, que no arribava al "quòrum", significava una desfeita.

El dia de la seva presentació a les Corts el Govern actual obtingué menys vots que el darrer ministeri Azàña; però la mateixa Premsa escrivia que el Govern comptava amb una base parlamentària tan àmplia que li assegurava l'arribada.

Les oposicions demanaven votacions nominals per a les nombroses esmenes a la Llei d'Arrendaments que aleshores es discutia. A l'hora de la votació, i per evitar que hi hagués el nombre de diputats necessaris, els mateixos que havien demanat votació nominal, s'absentaven del saló. I bé. Les esmenes eren refusades amb un promedi de cent-setanta vots.

En plena canícula — agost —, evidentment, el nombre de diputats disminuïa sensiblement. En els dies 2 i 3 d'aquell mes el Govern aconseguí que assistissin a la sessió més de 120 i 129 diputats, respectivament. Les oposicions seguien acusant aquelles Corts de "faccioses". La campanya derrotista culminava en una ofensiva desesperada. Tot el país es convençia a poc a poc que, realment, "no hi havia" i que Azàña detentava el Poder.

El dia 17 d'agost, el ministre Azàña va sotmetre a una votació de "quòrum". Obtingué 235 vots. Les oposicions s'havien abstuït. La campanya contra les Constituents continuà. "A la votació hi participaren els ministres!", clamà, escandalitzada, la Premsa reaccionària, que era aleshores la immensa majoria de la Premsa espanyola. En les votacions celebrades els dies 20, 30 i 31 d'agost, la majoria obtenia encara 144, 152 i 145 vots. El dia 6 de setembre, en la imminència de la crisi, en un ambient erràtic i difícil, batut per tots els fronts, el govern Azàña reunia a la sessió parlamentària 146 diputats...

El pròxim triomf de les esquerres

HERALDO DE MADRID diu que el resultat de les eleccions de novembre no pot repetir-se. Si aleshores van triomfar les dretes va ésser degut no pas a defectes de la llei electoral sinó al vot de la dona. Va ésser degut únicament a l'atomització de les esquerres:

"Caro se ha pagado y se está pagando ciertamente el error. Por culpa de todos. Y no por la nuestra, aunque algunos quieran tildarnos de presuntuosos. Entonces, como ayer, como hoy, no fuimos remisos en proclamar la necesidad heroica de concurrir a las elecciones con las mayores garantías de éxito. Es decir, agrupándose siquiera circunstancialmente y hasta fortalecer los cimientos de la República, los partidos que la crearon, haciéndose intérpretes del justo anhelo popular.

Otro sería el rumbo del régimen si así hubiera sucedido. De todos modos algo beneficioso implica en sí el error: la experiencia y el propósito de enmienda. Si para una próxima o remota lucha electoral todos los enemigos de la reacción articulan o coordinan sus esfuerzos, el triunfo de las esencias democráticas de la República será un hecho incontrovertible, seguro, definitivo.

La voluntad del pueblo es esa. En todas partes de España, aun en los más

apartados rincones, se refleja esa ansia ostensiblemente. Las innumerables cartas de nuestros lectores lo confirman día tras día.

Nadie niega ya esta realidad. Se palpa y se percibe hasta en las preocupaciones últimas de los adversarios. "A B C" reconoce hoy mismo que el triunfo de las izquierdas, a juzgar por el rumbo de la política actual, está descartado si las izquierdas llevan a la práctica sus propósitos electorales.

Lo de noviembre no debe repetirse. Por lo que a las derechas respecta véase como respiran sus órganos periodísticos y en qué situación de barullo y descomposición se encuentran los distintos núcleos que lucharon juntos en aquella fecha.

Sin enemigo fuerte y fortalecido todos nacíste puede poner en duda el éxito."

Ahora bien: explicar el hecho no quiere decir justificarlo. Hay un Gobierno, al que este hecho le crea una situación desairada y violentísima, por como lo pone al descubierto y menosceba la base misma de su autoridad. Si se recuerda la génesis del Gabinete actual, las peripecias de la crisis última, y sobre todo el complejo de fuerzas que determinaron su solución, se llegará a la consecuencia de que este Gobierno nació caracterizado por su sentido expreso, neta y específicamente parlamentario. Si puede hablarse así, era una expresa imposición de la Cámara Legislativa a no sin forcejo. Estamos bien lejos de censurar este carácter parlamentario del Gobierno, y hasta juzgamos que éste es el punto de vista de la mecánica constitucional, fué saludable la solución de la crisis. Pero es que ahora nos encontramos con que aquel Gobierno, apoyado en el número — ya que no en la calidad republicana — de los votos, se encuentra ahora desahogado de su propia mayoría y vive a merced de las oposiciones, que tienen en su mano a cada hora el medio de colocarle en el trance de dimitir. Incluso hemos podido contemplar en días anteriores el caso peregrino de que fueran las propias oposiciones quienes salvaran la situación del Gabinete cuando el ministro de la Gobernación hizo cuestión de confianza, en nombre de él, la aprobación de cierto artículo.

Con esta ocasión comparan todos los comunistas el momento presente con los últimos días de las Corts Constituientes, en el verano de 1933. Entonces el Gobierno por una oposición parlamentaria violentísima, que obstruía toda su obra y exigía la demostración diaria de mayoría en pleno mes de agosto, produjo hasta el último instante votaciones de quòrum con resultado satisfactorio. Y sin embargo, las Corts fueron disueltas.

La actitud de las oposiciones actuales es muy otra: puede valer como ejemplo de abnegación patriótica y de amor a las instituciones. Pero no obstante esta benevolencia del adversario, el Gobierno es desairado por su propia mayoría y no puede acreditar ya los títulos parlamentarios en que se apoyó para arribar al Poder.

Esta situación ha de tener un límite, y ese límite lo impone el decoro del Parlamento y de las instituciones todas. Como haya de salir de ella, no somos nosotros los llamados a resolverlo. ¿Acaso mediante la clausura del Parlamento? Pero entonces, ¿en qué podrá fundamentarse la posición del actual Gobierno?"

El punt limit

EL SOL, en un article de fons ben moderat, davant de les dificultats que el Govern troba per reunir els diputats que necessita, demana que el Parlament sigui dissolt per salvar el propi decorum: "Nosotros hemos explicado el fenómeno de la ausencia de la mayoría po-

apartados rincones, se refleja esa ansia ostensiblemente. Las innumerables cartas de nuestros lectores lo confirman día tras día.

Nadie niega ya esta realidad. Se palpa y se percibe hasta en las preocupaciones últimas de los adversarios. "A B C" reconoce hoy mismo que el triunfo de las izquierdas, a juzgar por el rumbo de la política actual, está descartado si las izquierdas llevan a la práctica sus propósitos electorales.

Lo de noviembre no debe repetirse. Por lo que a las derechas respecta véase como respiran sus órganos periodísticos y en qué situación de barullo y descomposición se encuentran los distintos núcleos que lucharon juntos en aquella fecha.

Sin enemigo fuerte y fortalecido todos nacíste puede poner en duda el éxito."

Ahora bien: explicar el hecho no quiere decir justificarlo. Hay un Gobierno, al que este hecho le crea una situación desairada y violentísima, por como lo pone al descubierto y menosceba la base misma de su autoridad. Si se recuerda la génesis del Gabinete actual, las peripecias de la crisis última, y sobre todo el complejo de fuerzas que determinaron su solución, se llegará a la consecuencia de que este Gobierno nació caracterizado por su sentido expreso, neta y específicamente parlamentario. Si puede hablarse así, era una expresa imposición de la Cámara Legislativa a no sin forcejo. Estamos bien lejos de censurar este carácter parlamentario del Gobierno, y hasta juzgamos que éste es el punto de vista de la mecánica constitucional, fué saludable la solución de la crisis. Pero es que ahora nos encontramos con que aquel Gobierno, apoyado en el número — ya que no en la calidad republicana — de los votos, se encuentra ahora desahogado de su propia mayoría y vive a merced de las oposiciones, que tienen en su mano a cada hora el medio de colocarle en el trance de dimitir. Incluso hemos podido contemplar en días anteriores el caso peregrino de que fueran las propias oposiciones quienes salvaran la situación del Gabinete cuando el ministro de la Gobernación hizo cuestión de confianza, en nombre de él, la aprobación de cierto artículo.

Con esta ocasión comparan todos los comunistas el momento presente con los últimos días de las Corts Constituientes, en el verano de 1933. Entonces el Gobierno por una oposición parlamentaria violentísima, que obstruía toda su obra y exigía la demostración diaria de mayoría en pleno mes de agosto, produjo hasta el último instante votaciones de quòrum con resultado satisfactorio. Y sin embargo, las Corts fueron disueltas.

La actitud de las oposiciones actuales es muy otra: puede valer como ejemplo de abnegación patriótica y de amor a las instituciones. Pero no obstante esta benevolencia del adversario, el Gobierno es desairado por su propia mayoría y no puede acreditar ya los títulos parlamentarios en que se apoyó para arribar al Poder.

Esta situación ha de tener un límite, y ese límite lo impone el decoro del Parlamento y de las instituciones todas. Como haya de salir de ella, no somos nosotros los llamados a resolverlo. ¿Acaso mediante la clausura del Parlamento? Pero entonces, ¿en qué podrá fundamentarse la posición del actual Gobierno?"

El pròxim triomf de les esquerres

HERALDO DE MADRID diu que el resultat de les eleccions de novembre no pot repetir-se. Si aleshores van triomfar les dretes va ésser degut no pas a defectes de la llei electoral sinó al vot de la dona. Va ésser degut únicament a l'atomització de les esquerres:

"Caro se ha pagado y se está pagando ciertamente el error. Por culpa de todos. Y no por la nuestra, aunque algunos quieran tildarnos de presuntuosos. Entonces, como ayer, como hoy, no fuimos remisos en proclamar la necesidad heroica de concurrir a las elecciones con las mayores garantías de éxito. Es decir, agrupándose siquiera circunstancialmente y hasta fortalecer los cimientos de la República, los partidos que la crearon, haciéndose intérpretes del justo anhelo popular.

Otro sería el rumbo del régimen si así hubiera sucedido. De todos modos algo beneficioso implica en sí el error: la experiencia y el propósito de enmienda. Si para una próxima o remota lucha electoral todos los enemigos de la reacción articulan o coordinan sus esfuerzos, el triunfo de las esencias democráticas de la República será un hecho incontrovertible, seguro, definitivo.

La voluntad del pueblo es esa. En todas partes de España, aun en los más

apartados rincones, se refleja esa ansia ostensiblemente. Las innumerables cartas de nuestros lectores lo confirman día tras día.

Nadie niega ya esta realidad. Se palpa y se percibe hasta en las preocupaciones últimas de los adversarios. "A B C" reconoce hoy mismo que el triunfo de las izquierdas, a juzgar por el rumbo de la política actual, está descartado si las izquierdas llevan a la práctica sus propósitos electorales.

Lo de noviembre no debe repetirse. Por lo que a las derechas respecta véase como respiran sus órganos periodísticos y en qué situación de barullo y descomposición se encuentran los distintos núcleos que lucharon juntos en aquella fecha.

Sin enemigo fuerte y fortalecido todos nacíste puede poner en duda el éxito."

Ahora bien: explicar el hecho no quiere decir justificarlo. Hay un Gobierno, al que este hecho le crea una situación desairada y violentísima, por como lo pone al descubierto y menosceba la base misma de su autoridad. Si se recuerda la génesis del Gabinete actual, las peripecias de la crisis última, y sobre todo el complejo de fuerzas que determinaron su solución, se llegará a la consecuencia de que este Gobierno nació caracterizado por su sentido expreso, neta y específicamente parlamentario. Si puede hablarse así, era una expresa imposición de la Cámara Legislativa a no sin forcejo. Estamos bien lejos de censurar este carácter parlamentario del Gobierno, y hasta juzgamos que éste es el punto de vista de la mecánica constitucional, fué saludable la solución de la crisis. Pero es que ahora nos encontramos con que aquel Gobierno, apoyado en el número — ya que no en la calidad republicana — de los votos, se encuentra ahora desahogado de su propia mayoría y vive a merced de las oposiciones, que tienen en su mano a cada hora el medio de colocarle en el trance de dimitir. Incluso hemos podido contemplar en días anteriores el caso peregrino de que fueran las propias oposiciones quienes salvaran la situación del Gabinete cuando el ministro de la Gobernación hizo cuestión de confianza, en nombre de él, la aprobación de cierto artículo.

Con esta ocasión comparan todos los comunistas el momento presente con los últimos días de las Corts Constituientes, en el verano de 1933. Entonces el Gobierno por una oposición parlamentaria violentísima, que obstruía toda su obra y exigía la demostración diaria de mayoría en pleno mes de agosto, produjo hasta el último instante votaciones de quòrum con resultado satisfactorio. Y sin embargo, las Corts fueron disueltas.

La actitud de las oposiciones actuales es muy otra: puede valer como ejemplo de abnegación patriótica y de amor a las instituciones. Pero no obstante esta benevolencia del adversario, el Gobierno es desairado por su propia mayoría y no puede acreditar ya los títulos parlamentarios en que se apoyó para arribar al Poder.

Esta situación ha de tener un límite, y ese límite lo impone el decoro del Parlamento y de las instituciones todas. Como haya de salir de ella, no somos nosotros los llamados a resolverlo. ¿Acaso mediante la clausura del Parlamento? Pero entonces, ¿en qué podrá fundamentarse la posición del actual Gobierno?"

El pròxim triomf de les esquerres

HERALDO DE MADRID diu que el resultat de les eleccions de novembre no pot repetir-se. Si aleshores van triomfar les dretes va ésser degut no pas a defectes de la llei electoral sinó al vot de la dona. Va ésser degut únicament a l'atomització de les esquerres:

"Caro se ha pagado y se está pagando ciertamente el error. Por culpa de todos. Y no por la nuestra, aunque algunos quieran tildarnos de presuntuosos. Entonces, como ayer, como hoy, no fuimos remisos en proclamar la necesidad heroica de concurrir a las elecciones con las mayores garantías de éxito. Es decir, agrupándose siquiera circunstancialmente y hasta fortalecer los cimientos de la República, los partidos que la crearon, haciéndose intérpretes del justo anhelo popular.

Otro sería el rumbo del régimen si así hubiera sucedido. De todos modos algo beneficioso implica en sí el error: la experiencia y el propósito de enmienda. Si para una próxima o remota lucha electoral todos los enemigos de la reacción articulan o coordinan sus esfuerzos, el triunfo de las esencias democráticas de la República será un hecho incontrovertible, seguro, definitivo.

La voluntad del pueblo es esa. En todas partes de España, aun en los más

apartados rincones, se refleja esa ansia ostensiblemente. Las innumerables cartas de nuestros lectores lo confirman día tras día.

Nadie niega ya esta realidad. Se palpa y se percibe hasta en las preocupaciones últimas de los adversarios. "A B C" reconoce hoy mismo que el triunfo de las izquierdas, a juzgar por el rumbo de la política actual, está descartado si las izquierdas llevan a la práctica sus propósitos electorales.

Lo de noviembre no debe repetirse. Por lo que a las derechas respecta véase como respiran sus órganos periodísticos y en qué situación de barullo y descomposición se encuentran los distintos núcleos que lucharon juntos en aquella fecha.

Sin enemigo fuerte y fortalecido todos nacíste puede poner en duda el éxito."

Ahora bien: explicar el hecho no quiere decir justificarlo. Hay un Gobierno, al que este hecho le crea una situación desairada y violentísima, por como lo pone al descubierto y menosceba la base misma de su autoridad. Si se recuerda la génesis del Gabinete actual, las peripecias de la crisis última, y sobre todo el complejo de fuerzas que determinaron su solución, se llegará a la consecuencia de que este Gobierno nació caracterizado por su sentido expreso, neta y específicamente parlamentario. Si puede hablarse así, era una expresa imposición de la Cámara Legislativa a no sin forcejo. Estamos bien lejos de censurar este carácter parlamentario del Gobierno, y hasta juzgamos que éste es el punto de vista de la mecánica constitucional, fué saludable la solución de la crisis. Pero es que ahora nos encontramos con que aquel Gobierno, apoyado en el número — ya que no en la calidad republicana — de los votos, se encuentra ahora desahogado de su propia mayoría y vive a merced de las oposiciones, que tienen en su mano a cada hora el medio de colocarle en el trance de dimitir. Incluso hemos podido contemplar en días anteriores el caso peregrino de que fueran las propias oposiciones quienes salvaran la situación del Gabinete cuando el ministro de la Gobernación hizo cuestión de confianza, en nombre de él, la aprobación de cierto artículo.

Con esta ocasión comparan todos los comunistas el momento presente con los últimos días de las Corts Constituientes, en el verano de 1933. Entonces el Gobierno por una oposición parlamentaria violentísima, que obstruía toda su obra y exigía la demostración diaria de mayoría en pleno mes de agosto, produjo hasta el último instante votaciones de quòrum con resultado satisfactorio. Y sin embargo, las Corts fueron disueltas.

La actitud de las oposiciones actuales es muy otra: puede valer como ejemplo de abnegación patriótica y de amor a las instituciones. Pero no obstante esta benevolencia del adversario, el Gobierno es desairado por su propia mayoría y no puede acreditar ya los títulos parlamentarios en que se apoyó para arribar al Poder.

Esta situación ha de tener un límite, y ese límite lo impone el decoro del Parlamento y de las instituciones todas. Como haya de salir de ella, no somos nosotros los llamados a resolverlo. ¿Acaso mediante la clausura del Parlamento? Pero entonces, ¿en qué podrá fundamentarse la posición del actual Gobierno?"

Una petició de les dones catalanes

L'eminent actriu Margarida Xirgu ha lliurat a l'Excm. Sr. President de la República, el document que transcrivim a continuació:

Excmo. Señor:
Al s'impone al artículo 5 de la Constitución, que reconoce a los ciudadanos de la República el derecho de petición a los Poderes públicos, las mujeres catalanas, que en la actualidad, en el momento de la República, en estos momentos de amargura y desengaño.

Vió la mujer en el 14 de abril de 1931 un alboroz de libertades y dentro de ella llegada la hora de la reparación para Cataluña. Con entusiasmo afirmó su fe en las nuevas instituciones republicanas porque sólo en ellas cabe un régimen de libertad como la Autonomía.

Con tal convicción ayudó al magnífico plebiscito por el Estatuto con su propaganda ya que no podía hacerlo con su voto, por no estar todavía reconocido por la Ley; y cuando las gloriosas Constituyentes aprobaron el cuerpo legal de nuestra Autonomía, sintió la alegría de la victoria de Cataluña en pro de la granidad por la República. Nunca cual en aquellas jornadas de intensa república, mismo estuvo más unida espiritualmente a España nuestra tierra, porque nada obliga tanto como la libertad.

En la memoria de todos los catalanes estaba presente en aquel entonces la suerte que cupo a la Mancomunidad de Diputaciones, creada por la Monarquía y demolida después, en acto de dictadura, para prueba de que en el concepto del rey perjurio las leyes no eran otra cosa que pedazos de papel al arbitrio de sus promesas.

La República al incorporar en la Constitución el principio Autonomístico lo declaraba básico en la organización del Estado y por ello lo ampararía, con cuya afirmación daba a Cataluña la seguridad de que el Estatuto no estaría cual aquel decreto aludido, sujeto a las vicisitudes de cualquier gobierno que en los avatares de la política pudiera significar ideas contrarias a las que dieron vida a la Constitución republicana.

Así lo creyó el pueblo catalán, y por ello con orgullo y valentía unió su destino al destino de la República.

La suspensión del Estatuto acordada por las actuales Cortes ha llevado, excelentísimo señor, al corazón de las mujeres catalanas profundo desaliento y justa alarma; las mujeres, que generalmente no sabemos distinguir de sutilezas dialecticas, pero que tenemos una perspicacia infalible, hemos sospechado, y con nosotros todo el pueblo catalán, la intención de dejar sin efecto las libertades catalanas, que debían tener su mayor amparo y defensa en la Constitución.

Un régimen de excepción como el que sufre Cataluña es además de injusto, peligroso, pues al atrofian con tal aparato jurídico los organismos de la democracia, se prepara el terreno para que hallen surco apropiado las semillas de la política de violencias.

La mujer catalana, que puso su fe en los ideales de LIBERTAD y de DE-RECHO; que vivió en la Autonomía un instrumento de la CULTURA, de la RIQUEZA y de la JUSTICIA SOCIAL; que repudia por instinto maternal las luchas fratricidas, no puede permanecer impasible ante la prolongación de este estado de excepción que perturba en sus raíces la vida toda de la tierra que la vio nacer.

Porque la paz espiritual, Excmo. Sr., no se logra sino a la previa restauración del derecho que devuelva integrament sus facultades a nuestra Generalitat, y sólo entonces las instituciones que tienen su fuente en el sufragio responderán a su perfil republicano.

Las mujeres catalanas, Excmo. Sr., han aprendido en la historia que siempre que se ha querido castigar a todo un pueblo por los actos de sus hombres representativos se han cosechado amargas experiencias.

Por el resplandor de nuestra República, de tan limpios orígenes, reinégrese la vigencia del Estatuto y los derechos constitucionales.

Las mujeres catalanas, que un día unieron sus manos en cálido homenaje a V. E. por su generosa defensa de las aspiraciones de Cataluña; las que seguimos las doctrinas del glorioso caballero de la Patria don Francisco Maciá, y educadas en su política austera y noble; las mujeres que fuimos el rayo de luz que animó a seguir adelante a los hombres que trajeron la segunda República; las que en los momentos actuales son la esperanza y el consuelo a los caídos en la lucha por el ideal, acudimos respetuosas, pero con la serenidad que da el cumplimiento del deber, a V. E. para exponerle el estado de opinión que se ha formado en Cataluña, y al hacerlo no podemos por menos de recordar con ilusión aquellas palabras que V. E. pronunció mientras estrechaba la mano del desaparecido Presidente por inimitable designio de la naturaleza humana: "Cataluña es digna de su libertad, y yo declaro ante el pueblo catalán que sus libertades serán respetadas porque Cataluña cuanto más libre más española será".

Firmado — Elvira Serret, M. Jordà, M. Escudé, María de Serra. Segueixen les signatures fins a 2.000, recollides en un sol dia.

LES SARDANES

L'Agrupació Sardànica de Barcelona ha organitzat per a aquesta nit una audició de sardanes a la Plaça de l'Àngel, a càrrec de la Còpia Montseny.

UN CRIM QUE VA COMMOURE EL MON

La veritat sobre l'afusellament de Miss Edith Cavell

XXXI

Es diu que hipnotitzava les seves víctimes

Miss Cavell, ben a l'inrevés de Baur, no oferia cap resistència a Pinkhoff quan aquest la interrogava.

—Vos heu rebut 5.000 francs del príncep de Croi? — assegurava amb tot aplom el policia.

—Oh, no! — responia ella amb una simplicitat desconcertant. — Solament varen ésser 1.500.

Per força Pinkhoff havia de somriure interiorment en comprovar la senzillesa amb la qual Miss Cavell li anava desgranant la veritat.

Altament, el seu nom havia ressonat tan sovint en les declaracions dels seus coinquilts que totes les negatives, totes les protestes que hagués fet s'haurien estavellat davant de les fermes confessions que Pinkhoff havia obtingut d'alguns dels altres presoners.

El "dossier" conté la prova indiscutible de la manera sorneguera mitjançant la qual Pinkhoff havia terroritzat les seves víctimes. Aduch hom afirma que alguns els hipnotitzà, cosa del tot possible si hom analitza les declaracions que conté el "dossier" històric, que revela els mètodes clínics utilitzats per la secció B de la policia secreta.

Es millor no esmentar noms. Potser seria injust publicar aquestes revelacions que foren fetes sota el regne del terror, les víctimes del qual varen ésser indiscutiblement determinats presoners. Com podia, doncs, Miss Cavell defensar-se eficaçment en presència de manifestacions com aquesta que segueix?

"Reconec amb una certesa absoluta que la dona amb la qual acabé d'ésser confrontada és la que em fou presentada durant la segona quinzena de maig del 1915, al meu domicili, per una tal Miss Cavell, directora de la clínica Berckendael de Brussel·les.

"Tal com m'afirmà, havia fet venir a Brussel·les franceses vàlides, els quals em demanà que acollís a casa meua, havent-ne allotjat d'altres a casa seva i la resta els havia dissimulat en altres cases de la població... Miss Cavell ja m'havia informat que recruta per als exercicis enemics.

"Em demanà d'amagar a casa meua soldats i oficials anglesos i francesos en el cas de no trobar-los un altre aixopluc segur."

Pinkhoff era certament mestre en l'art de dissimular. El dia 17 d'agost, en circumstàncies dramàtiques, arribà Georges Hostelet, doctor en ciències, el qual havia col·laborat activament amb Miss Cavell. Però el policia havia actuat amb una traça tal que Hostelet no se n'havia adonat.

"M'han encarregat — digué Pinkhoff negligentment, en presentar-se a la casa del senyor Hostelet, Avinguda Florida. — de demanar-vos de venir a actuar de testimoni en un procés en el qual els troben implicats miss Cavell i el senyor Séverin. Abans, però, cal que practiqueu un exorcisme a casa vostra."

Durant dues hores, amb una tenacitat de llumaire, registrà totes les habitacions de totes maneres, amb resultat negatiu. Feia poc que Miss Cavell l'havia previngut que tots els membres de l'organització havien caigut en sospita.

Finalment, Pinkhoff demanà al doctor: "Esteu a punt? Crec que cal allà al migdia ja estarem de tornada." Era si fa no fa el mateix gènere de mentida que havia emprat amb la princesa de Croi i amb la seva àvia, en situació anàloga.

Quan arribaren al quarter general, carrer de Berlaumont, Bergan els esperava.

Pinkhoff procurà tot seguit esclafar el doctor:

—Quants diners heu lliurat a Miss Cavell? — li demanà.

—Només de dos a tres-cents francs.

—Mentiu — replicà Pinkhoff. — Miss Cavell m'ha dit que la quantitat era força més important.

L'interrogatori durà quelcom més d'una hora. Finalment Pinkhoff pregà al doctor que el seguís vers al defora. L'autòmbil que els havia portat allà continuava al seu lloc.

—Pugeu — li digué Pinkhoff amb polidesa. Quan volia era complentment en extrem.

—On em porteu? — demanà Hostelet.

—A Saint-Gilles, naturalment — respongué Pinkhoff. A jutjar pel seu to de sorpresa hom hauria dit que els creia que el doctor ho trobaria natural.

Un cop les seves víctimes terroritzades, Bergan i Pinkhoff arribaven fàcilment a arrancar-los confessions mitjançant les quals totes les comunicacions se trobaven aclarides.

Encara que Baur els hagués opo-sat una ferma resistència, les nombroses hores manuscrites que el dossier conté demostrarien l'astúcia amb la qual recolliren no menys que a obtenir totes les informacions que desitjaven.

—A veure — reprengué Pinkhoff. — quan fou que començàreu a ocupar-vos de l'organització? No oblideu que vull tota la veritat i que us denunciaré si intenteu d'enganyar-me.

—A principis de març, algú... — Ah — va interrompre Pinkhoff. — Qui era aquest algú?

—No penso pas dir-vos-ho. — Ho veurem, i el seu to devin-gué amenaçador.

—Aquesta persona — continuà el presoner — em parlà de Miss Cavell i del seu hospital del carrer de la

Cultura. Hom m'ha dit que la infermera s'encarregava de donar aixopluc als anglesos que desitjaven escapar-se.

—Comprenc — observà Pinkhoff. — I què succeí després?

—Miss Cavell continuà la seva obra amb el concurs de Baur. Tot-hom sabia que s'ocupava igualment de reclutament.

Pinkhoff murmurà alguna cosa a Bergan i tots dos simularen encisats del tomb dels esdeveniments.

—A propòsit — reprengué el primer. — ¿Que sabeu de l'afar de les falses cartes d'identitat?

La seva curiositat es veié recompen-sada amb una veritable allau d'informacions: Capiau havia fabricat unes seixanta o setanta d'aquestes cartes i havia també portat soldats anglesos a Brussel·les.

"Edith Cavell era responsable de l'afiliació de la senyora Bodard, a qui s'havia ocupat activament de dissimular soldats anglesos i francesos desitjosos de retornar al front. Alguns d'aquests darrers havien ad-huc notificat a la senyora Bodard que havia arribat a Holanda; al-ter, però, ho havien fet així mateix amb la infermera.

—¿I referent al príncep de Croi? — inquirí Pinkhoff.

—Oh, el conec molt bé. M'ha donat el diner que calia per a les meves despeses.

L'inculpat donà altres informacions encara. Explicà la forma segons la qual els soldats eren portats a Brussel·les, donà els noms d'aquells que els havien emparat, reconegué haver portat ell mateix soldats a la clínica. Pinkhoff, molt satisfet d'ell mateix, posà fi a la conversa.

—Per avui ja n'hi ha prou. Demà tornarem a conversar una estona.

Els plans de Pinkhoff tenien almenys el mèrit de la simplicitat. De creure'l a ell no era sinó un interrogador benivolent, desitjós de veure triomfar la justícia i hom, a desgrat de tot, no pot lliurar-se d'admirar-li la tàctica, per diabòlica que hagin estat els resultats.

El dossier conté aquesta cínica confessió:

"Brussel·les, 24 d'agost del 1915. Durant el període comprès entre el 2 d'agost i el 22 del mateix mes del 1915, els acusats Baur i l'holandès toren legalment interrogats pels sota-signats Bergan i Pinkhoff. De bell signants refusaren tots dos a contestar les preguntes concretes que els foren fetes. No fou sinó de mica en mica que anaren cedint i acabaren fent revelacions importants.

El seu interrogatori davant el Tribunal no pogué ja tenir lloc fins que tots els testimonis necessaris foren adquirits i registrats.

Aquesta nota és eloqüent. Evoca els penosos i incessants interrogatoris, la manera com els acusats foren terroritzats, com arribaren a fer-los acusar mutuum i els mitjans extrems emprats per a obligar-los a confessar.

La veritable obra mestra de Pinkhoff fou l'interrogatori del farmacèutic Lluís Séverin, un amic íntim de la infermera.

—Tinc la impressió, senyor Séverin — començà el policia amb la seva acostumada amabilitat — que vos no sou home disposat a contrariar la vostra actitud patriòtica. No tinc necessitat de dir-vos que una bona part dels vostres companys de l'organització han dit ja la veritat. I en dir això agafà un dossier i ensenyà al farmacèutic nombroses signatures. ¿Com hauria pogut, doncs, Séverin, negar?

—Sí molt bé — continuà Pinkhoff — que en diverses ocasions heu amagat bones a casa vostra. ¿Esteu disposat a donar-nos les dades exactes?

Séverin respongué que això havia durat poc més o menys sis mesos.

—¿I cert que heu donat a Miss Cavell diverses quantitats destinades a permetre a soldats i a homes vàlids assolir el front?

Per a belgues solament — respongué Séverin —, jo no em considerava pas en l'obligació d'ajudar francesos.

—Molt bé. I Miss Cavell, us ha tornat alguna vegada les quantitats que vos li havíeu deixat?

—No; ella em digué recentment que els diners que esperava d'Holanda no li havien arribat. Segurament — em digué — que el missatger deu haver estat arrestat pel camí.

—A propòsit — continuà Pinkhoff amb aire destacat —, (afectava aquesta actitud quan feia preguntes particularment perilloses). ¿Sabeu si aquests diners procedien del Govern francès?

Però Séverin no caigué en el parany. Tot movent el cap declarà que ignorava totalment d'on podien procedir les quantitats.

L'endemà Miss Cavell fou treta de la seva cel·la per tal d'ésser interrogada referent a les transaccions financeres que havia tingut amb Séverin. Fou forçada a convenir que ell li havia deixat diners i a confessar altres fets que la incriminaven d'una manera definitiva. Quatre dies més tard es trobava novament en presència de Pinkhoff, aquesta vegada, però, per parlar de les seves transaccions amb la comtessa de Belle-Ville. El policia estava d'excellent humor. Triomfava en tota l'extensió de la paraula i es veia ja lliurat amb orgull

Impressions de Sicília

(Ve de la primera pàgina)

Perquè és pels drets d'aquesta Constantina, filla de Mamitè, que, després de la revolució, coneguda sota el nom de Vespres sicilianes, la corona de Sicília serà oïra al nostre rei Pere.

I després, al museu, seran les diferents pintures d'escola catalana o el bell bust de l'adolescent Ellonora d'Aragó, senyora de Sciaccà que mereix l'honor d'una sala a part —, les que ens parlaren de la nostra antiga expansió mediterrània; a l'església de la Martorana, el record de la reunió que hi tingueren els barons i els síndics de la ciutat, després de les Vespres —reunió en la qual es prengué l'acord d'ofertir la corona de l'illa al nostre comte-rei, Pere II—; a la catedral, les tombes on reposen Constança, emperadriu; Pere II, rei de Sicília, i el duc Guillem —tots els prínceps catalans—; a la capella Palatina —centrant la bellíssima decoració de marbres multicolors de la paret del fons—, l'escut d'Aragó, amb les nostres quatre barres.

Per tots els records gloriosos que ha tingut la virtut de desvetllar en nosaltres; per la seva excepcional bellesa, Palermo, quan el viatell ens allunya lentament de tu, sentim humitejar-se els ulls, i no ens redremem a abandonar la popa de la nau mentre i tant ens serà donat de copsar la llum del teu far, que, cada vegada més feblement, es-quina la tenebra.

Quan la fosca s'haurà fet senyora de la mar i del cel, mentalment llancarem el nostre crit de comiat a la Sicília, però aquest crit no serà un "adieu", sinó un "a reveure".

CARME MONTORIOL PUIG

Juny 1935.

Al conseller de la Generalitat senyor Comorera li seran embargats els béns

Per fixar la quantitat que li pertoca dipositar en concepte de responsabilitat civil

Al Jutjat s'ha rebut un exhort del de Tortosa per tal que s'efectuï l'embargament dels béns del conseller de la Generalitat de Catalunya, senyor Joan Comorera i Soler, amb motiu d'una causa que se li segueix per injúries, segons sumari de l'any 1933. L'embargament té per objecte fixar la quantitat assenyalada en concepte de responsabilitat.

La XII Festa d'Infants i de Flors

La Comissió organitzadora de la XII Festa d'Infants i de Flors prossegueix amb molta activitat i entusiasme la preparació d'aquesta festa popular, la qual tindrà lloc el dimenge dia 7 de juliol, a la tarda, al Parc de Montjuïc. Es sabut que el producte d'aquesta festa es destina a benefici de les colònies escolars de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana.

Atenent la crida que la Comissió organitzadora ha dirigit a diversos industrials barcelonins, a les oficines de la "Protecció" s'han començat a rebre donatius de joguines i dolços perquè siguin repartits entre la mainada que assisteix a la festa. Els primers corresponen a les següents cases: "S. A. Villardell", "Clínica de Nines", "Clínica de Bebés", "Antoni P. Rigau", "Sagú i Pallàs", Isidor Fernández, "Simó, Stat. en Cta." i Félix Tardà.

El Comitè organitzador de la XII Festa d'Infants i de Flors el formaran les següents organitzacions i entitats: Esquerra Republicana de Catalunya, Acció Catalana Republicana, Lliga Catalana, Lliga Espiritual de Nostre Dona de Montserrat, Orfeó Gracienc, Unió Catalànica, Joventut "La Falç", Nostres Sols, Foment de la Sardana, Centre Excursionista de Catalunya, Foment Autonomista Català, Esbart Català de Dansaires, Orfeó Català, Unió Democràtica de Catalunya, Orfeó de Sants i Joventut "Patria Nova".

La creu de ferro, l'objecte dels seus somnis.

L'única ombra que li entelava l'esperança era la desaparició del príncep Reginald de Croi.

A desgrat de la prometença que havia fet a la princesa a Bellgües, anuncia (fàcilment a aquesta que la seva complicitat es trobava des d'aleshores massa clarament palesada perquè, fos possible atorgar-li la llibertat, és probable que fos degut al seu rang que la princesa fou guardada a la Kommandantur en lloc d'ésser internada a la presó de Saint-Gilles.

Els propers capítols són: Finesa de príncep. Callen, desconfien!

El morb del catalanisme

Acabem de publicar en aquestes mateixes pàgines una sèrie d'articles sobre la importància que aconseguí a Catalunya l'edició dels clàssics castellans, articles provocats per l'anunci que el senyor Cambó féu en un miting de propaganda política, d'una edició que volia emprendre dels clàssics castellans. Aquest propòsit del senyor Cambó és molt lloable perquè en realitat manca una edició perfecta d'aquests clàssics: la magna edició de Rivedeneyra és certament una empresa formidable, a la qual hauran de recórrer els "col·leccionadors" de la sudista empresa editora; també caldrà perfeccionar la tipografia, fer-la més bella, més clara, menys atapeïda i més neta d'errades que en la col·lecció Rivedeneyra.

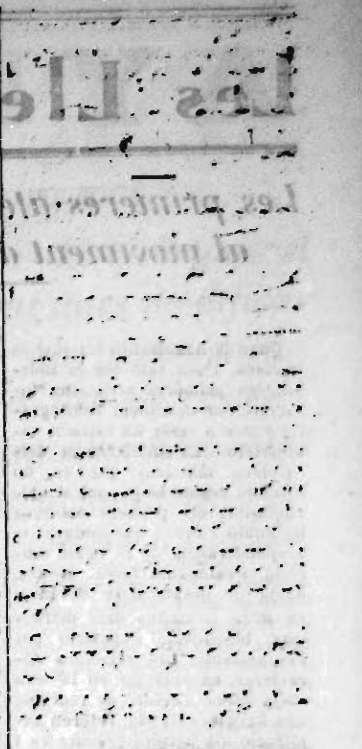
En un altre miting el propi senyor Cambó digué posteriorment que la nostra terra té una missió històrica a complir. Això que en els actuals moments podrà semblar a algun ironista curt de vista una bravata ridícula, serà una veritat com un temple en estudiar entre línies la història de Catalunya en els temps moderns. I aquesta veritat enlloc ressurta més persuasiva que en aquesta que podríem qualificar d'epòlea de l'editorialisme català.

En els sis articles que portem publicats per a noticiar detalladament les edicions catalanes de clàssics castellans es veu bé, tot i ésser un reportatge incómode per raó de les dades que se'ns han pogut escapar, per raó del cansament del públic, que ens obliga a deixar enlloc el restant de la nostra informació, es veu ben clar, doncs, que l'empresa en qüestió fou enorme; afegim que sovint fou també bellíssima. La nostra informació acaba en 1880: després d'aquesta data les publicacions d'autors clàssics castellans per mans catalanes més aviat s'incrementen; i pel que fa al Quixot n'hi haurà prou amb dir, per tal de fer-se càrrec del volum d'aquest peculiar editorialisme, que les edicions catalanes del gran llibre centen pugen la xifra de dues-centes cinquanta, pel cap més baix. El detall de les edicions catalanes del Quixot és d'interès exterior: se'n poden dir coses verament edificants, particularment des del punt de vista que avui adoptem: des del punt de vista del catalanisme. Es que les coses edificants que es poden dir sobre aquesta gesta editorial es poden referir a l'impuls més edificador, més constructiu, que d'ençà del segle XVII s'ha produït en terres hispàniques: el catalanisme: aquest catalanisme tan encarnat i tan agredit pels que n'havien d'ésser els més necessitats, aprofitadors o beneficiaris.

Quan hom estudia el nostre segle XIX es capten aviat que una de les més excel·lents i recalcades activitats dels catalans és l'editorialisme, el qual arribà a ésser hegemònic no sols en terres peninsulars hispàniques sinó aleshores en les d'Amèrica. I fou no pas en funció d'avantatgeista sinó, ben al revés, en funció de pària: i no pas perquè amb estratagemes el nostre editorialisme cuités a acaparar la voluntat editora de tota la Península, sinó justament perquè ningú no volia, fora de Catalunya, emprendre una feina com aquesta, massa delicada i compromesa. Durant molts anys el vuitanta per cent de la producció de llibres espanyols era exclusivament catalana: eren preponderants i millor utilitzats, més nombrosos i majors les impremtes catalanes que les de Madrid, posem per cas; i així mateix es pot dir que la producció de gravats, de la indústria del paper de les relíquies dures, del punxonisme i fons de lletres, etc., etc. No és estrany, doncs, que si la producció de llibres era consueïtament major i millor a Catalunya que a la resta d'Espanya, també l'edició dels clàssics castellans fou major en les nostres editorials. Però és que el percentatge dels clàssics editats a Catalunya era un percentatge proporcionalment superior de molt al que es donava respecte de l'editorialisme castellà.

Seria curiós ara everiguar el perquè de la predilecció dels nostres editors per a determinats autors clàssics castellans, el perquè del total repudi respecte d'altres. Però el més interessant s'ha de trobar l'escament del per què d'aquest infatigable editorialisme català de clàssics castellans. A nosaltres se'ns apareix com un impuls intern cap a la realització de coses fonamentals, com una inconsciència de l'obligat regiment de la cosa pública en un temps que ningú a Espanya no se preocupava d'això, just en els moments de màxima depressió de l'esperit hispànic. El revulsiu sembla ésser entre nosaltres els catalans el dolor secret, informat, subconscient (el dolor de les gèneres que havien de trigar encara dues centúries a néixer), el dolor causat per la pèrdua del Rosselló. La revulsió ja es mostra, pocs anys després, en l'adopció de la causa de l'Arxiduc, amb l'heroic i desastrós epíleg de 1714. Immediatament, canvià de tàctica: la nostra revulsió adoptà el treball, en lloc de la violència, per a reeixir; i aleshores comença una renaixença, el que jo anomeno la primera de les nostres tres renaixences, la qual el gran rei d'Espanya, Carles III impulsà amb no menys inconsciència que la que ens fa moure a nosaltres. En el ram editorialista els catalans i els valencians reeixim en aquella avinentesa gestes admirables: som els àrbitres de la nació sense que ningú, ni nosaltres mateixos, se'n donem.

Es clar que si a algun dels editors, artistes, historiadors, fabricants, artífexs i tota altra mena de catalans actius d'aquell moment tan interessant i de qualitat, alguna altra moment renaixent, adu-huc el català més nacionalista del nostre temps, pogués ésser interpellat sobre aquest sentiment de dolor tan naciona-



Atracadors i sabotejadors detinguts

Mentre planejaven actes d'aquesta mena

El grup especial de persecució d'atracadors, arran de la detenció de Rafael Sansegundo, ha efectuat diverses diligències relacionades amb atracaments i actes de sabotatge.

Ultra les diligències fetes amb alguns dels detinguts, els quals han passat ja a la disposició del Jutjat de guàrdia, se n'estan practicant d'altres que segurament demà passaran a la disposició del jutge corresponent.

Es tracta de la detenció de dos individus els quals estaven preparant un atracament i adu-huc projectaven un acte de sabotatge que hom els havia encomanat i pagat amb esplendor.

Un dels detinguts vesteix amb elegància. Era el que, per saber conduir cotxe, havia de dur el volant. La policia ha pogut saber on tenien amagat l'autòmbil amb el qual pensaven realitzar l'atracament i l'acte de sabotatge.

Els detinguts s'anomenen Lluís Carrillo Pérez i Jaume Iranzo Miralles. Sembla que aquest darrer és jugador d'un equip de futbol que fins fa poc era de primera categoria.



VIDA CORPORATIVA

Assemblea de constitució. — La Mútua Barcelona contra l'atur forçós celebrà assemblea de constitució demà, dimens, dia primer de juliol, al Centre Obrer Aragonès del carrer Baix de Sant Pere, 35, a les dues de la nit. El reglament pel qual haurà de regir-se ha estat aprovat pel Consell Superior de la Cooperació, en la sessió del dia 18 de l'actual. Es recomana als dependents i patrons inscrits a la Mútua que no deixin d'assistir-hi, donada la importància que té per a la classe mercantil i similars.

Assemblea general. — El dimen-gres passat, dia 28 del corrent, l'Ateneu Popular de Gràcia celebrà la primera assemblea general ordinària des de la seva fundació el mes d'abril de 1934.

Hi assistí un creixent nombre de socis i es varen prendre acords de transcendència per a l'avenir cultural de l'entitat dins la barriada de Gràcia.

Després d'eleger els càrrecs que oficialment cessaven, i alguna vacant forçosa, la Junta Executiva queda formada així:

President, Miquel Ferrer; vice-president, Pere Sales; secretari, Josep Lluís; vice-secretari, Maria Antònia Sardà; tresorer, Germà Bosch; comptador, Francesc Aranyó; bibliotecari, Josep Colàs.

L'assemblea acordà per unanimitat trametre al President de la República un telegrama demanant l'indult dels condemnats pels fets de Turó i l'amnistia de tots els presos polítics i socials.

Nova Junta de metahúrgics. — En l'assemblea celebrada el dijous darrer, dia 27, a les dues de la vetlla, pel Sindicat Obrer de la Indústria Metahúrgica, fou discutit l'ordre del dia previament establert i quedà elegida la següent Junta Directiva: President, Josep Domènech; secretari, Joan Massachs; comptador, Fidel Colina; tresorer, Ramon Casacuberta. Delegat a la F. L. de S. D. I., Joan Alejandro.

Un cop acabat aquest discurs, que fou acollit amb molts aplaudiments, es donà per acabada la sessió, a la qual assistí un nombre i distingit públic.

Llegiu LA PUBLICITAT

Propagau-la!

Les Lletres i les Arts

Les primeres atencions forasteres al moviment de reintegració

per J. M. MIQUEL I VERGÉS

Quan la Renaixença tot just és iniciada, i per tant tot és incert, les primeres atencions forasteres al moviment de reintegració vènen a ésser un estimul valuosíssim. La indiferència dels catalans mateixos que en un principi esguardaven amb simple curiositat els primers esforços de Rubió i Ors, i que malgrat la preponderància de la noble ambició s'estengué força encara, havia de desglaiar-se de mica en mica i, alguns dels detractors, buscant l'oposició per l'entusiasme. Les relacions forasteres, en apreciar en la seva justa mèria l'esforç de redreçar una llengua caiguda, reteren admiració als heroics precursors i estimulen les ambicions, en un principi indeterminades i més tard definides en ànsies concretes. Encara no s'havien restaurat els Jocs Florals, dels quals Balmes volia fer partir el moviment de la Renaixença, que Josep Francesc Vich, de Madrid estant, publicava traduït del català, "Rondalla de Rondallas", de Tomás Aguiló. Aquest llibre, que amb el nom de "Susurros de las Auras Mallorquinas" veia llum l'any 1858, és la primera atenció forastera al moviment de la nostra reconstrucció lingüística. "Més alemanes que napolitanes" — deia Vich, el qual volia assenyalar així la virtut autòctona d'aquella manifestació poètica mallorquina — no enganien al lector, regalant-li el oïdo con la artificialitat mítica del llenguatge, ja, més l'impressionisme en canvi agradablement sorprendent el seu imaginari amb el seu oïdo con el velle del pensamiento". Aquesta traducció obria, a la literatura catalana renaixent, les portes de la internacionalitat. Anys a venir, Verdaguier consolidava d'una manera definitiva, les ànsies d'expansió fins aleshores tímides. Les seleccions forasteres estimen les nostres activitats, i llurs estudis són una compensació més a les mofes que suportaven els iniciadors. Verdaguier, amb el seu primer poema èpic, fa que de nou es conegui a Europa la llengua catalana. França, Alemanya, Portugal, Anglaterra, saluaven, amb llurs traduccions de "L'Atlàntida", la nostra literatura renaixent.

Marcelino Menéndez y Pelayo, Puymaigre, Tourtoulon, Vogel de Heilferrich, Liebrecht, Lidfors, Cardona, Kurt, Gatzelle i molts d'altres encara, formen la llista dels primers catalanòfils. Un nom es destaca, però, amb preferència: és Joan Fastenrath, entusiasta del nostre renaixement, el qual, en 1890, publica, en alemany, una antologia de poemes catalans contemporanis (*Katalanische Troubadour der Gegenwart*). Fastenrath s'empenygué aquest treball amb veritable amor. En 1888 escrivia a Rubió i Ors exposant-li el desig "de publicar en Alemanya un llibre de poesies líriques, romàntiques i composicions de tot gènere escrites en la llengua lemosina per los trovadors del siglo actual". Qualsevol dificultat era resolta a través de la correspondència entre el doctor alemany i Rubió i Ors, així fou possible una més sèncera interpretació de les poesies traduïdes. Fastenrath, en iniciar-se aquesta feina, ja havia vertit a l'alemany algunes composicions de Verdaguier, Guimerà, Llorente i Balaguer, així facilità la seva tasca i fa comprensible la rapidesa amb què entestà la iniciativa. El desig del 1888 era, des d'any més tard, una realitat. Simultàniament publicà en una revista literària de Leipzig una breu història crítica de la Renaixença catalana i, invità pel

intellectuals de la Hula, doncs, en aquella ciutat, una conferència en la qual aprecià degudament els valors de les noves promocions poètiques.

L'antologia de Fastenrath donà a conèixer, a Alemanya, gairebé tots els poemes de la Catalunya gran que es distingiren per llur aportació a l'obra reintegrativa. Hi ha, però, en aquesta antologia, que agafa prop d'un centenar de poemes i algunes de les nostres cançons populars, faltes veritables de dolbre. Més que no pas en la selecció d'autors són en la tria de llurs composicions. Guimerà, Verdaguier, Collet i alguns altres hi són incorporats a través d'unes poesies que no marquen ben bé llur personalitat creadora. No obstant, Fastenrath tingué una cura extremada a conservar el metre poètic de l'original i les virtuts de la primera antologia catalana en llengua alemanya superen les faltes, les quals es fan més apreciables en el príleg (traduït per Arabia i Solanes a "La España Regional") que no pas en el text. Fastenrath, en estudiar la història de la nostra literatura i les primeres iniciacions dels renaixentistes, s'oblida de noms dignes de figurar-hi, com són, per exemple, Josep Maria Arnau, Gaietà Vidal i Valenciano i d'esdeveniments notables. Remarqueu, entre les errades, l'assenyalar Albert de Quintana, fill del poeta espanyol del mateix nom.

Gràcies a Fastenrath, la nostra literatura renaixent era coneguda a Alemanya, i Rubió i Ors, veritable patriarca de la nostra reintegració literària, pogué encara, a través d'aquesta atenció i de moltes d'altres, veure premiat el seu esforç iniciador, grata compensació a les mofes que un dia suportà dels seus compatriotes.

Aquest mateix any (1890) Fastenrath assisteix a la festa dels Jocs Florals, i la seva muller, Lúlia Goldmann, és proclamada Reina de la Festa. Endut pel seu amor al nostre renaixement, instituí el premi de la novella. En 1909, primer any de la seva adreçació, Víctor Català, que assolí, amb "Solitud", el premi Fastenrath, el destina, integrantment, a perpetuar la memòria del doctor alemany, sentit homenatge a l'esforç d'aquell il·lustre catalanòfil que contribuï a l'expansió internacional de la nostra llengua.

Trieu bé!

NO ANEU A CLASSES on correu el risc de fastiguejar-vos i avorir l'estudi, que tant us convé. Recordeu que el **LICEU DALMAU** ofereix totes les garanties de facilitat i resultats positius. Els seus mètodes **LINGÜA-PHONE** i **DIDACTA** parlen ben clarament de les particularitats i progressos introduïts en l'ensenyament pel **LICEU DALMAU**. Si voleu aprendre bé Idiomes i Comerç, bé de pressa, per correu o personalment, i pels sistemes eficaços del **LICEU DALMAU**, demaneu-hi prospectes, que us informaran.

BARCELONA: Telèfon. 78352 senyores i senyoretes). Carrer de Carrer de València, 243 (per a València, 245 (per a joves i senyores).

SABADELL: Plaça de Galán, 9. **TERRASSA:** Carrer de Macià, 5. **MARSA:** Plaça Fius i Palà, 5. **BADALONA:** Carrer del Lleó, 87.

Panorama Universal de les Lletres

"El treball per equips a l'escola. — Es possible que molts no coneguin les publicacions que amb meritoria assiduitat edita el Bureau International d'Education de Ginebra. Per bé que aquestes publicacions van destinades a la premsa de tot el món, no és pas gaire sovint que en veiem la recensió, llevat en les revistes pedagògiques. Tanmateix tots els volums que fins ara han arribat a la nostra redacció són molt interessants i, per a aquells a qui interessin els problemes de l'educació escolar, indispensables i de lectura apassionant. No estranyariem que llur procedència ginebrina i llur tendència — per bé que cap no n'és exclusiva — favorable més aviat a les pràctiques escolars del "self-government", que tan irriteren alguns d'aquells energumens que escriuen de tot i sobre tots els temes precisament perquè llur ignorància és universal, contribuï a què fossin ostensiblement ignorats. Hem de reconèixer que la probitat dels redactors d'aquests volums, la competència de llurs col·laboradors i l'interès cabdal dels temes són mereixedores de la nostra atenció. El darrer volum aparegut, "Le travail par équipes a l'école" (Ginebra, Bureau International d'Education, 1935), correctissimament imprès, és el resultat d'una brillant enquesta pedagògica emesa per l'esmentada oficina, i completa el rapport sobre el "self-government", ja aparegut, i del qual el nostre jove i intel·ligent col·laborador Manuel Pla donà al seu temps la recensió dintre la nostra secció diària "Un llibre cada dia". Aquesta enquesta, que interessarà àdhuc als profans que no són víctimes tristes de cap tòbia, és integrada per les respostes rebudes d'Alemanya, Anglaterra, Austràlia, Àustria, Bèlgica, Bolívia, Canadà, Xile, Costa Rica, Dinamarca, Equador, Espanya, Estats Units, Finlàndia, França, Guatemala, Hongria, Índia, Itàlia, Noruega, Palestina, Polònia, Romania, Suècia, Suïssa, Txecoslovàquia. El resum no hi ha estat establert, però, per països; així dona lloc a un treball de conjunt molt complet, elaborat per Albin Jakel, i aporta una contribució important als diversos problemes plantejats pel mètode de treball per equips o per grups. Segueix aquest estudi general les "Remarques psicològiques sobre el treball per equips redactats pel professor Jean Piaget, i així com

de dos rapports redactats per dos especialistes del mètode: "El treball per equips segons el Pla de Jena", pel professor Peter Petersen; "El mètode Cousinet", per Roger Cousinet. Aquests treballs enriqueixen el valor científic del volum, el qual, com totes les publicacions del Bureau International d'Education de Ginebra, és un instrument útil de treball per a tots aquells que estudien els problemes plantejats per l'educació moderna amb aquella imparcialitat que és la característica mateixa de l'honestatat intel·lectual.

★

Text català a la N. R. F. — El darrer número de la Nouvelle Revue Française (1 juny 1935) reproduïx correctament en català un paràgraf de l'article que J. V. Foix dedicà des de la pàgina "Les Lletres i les Arts" de LA PUBLICITAT al darrer llibre de poemes de Paul Eluard "La Rose Publique".

★

Història de l'estil. — Molt important el darrer llibre de Robert West "Der Stil im Wandel der Jahrhunderte" (Kurt Wolff Verlag, Berlín), on l'evolució de les formes en la mesura que segueix, sovint o posant-s'hi, l'evolució de les Societats, assenyalada precisament la vida d'un estil. El fenomen estètic i el fenomen històric es produeixen sincrònicament. Si, segons West, no hi ha res d'arbitrari. Res que contradigui la gratuïtat de certes obres d'art i llur inactualitat. Allò que molts consideren un caprici en la creació artística ocupa el seu lloc lògic en un estil. Adhuc l'accident entre dins l'ordre de les grans lles generals. Les metamorfosis de l'estil no són sinó les condicions mateixes de la seva vida. Per això l'academisme quan vol perpetuar-se xoca amb les lleis biològiques de l'evolució de l'estil. Cada moment acadèmic té la seva existència mesurada.

Wilde i el socialisme. — Les edicions continentals de l'"Albarrós" acaben de publicar una edició de les obres completes d'Oscar Wilde. El quart i darrer volum d'aquesta nova edició conté, ultra *De Profundis* i *Salomé*, un assaig curiósíssim i no massa conegut que porta el títol de *L'Ànima de l'home sota el socialisme*.

En aquest assaig Wilde arriba a unes conclusions ben curioses. Wilde es mostra partidari del Socialisme, que ha d'alliberar l'home de les preocupacions materials i li permetrà de dedicar-se plenament a l'art i a la cultura de l'esperit. Segons Wilde, el gran avantatge del socialisme consisteix en què condueix a l'individualisme. Aquestes opinions del famós esteta anglès poden posar-se, al costat de les abundants que els intel·lectuals han manifestat sobre el fet socialista.

RAMON N. GIRALD

Idioma Català Taquigrafia Catalana

¿Com podreu aprendre-ho bé i de pressa. sigui el que sigui el vostre cas o interès especial?

Informeu-vos! Demaneu sense compromís el llibre gratuït del **LICEU DALMAU**. Demaneu-lo avui mateix: Carrer de València, 245; Barcelona.

Crònica Escolar

AL MAGISTERI PRIVAT DE LA CIUTAT DE BARCELONA

La Delegació de Cultura d'Unió Ciutadana (magisteri particular titular) ens trameta la nota següent per a la seva publicació:

Havent-nos estat encarregada la comissió i rectificació del cens i estadística de les escoles privades de la capital, i per tal d'evitar els perjudicis que de la no inclusió o error d'inscripció pogués derivar-se'n, advertim que tots els que es dediquen a l'ensenyament privat passin pel Departament de Cultura d'U. C., carrer de Tallers, 62, de les set a les nou del vespre, on els seran donats detalls de tota mena.

INGRES UNIVERSITARI DEL JÚNY

L'Agrupació de Doctors i Llicenciats en Ciències Lletres, prosseguint les seves tasques culturals, ha organitzat un curs especial de repàs del batxillerat per als propers exàmens del setembre.

Aquest curs començarà l'1 de juliol. Per a inscripcions, al Secretariat de l'esmentada agrupació (Corts, 592, principal).

CURSETS DE REPAS DE BATXILLERAT

L'Agrupació de Doctors i Llicenciats en Ciències Lletres, prosseguint les seves tasques culturals, ha organitzat un curs especial de repàs del batxillerat per als propers exàmens del setembre.

Aquest curs començarà l'1 de juliol. Per a inscripcions, al Secretariat de l'esmentada agrupació (Corts, 592, principal).

ASSOCIACIÓ PROTECTORA DE L'ENSENYANÇA CATALANA

CURSET ELEMENTAL DE CATALÀ

El dia 2 de juliol començarà al local de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana un curs elemental de català, el qual constarà de vint lliçons. Comprendrà una exposició completa de l'ortografia i de l'estudi de certs aspectes de morfologia i sintaxi que és imprescindible d'estudiar fins i tot en un curs d'aquest caràcter.

Continuarà cada dimarts i dijous de vuit a nou del vespre.

de dos rapports redactats per dos especialistes del mètode: "El treball per equips segons el Pla de Jena", pel professor Peter Petersen; "El mètode Cousinet", per Roger Cousinet. Aquests treballs enriqueixen el valor científic del volum, el qual, com totes les publicacions del Bureau International d'Education de Ginebra, és un instrument útil de treball per a tots aquells que estudien els problemes plantejats per l'educació moderna amb aquella imparcialitat que és la característica mateixa de l'honestatat intel·lectual.

★

★

Història de l'estil. — Molt important el darrer llibre de Robert West "Der Stil im Wandel der Jahrhunderte" (Kurt Wolff Verlag, Berlín), on l'evolució de les formes en la mesura que segueix, sovint o posant-s'hi, l'evolució de les Societats, assenyalada precisament la vida d'un estil. El fenomen estètic i el fenomen històric es produeixen sincrònicament. Si, segons West, no hi ha res d'arbitrari. Res que contradigui la gratuïtat de certes obres d'art i llur inactualitat. Allò que molts consideren un caprici en la creació artística ocupa el seu lloc lògic en un estil. Adhuc l'accident entre dins l'ordre de les grans lles generals. Les metamorfosis de l'estil no són sinó les condicions mateixes de la seva vida. Per això l'academisme quan vol perpetuar-se xoca amb les lleis biològiques de l'evolució de l'estil. Cada moment acadèmic té la seva existència mesurada.

Wilde i el socialisme. — Les edicions continentals de l'"Albarrós" acaben de publicar una edició de les obres completes d'Oscar Wilde. El quart i darrer volum d'aquesta nova edició conté, ultra *De Profundis* i *Salomé*, un assaig curiósíssim i no massa conegut que porta el títol de *L'Ànima de l'home sota el socialisme*.

En aquest assaig Wilde arriba a unes conclusions ben curioses. Wilde es mostra partidari del Socialisme, que ha d'alliberar l'home de les preocupacions materials i li permetrà de dedicar-se plenament a l'art i a la cultura de l'esperit. Segons Wilde, el gran avantatge del socialisme consisteix en què condueix a l'individualisme. Aquestes opinions del famós esteta anglès poden posar-se, al costat de les abundants que els intel·lectuals han manifestat sobre el fet socialista.

Wilde i el socialisme. — Les edicions continentals de l'"Albarrós" acaben de publicar una edició de les obres completes d'Oscar Wilde. El quart i darrer volum d'aquesta nova edició conté, ultra *De Profundis* i *Salomé*, un assaig curiósíssim i no massa conegut que porta el títol de *L'Ànima de l'home sota el socialisme*.

RAMON N. GIRALD

seguida a fi i efecte de poder recaptar les cooperacions que calguin per a l'acte de descobrir el monument resulti proporcionat als rellevants mèrits d'Eusebi Güell i Bécigalupi.

XI Exposició Internacional Canina

Amb èxit poques vegades igualat, s'inaugurà aquest concurs. No és d'estranyar que, donat el considerable nombre d'aficionats als gossos de raça que hi ha a Barcelona, l'exposició s'hagués inaugurada als jardins del Club Pompadour (Diagonal, final del carrer Casanova) es vegi concorregudíssima.

Hom veia congregada una lluita representativa del públic a presenciar l'actuació dels jutges següents: capità Mr. Littlejohns i senyora amb dos jutges més, tots ells reconeguts pel Kennel Club d'Anglaterra, per a jutjar determinades raças que els han estat confiades. Dels aficionats barcelonins actuaven com a jutges: M. Raoul Massé i senyor Josep Maria Ferran, i com a suplents els senyors Brugner i Eduard Capdevila. De Madrid ha vingut el secretari de la Sociedad Central de Fomento de las Razas Caninas en España, senyor César Martínez.

Actualment es troben exposats al públic i expositors els nombrosos premis — copes en llur major part — donats per a aquest certamen interessant per nombroses entitats i particulars.

L'exposició està oberta al públic de les quatre a les set de la tarda, fins al dia 30 del corrent. Ultra els diferents actes que s'organitzen, en una de les sessions de l'exposició el senyor César Martínez dissertarà sobre temes relacionats amb el deport caní.

EXPOSICIONS D'ART

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRACIA 88
INSTITUT CATALÀ DE LES ARTS
DEL LLIBRE
Exposició i concurs de gravats
Fins al 30 de juny

SYRA

DIPUTACIÓ, 282 - TELÈFON 18710
Art i ornamentació
Objectes per a presents
GRANER, LLAUADOR, CAMPS-RIBERA,
COMELLERAN I GAUSACHS
(Exposició del G. A. I.)
JOAN RAURELL DIBUIXOS
Fins al 28 de juny

SALA GASPÀR

CONSELL DE CENT. 223
Passeig de Gràcia 223 (Haines)
EXPOSICIÓ - FIRA DE DIBUIXOS

SALA RENART

DIPUTACIÓ, 271 - TELÈFON 16217
Dibuijos, gravats, obres de pinella
SELECCIÓ DE DIBUIXOS DE DIVERSOS
ARTISTES
Fins al 6 de juliol

SALA BARCINO

RAMBLA DE CATALUNYA, 29
MARCS, GRAVATS, PINTURA MODERNA

LLIBRES!!

Autògrafs, dibuixos, aquarelles
i altres objectes d'interès per a
coleccionistes de gravats de Barcelona
i altres ciutats de la península
METROPOLITANA
LIBRERIA VELLA I NOVA
Catalunya, 31, baixos de la Sala Mercat

Els preus de la carn

Aprofitant la favorable disposició que presenta el mercat de carns de l'Esgorador de Barcelona, la Conselleria Gestora de Proveïments ha proposat a l'Alcaldia una rebaixa de 0'25 ptes. quilo en el xai en canal, i de 0'10 ptes. quilo en la vedella en canal. Per al Mercat i botigues al detall es fixen els preus següents: xai: costelles i ronyons, a 7'25 ptes. quilo; mitjana, 6'25 quilo; cuixa i barba, 5'25 quilo; espallita, 4'25 quilo; pit, falda, cap de costelles, cua, ponts i braons, a 2'75 quilo; sèu, a 0'40 quilo. Vedella: pit, coll, falda, cua, cap de costella, a 2'25 ptes. quilo; revés d'espallita i conill, a 5 ptes. quilo; espallita i llongues del coll, a 5'50 quilo; cuixa i mitjanes, tall que es pela i ronyó, a 6'25 quilo; tall rodó, a 7 ptes. quilo; filet, a 9'25 quilo; ossos, a 0'45 quilo; sèu, a 0'40 quilo. La rebaixa del xai tindrà efecte a l'Esgorador, des del dimarts vinent, i als mercats i botigues, des de l'endemà. La modificació de preu de la cuixa de vedella començarà a l'Esgorador, dimecres, dia 3 de juliol, i per a la venda al públic, els nous preus regiran des del dia següent.

ADVERTIMENT

Advertim a les persones a les quals interessen la publicació immediata de les notes que ens envien, que els originals han de dirigir-se tots a "Refredó, Corts Catalanes, 588, primer pis."

ADVERTIMENT

Advertim a les persones a les quals interessen la publicació immediata de les notes que ens envien, que els originals han de dirigir-se tots a "Refredó, Corts Catalanes, 588, primer pis."

De les terres Catalanes

QÜESTIONS LOCALS

L'OBRA MUNICIPAL DE LA GENT DE DRETA A MALGRAT

L'Ajuntament governatiu de la nostra vila segueix fidelment les petjades de les dretes espanyoles d'aquí que aquestes dretes governen el país: robant-se en la destrucció de l'obra dels governants anteriors.

Malgrat tot el que representava l'esperit del 14 d'abril i que era, per tant, garantia de la llibertat de pensament i de consciència, garantia dels drets dels treballadors, va desaparèixer de mica en mica per a donar lloc a una organització eficient a quest lloc de la cultura popular i ciutadana.

Aquestes qüestions han servit, també, per a posar de relleu quins són els sentiments del poble, ja que la protesta per la retirada de llibres d'autors liberals ha estat unànime. Ella és ben eloqüent i profícua. És una bona lliçó que no cal desaproveitar.

El Consell de guerra que aquest matí havia de celebrar-se a la nostra ciutat contra els cinc ex-consellers d'Olot, entre ells el brillant escriptor Joan de Garganta, ha hagut de suspèndre's per manca de quòrum.

La vista de a causa que aquest matí, a dos quarts de dotze havia de celebrar-se a l'Audiència Provincial d'aquesta ciutat contra Gabriel Muñoz, pel delicte de violació de la seva filla, ha estat suspesa per desordre de començada, degut a obtenir el processat el perdó de la perjudicada.

Tortosa, 28. — L'Alcaldia ha dictat ordres severes sobre els banys al riu Ebre, especialment en allò que la referència a la moral dels vestits.

El Tribunal d'Urgència, en la vista celebrada contra el veí d'Ulldecona Miquel Forcadell, per desatenció a l'autoritat, l'absolgué.

Mentre jugaven a futbol uns nois a la barriada de la Caseta s'encallà una pilota a la teulada dels tallers Sales. Un d'ells s'enfilà, encorant-se una claraboia i quedà penjat dins el vidre. Es produí ferides de pronòstic greu.

Els carrabiners de l'Ampolla han imposat multes a cinc joves i tres noies per no portar vestits de banys d'acord amb el que té ordenat l'Acadèmia.

Ei l'Vei d'Ampost Vicenç Ferrer, que fou jutjat pel Consell de guerra per injúries a l'exèrcit, ha estat absolt.

Mentre treballava a la partida de Camarles, lloc anomenat Lligall del Ganguil, l'isobrer Josep Abellí exposat, de quaranta-vuit anys, es produí amb una branca una ferida a l'ull esquerre, que fou qualificada de pronòstic reservat.

Manuel Brunet, fàgil periodista, aquell que "per manament de l'amo en els seus escrits escup l'home que passa pel carrer", ha visitat la Bisbal. I ha escrit un article d'elogi. Els articles d'elogi de Manuel Brunet solen pagar-se cars: de vegades no poden pagar-se amb diners, cal pagarlos abdicant de quelcom sagrat.

Es edificiant l'abandonament en què es deixa la ciutat. El gestor senyor Feliu, engreccat amb els seus projectes d'embelliment, no pensa en el que és necessari.

El senyor Joaquim Feliu és de la mateixa escola del senyor Pere Llobet, una escola de vells patrimonis. Així ha escrit en Brunet a "La Veu". El senyor Llobet, evidentment, urbanitzà la Bisbal, però la deixà com aquelles noies que de bonic nom tenen la cara.

Per no allargar-nos parlant de la salut pública només parlarem del "cas" de l'Escola de Belles Arts i Oficis. En aquesta escola, després de la Dictadura, no s'hi havia fet res de bon fins que l'Alcalde de la ciutat, abans de deixar la vara per la preta d'Olot, se n'ocupà junt amb els consellers populars. Quan el senyor Feliu era Alcalde la nostra Escola quedà abandonada i promogué la protesta dels alumnes, de la qual ens fèrem ressò des d'aquestes columnes. Per què senyor? Al fi i al can, senyors Joaquim Feliu i Pere Llobet, el jutge suprem és el poble, i és a ell a qui haurem de respondre quan arribi l'hora de presentar comptes.

SABADELL

El taxista. — El Sabadell, a Madrid

En vista de la situació bastant millorada en què es troben la majoria dels nostres taxistes, han acordat que el proper dimarts aniran a la vada segons la resposta que l'alcalde doni a un escrit que li ha estat presentat per tal de saber quan han de cobrar els serveis que varen prestar quan els fets del 6 d'octubre.

Per tal d'assistir a la final del Campionat Copa Espanya que ha de tenir lloc a Madrid, són molts els sabadellencs que es preparen per a fer el viatge a la capital de la República. Amb aquest motiu hi ha una efervescència enorme.

l'edat i sexe del llegidor. (Fa referència a obres sexuals.)

Que se segueixi el règim interu semblant al de les institucions escolars, des per a la selecció i adquisició d'obres, ja que en elles s'ha sabut trobar el punt just i el concepte encertat del que ha d'ésser una Biblioteca d'iniciació en tots els aspectes del coneixement humà.

I fer constar que cal situar en un nivell de màxim respecte una institució tan honorable com és una biblioteca, lloc de recer espiritual.

Nosaltres ens felicitem que l'Alcalde promogut entorn de la Biblioteca Municipal amb motiu de l'acte de la retirada de llibres, hagi servit per a donar una pauta i una organització eficient a quest lloc de la cultura popular i ciutadana.

Aquestes qüestions han servit, també, per a posar de relleu quins són els sentiments del poble, ja que la protesta per la retirada de llibres d'autors liberals ha estat unànime. Ella és ben eloqüent i profícua. És una bona lliçó que no cal desaproveitar.

El Consell de guerra que aquest matí havia de celebrar-se a la nostra ciutat contra els cinc ex-consellers d'Olot, entre ells el brillant escriptor Joan de Garganta, ha hagut de suspèndre's per manca de quòrum.

La vista de a causa que aquest matí, a dos quarts de dotze havia de celebrar-se a l'Audiència Provincial d'aquesta ciutat contra Gabriel Muñoz, pel delicte de violació de la seva filla, ha estat suspesa per desordre de començada, degut a obtenir el processat el perdó de la perjudicada.

TORTOSA

La moral en els banys. — Accident greu. — Penyores per vestits de banys no ben vistos per Acció Catòlica Vária

Tortosa, 28. — L'Alcaldia ha dictat ordres severes sobre els banys al riu Ebre, especialment en allò que la referència a la moral dels vestits.

El Tribunal d'Urgència, en la vista celebrada contra el veí d'Ulldecona Miquel Forcadell, per desatenció a l'autoritat, l'absolgué.

Mentre jugaven a futbol uns nois a la barriada de la Caseta s'encallà una pilota a la teulada dels tallers Sales. Un d'ells s'enfilà, encorant-se una claraboia i quedà penjat dins el vidre. Es produí ferides de pronòstic greu.

Els carrabiners de l'Ampolla han imposat multes a cinc joves i tres noies per no portar vestits de banys d'acord amb el que té ordenat l'Acadèmia.

Ei l'Vei d'Ampost Vicenç Ferrer, que fou jutjat pel Consell de guerra per injúries a l'exèrcit, ha estat absolt.

Mentre treballava a la partida de Camarles, lloc anomenat Lligall del Ganguil, l'isobrer Josep Abellí exposat, de quaranta-vuit anys, es produí amb una branca una ferida a l'ull esquerre, que fou qualificada de pronòstic reservat.

Manuel Brunet, fàgil periodista, aquell que "per manament de l'amo en els seus escrits escup l'home que passa pel carrer", ha visitat la

INFORMACIO D'ESPANYA

Les Corts de la República

(Ve de la primera pàgina)

Nosaltres complim amb el nostre deure i acudim a la Cambra, cada dia. La majoria no assisteix a les sessions i de vegades no es poden portar a cap les votacions. El Govern porta a la Cambra projectes com el dels bons ferroviaris, l'Estatut de Premsa, etc., que no són viables.

El senyor CALDERON: Limiteu-vos solament a parlar de l'article del pressupost.

El senyor FERNANDEZ DE LABANDERA: Jo creia que el president de la Cambra era el senyor Alba.

Continua l'orador combatent la tasca de les Corts, i es dol de la precipitació amb què s'han confeccionat els pressupostos. Censura l'article de la llei de Pressupostos, i diu que hi ha més de trenta punts en els quals no es tracta sinó d'autoritzacions.

El senyor VILLANUEVA: Com en tots els articles.

El senyor FERNANDEZ DE LABANDERA: Tal vegada hom podrà fer una revisió per a demostrar-ho. Estem de ple en les autoritzacions al Govern. Hi ha alguns capítols peregrins, com l'autorització al president del Consell per a imposar tributs al territori d'Íliri, cosa anòmala. (Prenen seient al banc blau els senyors Casanueva, Dualde i Aizpín.)

El senyor RODRIGUEZ DE VIGURI li contesta, i diu que no s'ha fet a Íliri, encara que és un territori nou, allò que hom feia en el pressupost del Sahara espanyol.

El senyor FERNANDEZ DE LABANDERA: Mal fet, doncs, si s'obra malament. (Rialles.)

Continua combatent el dictamen i es dol de la forma en què s'han portat les restriccions del pressupost, forma que molesta la minoria a què pertany, mentre siguin augmentades les consignacions en altres serveis que considera innecessaris.

Es refereix a les missions pedagògiques, que diu que han estat durament atacades, i manifesta que la tasca de la República a Instrucció Pública s'ha anat tallant a poc a poc fins gairebé anul·lar-la. S'ha demostrat una manca d'estudi i preparació en el Govern. Diu que els acords de millores han fracassat i que s'ha portat a cap una tasca negativa. Torna a dir que la majoria no compleix amb el seu deure i que el Govern, amb els projectes que porta a les Corts, obliga les esquerres a romandre constantment als seus escos.

El MINISTRE DE JUSTICIA puja a la tribuna de secretaris i llegeix un projecte de llei que fa referència a la jubilació dels magistrats als 72 anys.

El senyor VIDAL i GUARDIOLA hi intervé en nom de la minoria de Lliga Catalana. Diu que el moment no és propici per a discursos. Afegeix que no ha estat gaire afortunada aquesta Cambra en matèria pressupostària, i que el que s'esdevé és que el moment no és propici per a un desenvolupament satisfactori, però que cal actuar en forma que les circumstàncies es mostrin favorables. Pregunta si, com ha ofert el ministre de Finances, està disposat a portar a cap aquesta tasca seriosa de renovació en matèria pressupostària.

Examina l'article de la llei de Pressupostos i diu que s'hi veuen més qüestions de detall i d'interès particular que coses d'interès nacional.

—Cal que hom realitzi una tasca profunda, puix que en la forma que se segueix van augmentant les despeses, amb l'agravament que, a mesura que augmenten aquestes, van disminuint els ingressos, amb la qual cosa es crea una situació no gaire favorable per al país.

El senyor VILLALOBOS contesta als oradors que han intervingut en el debat. Diu que, en allò que fa referència al territori d'Íliri, s'ha procedit de l'única manera que podia fer-se. Nega que aquest article sigui una defensa d'interessos particulars, sinó que, ben al contrari, ha estat redactat en el sentit de cercar una ponderació en la dotació dels serveis. Diu que tampoc no és cert que hom hagi procurat molesties en les restriccions, i que si s'ha procurat cercar una fórmula d'harmonia, i que els serveis que han estat reduïts, ho han estat per imperiosa necessitat. Nega que hi hagi manca de preparació.

El senyor FERNANDEZ DE LABANDERA rectifica en les seves coniec-cions sobre les autoritzacions. Creu que això constitueix quelcom que demostra aquella manca de preparació a què s'ha referit.

El senyor VILLALONGA: Doncs seria original que la vostra senyoria demostrés la seva preparació i desenvolupés les seves idees en matèria econòmica.

El senyor FERNANDEZ DE LABANDERA: Podrien ésser molt originals aquestes idees; el que dic, però, a la vostra senyoria, és allò que diria si en l'article d'un Ajuntament figurés un concepte que concedís autoritzacions a l'alcalde per a desfer o fer una cosa semblant.

Ningú no ha demanat la paraula a l'article primer.

El senyor ALBA pregunta si s'aprova i les esquerres demanen votació nominal.

S'aprova l'article primer per 120 vots a favor i cap en contra.

també es demana votació nominal. S'aprova pel mateix resultat de 106 vots contra cap.

A l'article quart hi ha una esmena d'un diputat de la majoria.

El senyor FERNANDEZ LABANDERA intervé per a fer una observació a l'article. Pronuncia un llarg discurs no referint-se per a res al que es discuteix i les seves paraules són escoltades amb indiferència pels diputats de la majoria.

Es demana votació nominal per a l'article quart i queda aprovat per 99 vots a favor i 14 en contra.

El senyor SUAREZ DE TANGIL explica el seu vot i es refereix a l'ús dels automòbils oficials. Demana al ministre de Finances que estudiï les xifres que s'esmercen en aquestes atencions.

El ministre de FINANCES promet que així ho farà.

Hi ha una esmena proposant la inclusió d'un article entre el quart i el cinquè. S'accepta i queda incorporat al dictamen.

Es vota nominalment l'article addicional i és aprovat per 113 vots contra cap.

A l'article cinquè hi ha una esmena del senyor RODRIGUEZ DE VIGURI, el qual diu que ja fou acceptada per la Comissió i s'incorpora al dictamen.

Es vota nominalment l'article 5è i s'aprova, per 108 vots a favor i cap en contra.

Hi ha una esmena del senyor DE PABLO BLANCO, per mitjà de la qual aquest proposa un article addicional entre el 5è i el 6è. Es refereix als funcionaris de Governació.

La COMISSIO no accepta l'article addicional.

El senyor DE PABLO BLANCO la defensa, i demana que sigui facultat el ministre de la Governació per a restablir, per mitjà de decret acordat en Consell de Ministres, les plantilles dels funcionaris tècnics administratius i auxiliars del Ministeri de la Governació, les quals plantilles foren aprovades per decret del 17 de gener del 1931, sense que el restabliment de les plantilles significu major xifra de funcionaris ni augment en les despeses generals del pressupost del Ministeri de Governació. També diu que els funcionaris vindran obligats a fer la jornada de treball de 39 hores setmanals.

El senyor VILLALONGA, per la Comissió, li diu que no es pot acceptar l'esmena.

El senyor DE PABLO BLANCO demana que es voti la seva esmena.

Les esquerres demanen votació nominal.

El senyor DE PABLO BLANCO: Així, doncs, retiro l'esmena.

El senyor ALONSO RODRIGUEZ defensa una esmena a l'article sisè, que tampoc no accepta la Comissió.

El senyor ALONSO RODRIGUEZ rectifica i demana votació nominal.

El senyor ALBA: La votació es farà aquesta tarda.

A un quart de dues de la tarda se suspèn la sessió, per tal de continuar-la a les quatre de la tarda.

Xe Flalico
CASA DE CANVI
COMPTADOR I JOIES D'OR
PLAÇA DE L'ANGEL, 3

LA SESSIO DE LA TARDA

Madrid, 29. — A dos quarts de cinc de la tarda ha començat la sessió de la Cambra. Les tribunes buides, però als escons es nota una mica d'animació.

El PRESIDENT anuncia que va a procedir-se a la votació de l'esmena del senyor Alonso Rodríguez a l'article sisè, la qual és rebutjada per 140 vots contra 19.

El senyor ALONSO RODRIGUEZ retira una altra esmena a l'esmentat article sisè.

El senyor VALENTI intervé en nom de les oposicions republicanes per a explicar per què aquestes demanen votació nominal. Es queixa que les forces que defensen el Govern no han comptat amb les esquerres per a la celebració de sessions. Això significa una falta de respecte i de consideració. En vista d'aquest procedir les oposicions desitgen que es discuteixin article per article tots els de l'article del pressupost i que assisteixin a la Cambra els diputats que prestin llur suport al Govern.

El senyor ALBA diu que pel càrrec que ocupa no pot entrar de ple en la qüestió que ha plantejat el diputat d'Unió Republicana.

Són la majoria dels diputats els que

demanen que acabessin les sessions avui per a dirigir-se als seus districtes. De més a més hi havia la finalitat que la situació econòmica quedés legalitzada en acabar el termini marcat.

El PRESIDENT DE LA CAMBRA pregunta si s'aprova l'article cinquè.

Les esquerres demanen que es faci votació nominal, i l'article és aprovat per 111 vots a favor per cap en contra.

Hom posa a debat l'article setè. Hi ha una esmena del senyor Alonso Rodríguez que impugna, en nom de la Comissió, el senyor Rodríguez de Viguri.

L'article setè és aprovat en votació ordinària.

Es posa a votació l'article vuitè.

El senyor ALONSO RODRIGUEZ defensa una esmena sobre el pagament en or als diplomàtics.

El senyor CALDERON, per la Comissió, la rebutja.

(A l'hemiclei conferencien els representants de les forces que recolzen el Govern i les oposicions. Els senyors Azpeitia i Valentí mantenen una conversa en to bastant viu. El diputat d'Unió Republicana puja després a la Presidència i parla amb el senyor Santiago Alba. Hom diu que després d'aquesta conversa serà donada ordre que cessi el foc en els bancs de les oposicions a fi i efecte que la Cambra no s'hagi de reunir en sessió permanent.)

(El senyor Azpeitia, que ha assistit a una conferència de representants de minories, conferència amb el senyor Alba. Després s'aprova al cap del Govern i hi parla uns moments. El senyor Chapaprieta puja a la presidència i, conient amb el senyor Alba.)

El senyor CALDERON diu que les seves paraules han estat enteses malament. No es tracta de perjudicar els funcionaris de la carrera diplomàtica, però considera que cal posar un límit als pagaments en or.

Per 171 vots contra 22 és refusada l'esmena del senyor Alonso Rodríguez.

El senyor SANCHEZ ALBORNOZ diu que encara que sense l'esmena, els diplomàtics espanyols queden en condicions d'inferioritat amb els d'altres països.

El MINISTRE D'ESTAT manifesta que per bé que se'ls pagui en or, els diplomàtics no rebran la remuneració dels d'altres països.

El senyor SANCHEZ ALBORNOZ manifesta que no és explicable que estant disconforme el ministre i una gran part de la Cambra amb tot allò que s'ha fet sobre aquest particular, hagi estat rebutjada l'esmena del senyor Alonso Rodríguez.

El senyor VILLALONGA, per la Comissió, diu que del que es tracta és que els ministres de Finances i d'Estat es posin d'acord en cada cas per tal de determinar quan cal pagar en or.

Per 95 vots contra 20 és aprovat l'article vuitè.

El senyor VALENTI defensa una esmena a l'article novè que tracta de concedir una autorització al ministre de Justícia per tal de reposar als seus càrrecs els funcionaris que s'hagin declarat excedent forçats amb motiu de la llei de desembre del 1934.

Després s'ocupa de la posició adoptada per les minories d'oposició republicana, i diu que na és cert que el Govern hagi procedit amb desconsideració amb els diputats de l'oposició.

El senyor LARA explica el disgust de les minories d'oposició que volen que per a aprovar el pressupost hi hagi majoria absoluta. Demanen el quòrum, puix que per als treballs parlamentaris no s'ha comptat amb ells.

El MINISTRE DE FINANCES diu que els diputats de l'oposició estan procedint amb deslialtat.

El MINISTRE DE MARINA explica que quan ells estaven a l'oposició no demanaren mai el quòrum per als pressupostos.

Està bé que es demani el quòrum per a la Llei de Premsa o per a la Llei d'autoritzacions, però per als pressupostos no s'ha de demanar.

El senyor BARCIA intervé i recorda que les oposicions han donat tota classe de facilitats per a la discussió dels pressupostos, encara que no han trobat per part de la majoria i del Govern la correspondència natural a aquesta actitud. Per això demanen el quòrum.

El senyor CALVO SOTELO diu que per un punt de vista polític d'una minoria, s'ha tret de polleguera el problema pressupostari. S'apiga el Govern que encara que avui no compta amb el quòrum, no pasará res.

El senyor ALBA diu que queda rebutjada l'esmena del senyor Valentí.

El senyor VALENTI en defensa una altra al mateix article i que es refereix als funcionaris judicials.

El MINISTRE DE JUSTICIA li contesta i li dona explicacions.

El senyor VALENTI rectifica i manté la seva esmena.

El senyor RODRIGUEZ DE VIGURI fa alguns aclariments a l'esmena del senyor Valentí.

El senyor MARTINEZ BARRIO anuncia que les minories d'oposició no demanaran votació nominal fins arribar a l'article 26, que és l'últim.

El MINISTRE DE FINANCES li contesta agraint les facilitats.

El senyor ALBA diu que encara que no hi ha debat, és impossible discutir totes les esmenes presentades als articles. Pregunta si es vol que hi hagi sessió aquesta nit, demà o dilluns, o si es desitja alguna altra cosa, puix que ell, en vista de la posició que adopten les minories d'oposició, no vol prendre cap iniciativa.

El senyor MARTINEZ BARRIO: Ja hem anunciat que no osem cap dificultat.

Exposició J. Pallarols cent dormitoris i menjadors Mobles i lamparars. Treus sense competència vegeu els aparadors.

El senyor VALENTI defensa una altra esmena, que tampoc no aprova la Comissió.

S'aprova l'article novè, i a continuació el desè i l'onze.

El senyor ALONSO RODRIGUEZ defensa una esmena a l'article 12. Sollicita que aquest article sigui suprimit.

S'hi oposa el senyor Rodríguez de Viguri en nom de la Comissió.

Es rebutja la proposició del senyor Valentí, i s'aprova l'article 12.

Sense discussió s'aproven els articles 13 i 14, després d'haver estat retirada una esmena a aquest últim.

Es posa a discussió l'article 15, i hi presenta la següent esmena el senyor CALVO SOTELO:

L'ESMENA DE CALVO SOTELO SOBRE EL COS DE VIGILANCIA DE LA GENERALITAT

"Es declara sense vigor ni efectes el que es disposa en l'article segon de la llei de 31 de maig de 1935 sobre els funcionaris que integraven el cos de vigilància de la Generalitat de Catalunya."

Defensa la seva esmena, i diu que l'acord del Consell de ministres del dia 6 de juny no ha aparegut a "La Gaceta". Considera interessant que se sapiga quin és l'actiu concret del Govern en relació amb els ex-polícies de la Generalitat, ja que per haver seguit una política indecisa en sofrir els efectes, i també sofrim els efectes de la política desastrosa d'un ministre de Governació. Afegeix que la seva proposta és pertinença i encaixa en els pressupostos. Demana que algun representant del Govern digui si es prengué aquest acord el dia 6 de juny, i si va a aparèixer a "La Gaceta". Si se li contesta afirmativament es donarà per satisfet.

El senyor VILLALONGA, per la Comissió, li contesta que no és pertinença la proposta en una discussió de pressupost.

El senyor CALVO SOTELO interromp dient que cal saber si existeix o no l'acord del dia 6 de juny, i manifesta que creu que aquests agents són baixos des del dia 6 d'octubre.

El senyor VILLALONGA repeteix que creu que no és pertinença aquesta proposta.

El senyor CALVO SOTELO rectifica i diu que cal que s'aclareixi si és que aquests funcionaris queden o no incorporats a les plantilles generals de l'Estat. Segons ell entén, són baixos, però sembla que hi ha el propòsit de fer-los ingressar a l'Estat. Diu que la reposició dels escamots que traïren la nàtria seria una cosa inqualificable.

El senyor ROYO VILLANOVA: Ja comprendrà el senyor Calvo Sotelo que, mentre jo formi part d'aquest Govern, aquests individus no seran incorporats a l'escalfó general. Per a res no es parla d'ingressos a l'escalfó, sinó que són reconeguts els havers, sense que això pugui crear drets de cap mena.

El senyor VILLALONGA, en nom de la Comissió, refusa la proposta del senyor Calvo Sotelo.

El senyor CALVO SOTELO diu que l'ingrés a l'escalfó dels escamots seria un delicte contra la pàtria.

Demana votació nominal per a la seva proposta. (Molts diputats abandonen els escons. Mentre es vota, entra a sala el senyor Gil Robles, que puja a la tribuna presidencial per saludar el senyor Alba.)

La proposició Calvo Sotelo és refusada per 101 vots en contra i 15 a favor.

El senyor CARRANZA: Això és una vergonya.

S'aprova l'article 15.

El senyor MONDEJAR diu que vol donar una prova de governamentalisme i retira tots els seus vots

particulars, i aconsella els altres que facin igual.

Sense discussió s'aprova fins l'article 24.

Són aprovats els articles 25 i 26.

El senyor PEDREGAL defensa una esmena, en la qual sollicita que se suprimeixin del dictamen els articles 29 a 33 inclusivament. És rebutjada.

El senyor SICILIA diu que s'han de substituir els Instituts.

El senyor TOLEDO: No sabem, senyor Sicilia, que hi ha Instituts amb 43 alumnes?

— El senyor SICILIA: Jo ho sé, i també sé les causes.

El senyor DUALDE fa signes de conformitat amb el criteri del senyor Toledo.

Es rebutja l'esmena, i s'aproven els articles 29 al 31, després de retirar uns esmenes del senyor Mateo.

El senyor GONZALEZ SICILIA defensa una altra esmena a l'article 31, la desaparició del qual sollicita.

El senyor MERIDIZ diu que, degut a la manera com es porta a cap la votació, la Cambra no s'adona dels articles que s'estan discutint.

Afegeix que les dotze escoles de Treball desapareixeran.

El senyor IBÁÑEZ llegeix el text tal com ha quedat aprovat, i diu que es tracta de fer que les Escoles de Treball no es converteixin en instruments polítics.

El senyor GONZALEZ SICILIA sollicita votació ordinària, no per a fer obstrucció, sinó perquè no vol que es discuteixi al ministre aquesta facultat.

Voten els reformistes i els radicals, però solament assolixen la xifra de 58 vots. Com que en contra a simple vista es comprova que hi ha molts més vots, no es compta, i les esquerres es queden satisfetes. Queda rebutjada l'esmena.

Es retiren altres esmenes i s'aprova fins l'article 36.

LES CONTRIBUCIONS CEDIDES A LA GENERALITAT

La Comissió accepta un vot particular del senyor Vidal i Guardiola que diu: "L'article 37 queda redactat així: Dins la primera quinzena del mes de juliol vinent es practicarà una liquidació de l'import de les contribucions cedides i dels serveis traspassats que han estat atesos per la Generalitat de Catalunya, que comprendrà fins al primer de juliol de 1935, prenent com a base per a això les valoracions dels serveis i contribucions cedides. Si d'aquesta liquidació resultés un saldo favorable a l'Estat, serà abonat per la Generalitat amb el mateix producte de la contribució territorial que li ha estat cedida. Si, al contrari, resultés saldo al seu favor, li serà satisfet per l'Estat en la forma establerta en l'autorització cinquena d'aquest article."

S'autoritza el Consell de ministres, a proposta del de Finances:

Primera. — Per concedir a la Generalitat de Catalunya les contribucions i impostos, així com les participacions en les contribucions de la Hisenda de l'Estat i per a cobrir les quanties que resultin d'aplicar l'article 16 de la llei del dia 15 de setembre de 1932 hagin d'ésser atribuïdes a la Generalitat de Catalunya en el temps i mesura que facin necessari el càlcul fet per l'organisme competent i aprovat pel Consell de ministres.

Segona. — Per aplicar al pagament dels serveis transferits a la Generalitat de Catalunya en tant no estiguin compensats per cessions de contribucions i impostos, la part necessària d'èxit consignat en aquest pressupost de despeses per a tot Espanya en el temps i mesura que resulti del càlcul fet per l'organisme competent i aprovat pel Consell de ministres.

Tercera. — Perquè previ dictamen de la Comissió mixta o organisme que el substitueixi, aprovat pel Consell de ministres, reglamentis dins els límits citats en l'Estatut de Catalunya i en el present article el règim transitori que haurà de precedir a la cessió total o parcial dels drets recursos quan procedeix.

Quarta. — Atribuir als conceptes respectius dels impostos d'ingressos tots els pagaments a la Generalitat de Catalunya per compte de la recaptació que s'obtingui dels ingressos que han d'ésser-li cedits quan aquesta cessió no hagués tingut encara lloc. En cap cas no podran ésser simultànies per a un mateix servei les sistemes de cessió i participació establerts en l'Estatut i el que paga a compte dels serveis.

Cinquè. — Per practicar en els crèdits pressupostals les acotacions i reduccions que calguin com a conseqüència del compliment de l'acord de proposta de traspassos de serveis a la Generalitat de Catalunya.

Les reduccions de crèdits seran obligatòries en quant mitjançant elles s'hagi de compensar el cost dels serveis cedits que ha de sufragar la Generalitat amb l'import de les contribucions i impostos que procedeixin de la Hisenda de l'Estat, determinant-se la quantia en les baixes a produir-se en el pressupost de l'Estat per acord del Consell de ministres, a proposta del de Finances, i previ informe del ministeri a què el servei correspongui, donant compte a les Corts en el seu dia d'un tal acord."

El senyor CALDERON, com a membre de la Comissió que presideix, manté el dictamen presentant-lo a l'efecte com a vot particular. Diu que davant això qualsevol podrà pensar que a Catalunya no ha passat res i que tot el del 6 d'octubre fou un somni al·lucinant. Afegeix que se'ls ha concedit als catalans la contribució territorial.

Recorda els treballs realitzats pels enginyers enviats per a estudiar sobre el terreny aquella tributació, i que aquests declararen que almenys es podia duplicar la recaptació. També recorda que ell proposa que es concedís a la Generalitat una participació a la Generalitat amb l'objecte d'estimular la recaptació.

Afegeix que en el dictamen, tal i com ha quedat després d'admetre el vot dels senyors Vidal i Guardiola, no s'alludeix a la llei de 2 de gener i solament es menciona l'Estatut que està derogat.

Segueix dient que el ministre feu la proposta que va mereixer l'aprovació de tots, i no obstant ara desapareix el dictamen.

Afegeix que amb això es donarà a la Generalitat una Hisenda, amb el perill que puguin venir homes que converteixin aquesta Hisenda en armes, com succeí en octubre, i considera que cal evitar aquest perill.

Es refereix a la campanya que es feu pels pobles contra aquestes coses, i sollicita dels seus companys d'elecció que s'oposin.

Li contesta el senyor VIDAL i GUARDIOLA, el qual adverteix que deixarà a una banda l'aspecte polític. Considera que el senyor Calderón obligà en la seva intervenció dues coses: que el vot fou acceptat pel ministre de Finances, i l'ha presentat com si ara estigués en el buit. El senyor Calderón oblida la lliçó que nosaltres venim donant durant la discussió dels pressupostos, respecte a què l'article de la llei de Pressupostos no pot modificar les lleis vigents. Diu que no hem tingut en compte la llei de 2 de gener, en contra de la qual votem, perquè, un cop aprovada, l'acatem amb lleialtat.

S'hauria de fer una liquidació per a saber si Catalunya deu, i si deu, que saber. Així ho vaig proposar a la Comissió, i així ho acceptà el ministre.

IMPRESSIO POLITICA

Davant la petició de quòrum, el ministre ha retirat unes modificacions introduïdes als pressupostos per desvirtuar la llei de restriccions, i els pressupostos han estat aprovats per aclamació

(CONFERENCIA TELEFONICA DEL NOSTRE REDACTOR A MADRID)

A dos quarts de deu de la nit ha quedat aprovat el pressupost semestral. No hi ha hagut votació final perquè les oposicions han desistit de sollicitar quòrum. La llei econòmica ha estat aprovada per aclamació.

D'acord que va començar a discutir-se les minories republicanes van anunciar que no farien del pressupost arma política, i facilitarien la seva aprovació. No assumiria, doncs, la responsabilitat d'una infracció constitucional, ni un símptoma de la marxa administrativa de l'Estat. Tampoc no volien imitar la conducta que seguien els radicals quan tractaven d'impedir l'aprovació del pressupost del senyor Carner.

Però aquesta actitud benèvola de les minories republicanes no ha estat corresposta per la majoria i el Govern, i a darrera hora de la tarda ha estat en perillable perill el pressupost.

La tarda a la Cambra ha estat molt agitada. Com a nota d'intensitat cal destacar la reunió conjunta que han celebrat les minories d'esquerra, sola la presidència del senyor Azpeitia, en la qual s'ha fixat l'actitud que havien d'adoptar els diputats del dit grup. La reunió ha estat molt interessant, com a prova de la coincidència política dels partits republicans d'esquerra, que no han de trigar molts dies a fer públic un programa comú d'acció política.

Concedidors certs elements de la majoria de l'actiu frament republicana en què es col·loquen les minories d'esquerra per a no dificultar l'aprovació del pressupost han pretès explotar la situació, intentant introduir en els articles un que donava tals facultats al ministre de Finances que pràcticament hauria fet innecessària la llei de restriccions. Era una hipòtesis autorització de plens poders. La Comissió de Pressupostos l'havia aprovat ja, i el ministre de Finances hi havia donat la seva conformitat. En ésser conegut l'intent s'ha produït gran moviment. Alguns diputats radicals discutien xarrodament als passadissos amb altres de la majoria, i alguns membres de la Comissió de Pressupostos donaven veritables mitings, rodjats de parlamentaris i periodistes.

Davant la gravetat de l'amença, les esquerres han anunciat la seva petició de quòrum, i, com sigui que era evident

la manca de nombre, la tarda ha transcorregut amb gran inquietud.

A darrera hora, però, el ministre de Finances ha desistit

ESTRANGERS

Després dels acords del 18 de juny

La missió d'Eden a França i Itàlia

per J. TORRES i CAPRARA

Anthony Eden — "l'enfant gat" del conservadorisme i del Govern del Regne Unit, on políticament hom no es va fins als cinquanta anys — ha tornat a Londres del seu viatge a París i Roma.

Als periodistes que l'interrogaren sobre el resultat de la seva missió va respondre que la decisió estava a la mà dels déus. No volem creure que Eden hagi volgut alluir el neopaganisme germànic, però no sabem a quins déus ha volgut referir-se, si a Mart o a Janus, el temple del qual existent a Roma ha estat significativament violat per Mussolini.

Anthony Eden sortí de Londres amb la mala buda, en la qual havia de col·locar els fruits recollits en la seva missió, que ell creia que serien preciosos; però la mala ha tornat a les ribes del Tàmesis en les mateixes condicions que a la sortida: buda.

Hauria estat sorprenent que hagués ocorregut el contrari, com és sorprenent que a Londres hagin pogut forjar-se il·lusions.

Des de la gairebé quaranta anys seguiu els esdeveniments de política internacional i sempre hem constatat la serietat, basada en el sentit realista, de la diplomàcia anglesa; però els darrers fets ens han desorientat fins arribar a fer-nos suposar que a Anglaterra ha tingut lloc un canvi psicològic inesperat i alarmant. Per un moment hem tingut la sensació que la diplomàcia de S. M. Britànica s'ha transformada en una espècie de vaixell que va a la mercé de les onades, sense direcció.

S'ha vist, en efecte, que quan els anglesos es trobaven en tractats amb francesos o italians els donaven la raó, disposats a fer exactament el mateix quan discutien amb els alemanys. Tractant-se de punts absolutament en contrast hom es preguntava si els anglesos feien "humour" o havien perdut el cap.

Recordem que fou el mateix Baldwin, avui silenciós primer ministre, qui en un dels seus discursos pronunciats en els darrers mesos va dir que li semblava que el món estava transformant en un manicomi.

No pot negar-se que el jove ministre britànic ha demostrat bona voluntat i valentia en acceptar la missió que se li confiava en el seu viatge a les capitals de França i Itàlia.

Ell havia de demostrar no gens menys que el blanc és negre i viceversa; però el fracàs havia d'ésser inevitable, perquè a París i a Roma tenen una visió bastant clara per a distingir perfectament el color.

En efecte, Samuel Hoare, que com a home del "Times", malgrat que la seva muller és francesa, és tendencialment germanòfil; ja anar més enllà que MacDonald i John Simon, i na prestat al III Reich un suport considerable per al seu rearmament naval. Aquest suport ha estat possible únicament violentant moltes coses: el tractat de Versalles, el pacte de la S. de N., el tractat naval de Washington, els acords del 3 de febrer a Londres i del 14 d'abril a Stresa i finalment la solenne decisió presa pel Consell de la S. de N. en el mateix mes d'abril.

La part V del tractat de pau limita tots els armaments alemanys, comprenent els marítims, establerts en 1890; el pacte de la S. de N. no consent que sigui modificada unilateralment cap clàusula dels tractats de pau; el pacte de Washington, que caduca en 1937, determina l'equilibri naval dels grans Estats i prohibeix modificacions abans de la seva fi, en tot cas sense el consentiment de totes les parts interessades; en els acords de Londres del 3 de febrer s'estableix que no ha d'ésser permesa cap modificació unilateral dels tractats de Versalles, tesi confirmada novament a Stresa, on s'havia adquirit el compromís per part d'Anglaterra, França i Itàlia de no entaular negociacions ni estipular pactes sense l'acord dels tres Estats.

A Ginebra, en el mes d'abril, el Consell de la Lliga va condemnar moralment el Reich per les decisions preses el 16 de març i va decidir que s'adoptarien noves sancions en cas de repetir-se les violacions del tractat de Versalles.

Els acords de Londres del 18 de juny no eren possibles sense que es violessin també per part d'Anglaterra els pactes i els compromisos adquirits.

Eden tenia l'encàrrec de demostrar a Laval i a Mussolini que tot havia anat de la millor manera possible, i que els acords de Londres i d'Stresa havien sortit intactes després del pacte naval anglo-alemany del 18 de juny.

El jove ministre ha trobat gran cordialitat a París i molts menys a Roma. Però Laval i Mussolini han confirmat senzillament el contingut de la nota del 18 de juny transmesa al Foreign Office.

Eden té l'encàrrec de demostrar a Laval i a Mussolini que tot havia anat de la millor manera possible, i que els acords de Londres i d'Stresa havien sortit intactes després del pacte naval anglo-alemany del 18 de juny.

El jove ministre ha trobat gran cordialitat a París i molts menys a Roma. Però Laval i Mussolini han confirmat senzillament el contingut de la nota del 18 de juny transmesa al Foreign Office.

Eden té l'encàrrec de demostrar a Laval i a Mussolini que tot havia anat de la millor manera possible, i que els acords de Londres i d'Stresa havien sortit intactes després del pacte naval anglo-alemany del 18 de juny.

Eden té l'encàrrec de demostrar a Laval i a Mussolini que tot havia anat de la millor manera possible, i que els acords de Londres i d'Stresa havien sortit intactes després del pacte naval anglo-alemany del 18 de juny.

Clausura dels treballs del Congrés de la Cambra de Comerç Internacional

París, 29. — Ha acabat els seus treballs el Congrés de la Cambra de Comerç Internacional, al qual ha assistit, com se sap, una delegació espanyola integrada pel senyor Carlos Prats, com a president; el senyor Rozpiden, senyor Josep Maria González, secretari de la Cambra de Comerç de Madrid; senyors Subaters, vice-president de la Cambra d'Indústria de Barcelona; Gil i Sopena, editors; Tiffon i Amengual, secretari del Comitè nacional de la Cambra de Comerç Internacional, de Barcelona.

Aquests delegats han actualitzat activament en diverses sessions del Congrés i han concorregut a totes les reunions de les Comissions, en les quals s'han debatut problemes de veritable importància.

Les conclusions preparades pel Consell de la Cambra de Comerç Internacional, del qual formen part els senyors Prats, Subaters, Amengual i González, han constituït un model.

Els temes que han donat lloc a major discussió i controvèrsia han estat segurament els que es refereixen als transports.

En una de les sessions es pretén l'aprovació d'una esmena, tal vegada excessivament parcial, en contra dels transports per ferrocarril, però la intervenció dels delegats espanyols, especialment per part de l'ambaixador d'Espanya, senyor Cárdenas, de la comprensió i amabilitat del qual fan grans elogis.

En la sessió de clausura s'han adoptat unes trenta resolucions, subratllant principalment que l'establiment de les taxes de canvi sobre la base or és indispensable per a arribar a la restauració econòmica.

S'ha assenyalat també que l'autoritat conduirà fatalment a la ruïna de les nacions comercials.

L'augment dels deutes nacionals i internacionals és una de les causes que més han contribuït a la reducció del comerç. Importa, doncs, que els Governos estiguin disposats a fer front a tota mena de deutes.

Assenyalat també la urgència existent de concloure acords bilaterals en els quals figuren la clàusula de nació més afavorida. Els dits acords haurien d'ésser susceptibles de poder ésser integrats en els tractats multilaterals.

Una de les darreres resolucions és la següent: L'equilibri dels pressupostos per via d'economies és una condició essencial per al ressorgiment del comerç.

Eden esperava obtenir millor resultat a Roma, però Mussolini s'ha mostrat rigidament lligat als principis francesos, o sigui que les declaracions de Londres del 3 de febrer al reglament de seguretat col·lectiva i a la limitació de tota mena d'armaments.

El ministre britànic ha volgut intentar un pas vers al Duce pel conflicte amb Abissínia, però el seu fracàs ha estat complet. Les seves temptatives s'han acabat amb un dinar a la "Casina delle Rose", al Pireo, on Suvich ha comunicat al seu col·lega britànic, que Mussolini refusava el compromís proposat pels anglesos.

Els comunicats francesos, adhuc anunciant que les negociacions continuaran per via diplomàtica, parlen de possibilitat de reconstituïció del front de Stresa.

Això vol dir que a Londres comprenen tota la importància de l'assistència amb França. Aquesta pot ésser mantinguda amb la condició que en lloc d'enviar Eden a efectuar viatges inútils, se segueixi una política que no sigui hostil a França i als seus amics o aliats, comprenent-hi Itàlia.

Si a Londres comprenen aquesta necessitat, potser Stresa serà quelcom més que un record històric.

J. TORRES i CAPRARA

El déficit dels E. U.

Washington, 29. — Sense comptar els dos darrers dies, les operacions dels quals no han estat encara registrades, l'any fiscal que acaba el dia 30 d'aquest mes assenyalava un déficit de 3.473 milions.

Les despeses totals pugen 7.258 milions, mentre que els ingressos han estat de 3.785 milions.

Les evaluacions pressupostàries preveïen despeses per valor de 8.581 milions de dòlars.

L'any passat, el déficit fou de 3.881 milions de dòlars.

Dos comunistes txecs perden els drets cívics

Praga, 29. — El procés del diputat comunista Steika i del secretari del partit comunista Slansky, acusats de maneigs contra la seguretat de l'Estat i sostenir relacions amb potències estrangeres, ha acabat amb una condemna de pèrdua dels drets cívics durant 18 mesos per a Steika, i de 16 mesos de reclusió per a Slansky.

Jaume Cuixart

Jornada del partit nacional-socialista

(Ve de la primera pàgina)

De tots els discursos pronunciats avui indiscutiblement el més important i interessant, per l'alt significat de la persona que l'ha pronunciat, ha estat el del ministre doctor Goebbels, el qual en el seu discurs del Palau dels Esports s'ha adreçat als antics membres del partit per recordar principalment les lluites sostingudes pel ministre i els seus companys dels primers moments de vida del partit avui governant per a obrir-se pas a la capital d'Alemanya, que els tancava totes les portes, dominada per la tirania roja: socialista i comunista.

En el seu discurs al camp de Tempelhof el ministre ha fet importants declaracions sobre l'obra realitzada pel règim nacional-socialista tant pel que es refereix a la política interior com a l'exterior.

"El Govern nacional-socialista — afirma Goebbels — al cap de dos anys d'ocupar el Poder, es troba davant d'un Estat que ha reconquerit totalment la seva sobirania, malgrat d'haver estat derrotat en una guerra que sostingué contra la majoria dels països del món.

El conveni naval que Anglaterra acaba de signar amb Alemanya és una prova de l'eficàcia de la política del nostre partit.

En realitat, ningú no tracta amb pobles que no siguin alguna cosa. Anglaterra, fent negociacions amb nosaltres, ha reconegut que Alemanya torna a ésser un Estat sobirà. Alemanya abandonada la Societat de Nacions en adonar-se que aquesta no reconeixia mai els seus drets; la negativa dels altres pobles europeus de reconèixer els drets d'Alemanya ha obligat aquesta a prendre el seu propi destí.

Aquest acte d'Alemanya ha estat legalitzat ja per tot el món. Ningú no s'ha aixecat per a dir: "No!"

Per tal d'assolir aquest primer resultat, ha calgut que poséssim altres tasques i treballs. Explicaré aquest extens:

La reforma de la llei cinematogràfica :: :: :: :: ::

Berlin, 29. — El Diari Oficial publica un decret, per mitjà del qual és reformada la llei cinematogràfica, en el sentit que independentment de les decisions que pugui adoptar la censura de films els Ministers de Propaganda pot prohibir la projecció d'algunes pel·lícules, sempre que ho aconsellin consideracions d'ordre públic o la conveniència del país.

La reforma de la llei cinematogràfica :: :: :: :: ::

Berlin, 29. — Les tropes xineses lleials han adoptat precaucions per tal d'evitar un nou atac de les tropes xineses que s'han rebel·lat contra les ordres del Japó d'evacuar la província de Ho Pei.

En el violent tiroteig d'artilleria, quan els rebels han estat rebutjats, hi ha hagut només un mort. Els japonesos han declarat que mentre les tropes lleials al Govern central dominin la situació, ells no intervindran en els fets.

Als centres militars es declara que els agressors obren ordres del general Tsai, actualment detingut a Pequín.

Tientsin, 29. — El tinent general Yishijiro Umezu, comandant de l'exèrcit japonès del nord de Xina, ha declarat que continuaria en els seus esforços per suprimir tota acció que molestés els interessos del Japó.

Ha acabat dient que el Manxukuo desitja mantenir la pau en les seves regions frontereres i que de cap manera vol intervenir en els problemes locals de Xina.

La reunió de la Conferència de la Petita Entesa

Belgrad, 29. — Encara no ha estat possible de fixar la data en què haurà de reunir-se la Conferència de la Petita Entesa, ni si l'esmentada reunió se celebrerà a Belgrad o a Bucarest.

El senyor Titulescu s'ha mostrat partidari que la conferència es reunís a mitjan juliol, però el senyor Stoyanovitch ha demanat que sigui ajornada fins a les darreries d'agost o a principis de setembre.

Condylis es mostra partidari de la restauració

Atenes, 29. — Avui el radi cal nacional ha celebrat un reunió, en la qual el cap del dit partit, general Condylis, ha explicat els motius que l'incitaven a prestar suport a una restauració.

Un ex-primer ministre xinès ingressa en l'orde dels Benedictins

Bruges, 29. — L'ex-primer ministre xinès Lou Tseng Tsaiang, que fou delegat a la Conferència de la Pau, ha ingressat al monestir de Benedictins de Lophen, situat prop d'aquesta població.

EROTYL

Especial de l'**ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)**
(FANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la ejaculació prematura (pèrdues seminals), de la feblesa i molt eficaç per a combatre la neurastenia en totes les seves manifestacions.

Es el més potant estimulant de l'activitat neuro-capino-médulo-genital. Sinèrgic i homeo-estimulador de les glàndules intersticials. Producte pluriglándular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap òrgan, ni el funcionament dels mateixos.

No conté ni estricnina, ni fosfor, ni catàrides, ni cap altre medicament excitant.

PRODUCTE MAGNE E INSUBSTITUIBLE PER A RECUPERAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL.

Prospectes gratis.

Laboratoris Farmacològics de W. DUTREM
Alt de Sant Pere, 30 - BARCELONA - Telèfon 19651

Preu: 21'75 ptes.



Avui una gran lluita entre grans "asos" per al VI Gran Premi Penya Rin - III Copa Barcelona

La cursa començarà a dos quarts de cinc de la tarda en punt. En els entrenaments d'ahir participaren tots els corredors que han de prendre avui la sortida

Avui, a dos quarts de cinc en punt de la tarda, serà donada la sortida als "bòlids" participants al VI Gran Premi Penya Rin - III Copa Barcelona, que tan gran i general expectació ha desvetllat no solament a tot Espanya, sinó també a tot l'estranger perquè la inscripció aconseguida li dona, més que en cap edició anterior, el caràcter de veritable esdeveniment automobilístic internacional.

La lluita entre els cotxes alemanys i italians es presenta molt renyida, i la qualitat dels vòlants que hi participen no permet el pronòstic clar, sobretot tractant-se de 70 voltes al Circuit de Montjuïc, que és dur, i posa a prova cotxes i conductors.

Els cotxes alemanys, portats per Caracciola i Fagioli, han estat els més ràpids en els entrenaments de divendres, i bateren de llarg l'antic rècord de la volta; però ahir el més ràpid fou Brivio, que rodà a 2 m. 08, o sigui igual que l'antic rècord.

Els alemanys, tal vegada ja satisfets de llurs proves del dia anterior, es reservaren quelcom ahir. Nuvolari, el gran "as" italià, que aquest any torna a córrer per la Scuderia Ferrari, té un gran cotxe, però no té la força necessària per a les tribunes de l'Estat, tenen accés per l'anomenada carretera del Polvorí, entrant-hi pel carrer de Mèxic (després de la plaça d'Espanya).

Per assistir a la cursa, arribà ahir el cap dels Serveis d'Automobilisme i Motorisme del Govern del Reich, senyor Huenheim.

El Cap de l'Estat ha delegat la seva representació al cap del Gabinet Militar de la Presidència de la República, Excm. General Batet.

El Ministre d'Obres Públiques ha delegat la seva representació al cap d'Obres Públiques de la "provincia" de Barcelona.

L'ORDRE DE COL·LOCACIÓ PER A LA SORTIDA

Els cotxes seran alineats en files de tres i dos cotxes en la següent forma:

1.a fila: Caracciola, (Mercedes Benz), Nuvolari (Alfa Romeo) i Elancin (Maserati).

2.a fila: Brivio (Alfa Romeo) i Fagioli (Mercedes).

3.a fila: Zehender (Maserati), Villapadierna (Maserati) i Soffietti (Maserati).

4.a fila: Pierre Rey (Bugatti) i Hellé-Nice (Alfa Romeo).

5.a fila: García (Bugatti).

Ahir al migdia fou assistit al dispensari de Sarrià el noi de tretze anys Joan García Robledo, habitant al carrer de Martí Plàcido, 25, baixos, el qual presentava cremades al cap, espatlla i pit, de pronòstic greu. Se les produï en enfilar-se en un pal de conducció elèctrica dels que hi ha a la carretera d'Esplugues, i tocar un cable d'alta tensió. Després d'assistir, passà a l'Hospital Clínic, on quedà hospitalitzat.

AVUI, DIUMENGE, 30 DE JUNY, A DOS QUARTS DE CINQ EN PUNT DE LA TARDA

CIRCUIT DE MONTJUIC

VI GRAN PREMI PENYA RIN

III COPA AUTOMOBILISTICA BARCELONA

Formidable cursa internacional amb els "bòlids" més ràpids i els més famosos pilots alemanys, italians, francesos i espanyols

PREUS (Timbre inclòs): Llotges amb sis entrades, 100 pessetes. Tribuna numerada, 12 pessetes. Entrada general, 4 pessetes.

S'expenen a Penya Rin, Rambla dels Estudis, 6, pral.; a la taquilla del Teatre Novetats fins a la una de la tarda, i a les taquilles de l'Exposició matí i tarda.

Ja sou de l'associació Protectora del l'Ensenyament Catalana?

UNA ESTONA AMB NENES

N.º 23 - 30 juny 1935



chocolates JUNCOSA són les millors!

FIGURA III

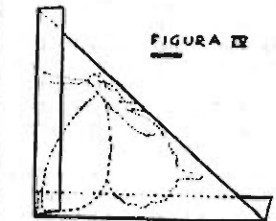
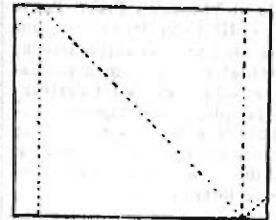


Com viuen les bèsties

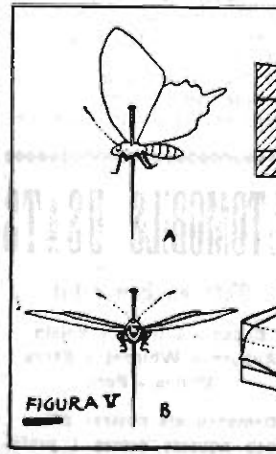
PANORAMA ESTIVAL

BIEM darrerament que la papallona més abundosa arreu és la del "rave" o "blanqueta petita de la col", anomenada així per la gran semblaça que té amb la que avui us presento, la veritable "papallona de la col" (figura III, núm. 1). Dels flagells que cauen sobre els regadins i les hortes, és aquest insecte un dels més coneguts; recordareu que en diverses ocasions heu vist els conreus envaïts d'una plaga de papallones blanques, i ben mirat advertireu les dues espècies volant juntes. Els plantius de cols, en l'època de tal arribada dels vultres volants de flocs de neu en constant moviment. Deixeu passar alguns dies i les fulles de col van omplint-se d'erugues, i si us plau, en un dels talls que habitualment fareu per l'horta quedareu esglaïats de la destrucció ràpida de les plantes.

Penseu que l'eruga de la papallona de la col devora diàriament prop del doble del volum del seu cos. No cregueu pas que després del que us he contat, aquells vulgaríssims insectes estiguin mancats d'interès. Tot el contrari: les seves aparicions sovintegen més de les normes generals en l'evolució dels lepidòpters, i en conseqüència el flagell és sofert en moltes contrades gairebé sense intermitència en un llarg període. Això ha motivat una veritable confusió en apreciar les cries que pot arribar a fer en una anyada. Us contareu un cas que va passar a Filadèlfia. L'Acadèmia de Ciències d'aquella ciutat encarregà a uns experts recolectors de lepidòpters que exploressin l'interior de l'illa de Cuba i que col·leccionessin les meravelloses papallones que hi viuen, algunes d'extremada raresa. Quatre anys va durar la campanya al cor d'aquella illa. Els resultats foren tan òptims que l'Acadèmia, complaguda per l'èxit i les dificultats venudes, els judicà capaçs d'esbrinar la precreació de la "papallona petita de la col". Penseu que per a facilitar aquesta tasca, els Jardins públics que voltien l'edifici de l'Acadèmia no foren intervinguts; es preferí deixar créixer l'herba, ningú no hi tingué res a dir, respectant la tasca d'a-



xò que us he contat, voltres voldríeu preparar també alguns insectes, si més no, per a conservar-los al retorn de les



EN MET I EN BALDIRO ES LLANCEN A L'AVENTURA CAPÍTOL I



vostres vacances. En poques paraules us assabentareu d'un dels procediments més senzills per aconseguir una regular col·lecció de lepidòpters. Agafeu qualsevol de les papallones que detenteu i de color de taronja (figura III, núm. 2), entès que és igualment freqüent a la primavera. Si la voleu agafar bé, sense malmetre-la, procureu-vos un agafapapallones o enginy de gassa flosja. Bon punt plegui les ales, apreteu-li el cos, lleugerament, prop de la base de les ales, i morirà quasi a l'acte, sense malmetre's. Un bocí de paper plegat en la forma que indica el dibuix núm. 4, servirà de coberta protectora i guardará aquell iragil insecte que portareu amé vosaltres fins que us disposeu a preparar-lo. Aquest procediment tampoc no té gaires dificultats i la pràctica us serà la millor consellera. Cal clavar-lo (amb unes agulles especials que trobareu), procurant que sigui travessat verticalment. Abans heu construït amb fusta prima un motllo, si fa no la, com la mostra (figura V, letra C). L'examen d'aquesta figura us ensenyará que cal posar el cos de la papallona en una clivella central i les ales ben aplicades a les fustes que actuen d'atenedors, utilitzant sempre la punta d'una agulla per a fer-la lliscar i adaptar-la a la posició desitjada. Les cobrireu amb tires de paper transparent i les fixareu amb agulles. Tal com deieu la feina llesta, que reposi uns dies, les ales del cos s'assecaran i en retirar curosament els papers protectors trobareu un magnífic insecte com si volés a les vostres mans.

IGNASI DE SEGARRA

JOC DE NOIS I DE NOIES

CURSES AMB ELS GENOLLS LLIGATS

Aquest és un bon joc per a practicar-lo a la platja. Entre altres coses, perquè si hi ha caigudes és més fàcil de prendre mal.

Cal lligar tots els participants de dos en dos pels genolls i turlmells de



manera que la cama dreta d'un corredor vagi unida amb l'esquerra de la seva parella.

I aut, a córrer en un espai que no baixi de vint-i-cinc metres i no passi de cinquanta.

Cal, sobretot, que les parelles no perdin el pas!

REGLAMENT

Article únic

Si a una de les parelles, durant la cursa, se li deslliga algun dels lligams, ha de restar immòbil fins que un membre del Jurat hagi anat a lligar-lo de nou.

El món al dia

A Martinsville (Indiana) hi ha el mercat més gran de peixos vermells. Se'n venen prop de quaranta milions d'exemplars anuals.

Els arquitectes de Nova York passen unes hores d'inquietud. Ha estat comprovat que l'edifici d'aquella ciutat —el més alt del món— anomenat Empire State, es desplaça, a la cúpula, en dies de vent, uns cinquanta centímetres.

"Hi ha el perill —diuen, d'afèblir

de mica en mica els fonaments i de provocar una veritable catàstrofe."

A l'Estat d'Oklahoma, als Estats Units, posaran en servei, d'ací a poc temps, unes bàscules que tirant-hi una moneda de coure donaran el pes... i una pòlissa d'assegurança de vida d'un valor aproximat a tres mil pessetes. Aquesta assegurança serà vàlida durant vint-i-quatre hores.

Es evident que en una època com la nostra, amb freqüents incidents de circulació, la idea és molt bona.

Samuel Nystrom, un inventor suec, acaba de patentar un vehicle que pot córrer per terra com un cotxe i volar com un avió.

Les ales d'aquest aparell poden plegar-se a voluntat del xofer-pilot. Una vegada plegades es posen damunt el sostre del vehicle amb una simple operació.

El motor pot accionar, indistintament, una rèlix o bé les rodes posteriors del vehicle.

Una expedició científica organitzada per la Universitat de Leningrad ha explorat recentment el "desert fred", a les muntanyes de Tian-Chan.

Aquest "desert fred", que s'estén a una altitud de 3.600 metres, entre els cims de la cadena Terskei-Alatau (ja fareu l'obsequi de repassar un atlas), desconeix les temperatures altes. Quina sort, oi?, vist des d'ací i en tal dia com avui!

La temperatura mitjana anual del "desert fred" és de 7 ° sota zero. Durant tres mesos de l'any es registren 0 graus, i la màxima del mes d'agost és de 4,6 graus. L'hivern comença el setembre, i dura fins al maig. Durant l'any 1933-34 només dotze dies que la temperatura estigués sobre zero. A l'estiu no para mai de ploure, de fer vent i de nevar.

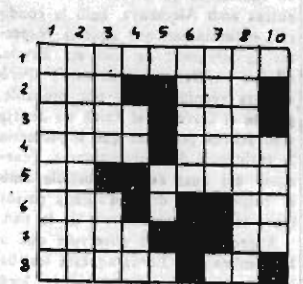
La vida només és possible en aquell desert gràcies a una forta radiació solar. El sol i les plantes serveixen la calor i abriguen els insectes que serveixen d'aliment a algunes races d'ocells. Els tals insectes i plantes ja són adaptats al fred i a les intemperies.

Brr...! Quin consol llegir això, aquests dies! Reconforta més que un bon gelat!

RICI COLOSO PURGANT DELICIOSO

MOTS ENCREUATS

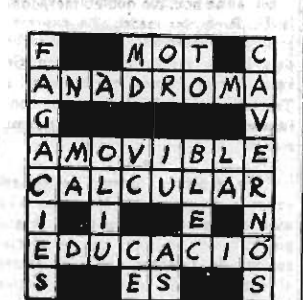
Problema número 22



Horizontalment. — 1. Destar les passades d'un teixit. 2. Nom d'una col·lecció de cartes. 3. Nom d'una col·lecció de cartes. 4. Nom d'una col·lecció de cartes. 5. Nom d'una col·lecció de cartes. 6. Nom d'una col·lecció de cartes. 7. Nom d'una col·lecció de cartes. 8. Nom d'una col·lecció de cartes. 9. Nom d'una col·lecció de cartes. 10. Nom d'una col·lecció de cartes.

Verticalment. — 1. Terra tibatiana. 2. Causar un vi ple de veure, de sentir. 3. Preca principal d'una casa. 4. Nom d'una col·lecció de cartes. 5. Nom d'una col·lecció de cartes. 6. Nom d'una col·lecció de cartes. 7. Nom d'una col·lecció de cartes. 8. Nom d'una col·lecció de cartes. 9. Nom d'una col·lecció de cartes. 10. Nom d'una col·lecció de cartes.

Solució al problema número 21



Un enviat solucions exactes al problema número 21 els endevinateurs següents: Marina Mestre i Bigorra, Josefina i Ramona Ferrer, Francesc Gil i Plana, Jordi Pinaguma i Delado, Jordi i Nuri Puig i Segura, aquesta vegada han partit d'un mot equivocant —olelles—.

DE LA NOSTRA HISTÒRIA

Jaume, el Dissortat

ORT el rei Martí, la corona pertocava a un príncep català: al comte Jaume d'Urgell, besnét d'Alfons el Benigne que era de retal presentia, jove i valent, molt estimat pel poble.

Però gents intrigants i mals patriotes, que mai no manquen, van treballar per a arrabassar-li la corona. A Aragó, sobretot, tenia enemics molt poderosos. També en tenia alguns a Catalunya.

I aquests enemics seus van aconseguir que el novell rei fos elegit per nou compromissaris, tres de catalans, tres d'aragonesos i tres de valencians. Els van escollir de tal manera que quasi tots nou eren contraris a Jaume d'Urgell.

Així no és estrany que tots ells, llevat dos de Catalunya i un de València, votessin contra el príncep català. Aplegats a Casp, van elegir com a rei un príncep castellà: Ferran d'Antequera.

Davant d'una injustícia tan gran, Jaume d'Urgell va dreçar-se en armes. Però assetjat a Balaguer, fou vençut i empresonat.

Ferran d'Antequera ni així no es va sentir segur. I va fer que s'emmenessin el comte a Castella, i allà el va fer tancar en el soterrani d'un castell molt fort.

Al cap d'alguns anys, però, fou enviat a Xàtiva, en el regne de València. I dins el castell de Xàtiva, va passar la resta dels seus dies.

I visqué com un ermità, dins la seva cella austera, lliurat a la pregària i a la meditació.

Perdonà, de bon grat, els seus enemics: els que van robar-li la corona, aquell Ferran d'Antequera, mort al cap de quatre anys de regnar, que tan cruelment es va comportar amb ell i la seva família; aquells escarcellers castellans que tants de maltractaments van donar-li.

Així, doncs, després de tants anys d'ésser a la presó, ja està resignat. El príncep, fill de prínceps, nét de rei, ja no pensa en els regnes mundanals, sinó en el regne que no és d'aquest món. Alguns llibres que li han permès de tenir, li fan companyia; pel seu finestró mesquí, veu, allà baix, estesos, els camps d'aquella terra valenciana que tan fidel va ésser-li. Ara ja està resignat.

Però Catalunya no ha pogut resignar-se, encara.

QUÍMICA DIVERTIDA

Quan a casa vostra comprin clavells, poden fer un experiment de química molt divertit, que segurament deixarà meravellats els vostres familiars.

Necessiteu, només, sals d'anilines o altres productes anàlegs que trobareu a la drogueria. Les desfeu a l'aigua i hi suqueu la tija dels clavells. La flor absorbirà el producte químic i el seu color canviarà totalment.

I d'aquesta manera podreu obtenir clavells blaus, verds, grocs o d'un altre color qualsevol.

El vell acluca-ulls

Traducció exacta de l'Olle-luke oil d'Anders. A Catalunya s'anomena senyor a mossos o sant Sonyer el personatge que fa adormir les criatures. A França sol ésser un noi, el petit marchand de sable.

O hi ha ningú al món que sapiga tantes històries com el vell Acluca-ulls, que l'anomenen a Dinamarca. Oh! Ell és qui els explica bé!

Cap al vespre, quan els nens encara estan asseguts a taula, el vell Acluca-ulls arriba, puja a poc a poc les escales, sense fer soroll, perquè es treu les sabates, obre les portes i s'assenta a la taula dels infants, però tan fina, tan fina, i en tan grossa quantitat, que els ulls dels pobres nens ja no poden estar oberts, i així no poden veure'l: es posa darrera d'ells, els bufa el clatell i llur testa esdevé feixuga.

Quan els nens dormen, el vell Acluca-ulls s'asseu prop d'ells a sobre el llit.

Va molt ben aprofitat. Porta un vestit de seda, del qual no podria parlar-se el color, perquè, segons la posició que pren, sembla verd, vermell o blau.

Sota cada braç el vell Acluca-ulls porta un paraigua. En un d'aquests paraigües hi ha pintades magnífiques figures de el que estan sobre els nens bon minyons. A la nit, aquests somnien les més encisadores històries.

En l'altre paraigua no hi ha res, i és el que estan sobre els nens do-

mentacions. Feien pena de sentir-les. Sobre cada pàgina hi havia, en efecte, unes grans lletres escrites, i al costat de cada una d'elles una de petita. Era el model del mestre. A sobre hi havia altres lletres que volien semblar-se al model. L'ajalmar les havia escrites. Però s'havien escapat de la línia que els corresponia.

—Així us heu de tenir —deia el model—, una quica tombades, amb bonics traços.

—Ja ho farem de bona gana —deien les lletres del nen—, però no podem: som massa febles!

—Doncs bé: us tindrà una mica de la sorra que tinc per a les criatures —va dir-los el vell Acluca-ulls.

No, no! —deien les lletres, redreçant-se d'una manera que donava goig de veure.

—Cap història per avui! —va dir el vell—. He de fer l'exercici a les teves lletres. Un, dos, tres! Un, dos, tres! Un, dos!

Les lletres van fer l'exercici i van acabar per ésser tan dretes com el model.

No obstant, quan el vell ja era fora i el nen va mirar les lletres de la libreta, eren tan desgraciades com abans.

DIMARTS

Així que l'ajalmar va ésser al llit, el vell empolsa amb la seva pols màgica tots els models de la cambra. Tot seguit van posar-se a parlar entre ells, a excepció d'una escopidora, que va quedar-se immòbil. Estava enfadada perquè no feien cap cas d'ella, per trobar-se apartada en un recó.

Damunt mateix de la calaixera, en un gran marc d'aur, hi havia una pintura que representava un paisatge. S'hi veien grans arbres, flors, arbres, flors, i un gran riu que, travessant la foresta, passava per davant de molts castells i finalment es llançava a mar.

El vell ja tirava una mica de pols

sobre la pintura. Els ocells van posar-se a cantar, els arbres a agitar llurs capcines i els núvols a fugir mentre es veien llurs ombres passant damunt el quadre.

Després va col·locar el nen damunt les herbes altes.

El sol brillava amb tot el seu esclat a través de les claranes de les branques.

L'ajalmar passà pel riu i pujà sobre una barca que hi havia a punt. Estava pintada de vermell i de blanc. Les velles semblaven d'argent, i cignes portant collarets d'or al coll i un estrellat blau i resplendent damunt de la

s' aixecaven palaus de marbre i cristall. Hi havia una princesa que estava al balcó. Era una nena que l'ajalmar ja coneixia prou: havia jugat amb ella. Van donar-se la mà, i ella va oferir-li el més bonic porquet de sucre que cap marxant pot vendre. L'ajalmar va prendre'l tot passant amb el seu vaixell. Cada un en tenia un bocí a la boca. Ella, el més petit; l'ajalmar, el més gros. Davant de cada castell hi havia prínceps petits que feien guàrdia. Brandaven llurs sabres d'or i tiraven a l'ajalmar raïms i soldats de plom.

Tan aviat el nen travestava bos-



testa varen endur-se'l fora del bosc verdajant, on els arbres parlaven de lladres i bruixes i tot allò que les papallones els havien contat.

Alguns peixos de platejades escates nedaven vora el vaixell. Els ocells, vermells i blaus, grans i petits, passaven a grans vols. Les mosques volaven, els burinots zumzejaven: tots volien acompanyar l'ajalmar i cantar-li històries.

Quin viatge més bonic! Tan aviat els boscos eren espessos, tan aviat semblaven immensos jardins plens de sol i de flors, tan aviat entremig d'ells

cos com sales, com ciutats. Passaren per altzar per la ciutat on vivia la seva dida, que l'havia criat quan era petit i l'estimava molt. Li feia una salutació amb el cap i les mans, tot cantant els versos que havia compost ella mateixa:

"m'agrada pensar en tu, oh volgut l'ajalmar de cabell d'or! Com et besaria tantes galtes i la boca per a provar-te el meu amor!"

Encara el sentia dir la primera paraula. Pren-me la mà, abans de separar-nos,

que Déu et protegeixi i assisteixi i et faci semblar als àngels.

Aj mateix temps els ocells cantaven, les flors dansaven sobre llurs tiges i els arbres vells s'inclinaven, com si per a ells també el vell Acluca-ulls contés les històries.

DIMECRES

Quin ruixat feia! L'ajalmar podia sentir el soroll adormit i tot. Quan el vell Acluca-ulls va obrir una finestra, l'aigua arribava fins a l'ampit. Hi havia un veritable llac al delhora, un formós vaixell estava parat davant de la casa.

—Vols fer un viatge amb mi, l'ajalmar? —va dir el vell—. Aquesta nit anirem a països estrangers i estarem de tornada demà al matí.

L'ajalmar va posar-se en un girant d'ulls els seus vestits de diumenge i va pujar al vaixell.

El mal temps havia parat. El vaixell va seguir pels carrers i va tornar per l'església. Tenien davant d'ells una mar immensa. Van vogar tan luny que no veien gens de terra.

Van veure un vol de cigonyes que també abandonaven el seu niu i fugien cap als països calents. Volaven l'una darrera l'altra, i en poc temps van perdre's de vista.

Però una d'elles estava tan cansada, que les seves ales apenes podien sostenir-la. Era la darrera de la fil·la. No podia seguir les altres, ja a l'últim va caure amb les ales esteses. Provava d'aixecar-se, però tot era inútil. Volia posar les potes sobre les cordes del vaixell, però va deixar-se anar sobre la vela i va caure damunt del pont.

El gat-de-mar va agafar-la i va dur-la al galliner. Entre les gallines, els ànecs i les oques, la pobre cigonya va ésser tota confusa.

—I ara! Quina visita! —van dir les gallines. Un indiot, estarrufant-se tant com

podia, va preguntar a la cigonya qui era. Els ànecs van tirar-se endarrera tot ranquejant i empenyent-se els uns als altres.

—Mec, mec, mec! —cridaven. La cigonya va parlar-los de la càlida Àfrica, de les Piràmides i de l'estruc, que com un cavall salvatge corre les vastes planures.

Però els ànecs no comprenien res del que ella deia. Es donaven cops els uns als altres i es preguntaven:

—Es idiota, eh? Tots tenim el mateix parer?

—Sí, és idiota! —va dir l'indiot. Aleshores la cigonya va callar per somniar en la seva Àfrica estimada.

—Teniu uns bones potes —va dir l'indiot—. A quant la cana?

—Mec, mec, mec! —cridaven els ànecs. Però la cigonya feia veure que no ho sentia.

—Podríeu somriure, tanmateix —va dir-li l'indiot—, perquè el que us he dit era molt espiritual, encara que potser era massa profund per a vos. Ah! No té l'esperit gaire després! Deixem-la sola i anem amb la gent intel·ligent.

Va estarrufar-se de nou i els ànecs van repetir el seu mec, mec. Era horrible de sentir, però tot el corral es trobava interessat en un grau suprem.

L'ajalmar va anar al corral, va obrir la porta i va alliberar la cigonya, que va anar amb ell sobre el pont. Ja havia ben reposat, i amb una petita salutació de cap a donar les gràcies al seu llibertador. Després va estendre les ales i va volar vers els països calents.

Les gallines cloquejaven, els ànecs feien mec, mec, i l'indiot estava vermell de ràbia.

—Demà us serviran a taula —va dir l'ajalmar.

Aleshores va despertar-se i va veure que era al seu llit. Però, quin bon viatge havia fet amb el vell Acluca-ulls!

Acabà

Quasi especialitzada únicament en el conreu de Cactus i Plantes Grasses
Oino-contes espècies en conreu
GRANS COL·LECCIONS I ASSORTIMENT
J. Santamaria Magriñà
 Viaducte de Valldorca, 3.-Tel. 74833
BARCELONA

LA DONA CATALANA



NEDEU... PER CONSERVAR LA VOSTRA BELLESA



Parlar-vos de cultura física en aquesta ocasió... No ens maleireu, estimades lectores, tot preteixent que ja cal.

Però aconsellant-vos de fer aquests moviments indispensables a la conservació de la vostra línia, dins un element líquid que us proporciona al mateix temps frescor, esperem haver guanyat la causa.

La natació és un esport meravellós en el qual tots els músculs tenen la seva part de treball. Els braços, el pit, de les espatlles, de l'esquena, els de les cames... Per altra part, la respiració profunda que necessita la natació, obliga l'aire a penetrar en el més recòndit dels pulmons; i els moviments exigits per aquest esport complet estimulen l'estómac i l'intestí, activen la circulació, i, finalment, el cor compleix el seu ofici en la posició horitzontal amb molta més facilitat que a peu dret.

Tan bon punt arriba el bon temps, cal aprofitar totes les ocasions que tingueu per a nedar, per a aprendre'n si no en sabeu, per a conservar i millorar la vostra forma si la natació ja no té secrets per a vosaltres.

No parlem ara de la natació com a esport, sinó únicament com a exercici de cultura física. Havem conegut una noia que tenia horror a l'aigua. Doncs, bé; a l'estiu, la veiem cada matí arribar a la piscina, a l'aire lliure, tirant-se a l'aigua, nedar durant un quart d'hora, sortir i anar-se'n com si hagués acompanyat un d'aquells actes quotidians en els quals ja no s'hi pensa, perquè es fan maquinalment. Tant és així, que al límit de l'edat en què les dones s'engreixen, ella continuava prima...

Cal que les que no saben nedar, n'aprenquin, puix que el més important és respirar correctament. La majoria de les nedadores debutants diuen que no poden nedar gaire temps perquè de seguida es cansen; és perquè respiren malament.

Aprendre de nedar és avui dia una cosa fàcil i poc costosa; no obstant, les que es banyen a un indret poc freqüentat i que no troben ningú que pugui ensenyar-les, els serà fàcil d'exercir-se aguantant-se amb els braços, els quals les familiaritzaran amb l'aigua i es llevaran la por, que és l'enemic de la respiració perfecta. Així podran aprendre fàcilment els diversos estils de la natació, entre els quals el "crawl" és el millor per la rotació dorsal que provoca i el més recomanable des de tots els punts de vista, ja que adiu actua sobre l'escoliosi de la columna vertebral.

I quan seran excel·lents nedadores podran completar l'entrenament amb capbussos, els quals són molt menys difícils del que semblen, i aquest nou exercici posarà una mica de varietat en la sessió de natació i estimularà el perllongament sense fatiga.

La millor manera per aprendre a capbussar és deixar-se caure a l'aigua amb el cos ben estirat, els braços endavant i el cap abaixat entre les espatlles. Un cop dins l'aigua, encorbar l'esquena i aixecar el cap i els braços; immediatament hom es troba a la superfície. Això evita el vertigen, que sovint acompanya els primers capbussos, i els salts fets amb tanta mala fortuna que sovint fan jurar de no tornar-hi.

Un cop acostumades a deixar-se caure així a l'aigua, obteniu més decisió per a tirar-vos i de passada es fa un entrenament per arribar a fer el capbussó ideal.

Aquest depèn quasi únicament de la flexió dels genolls, la qual permet de saltar; a la punta del trampolí, amb el cap ben dret i els braços horitzontals davant les espatlles, cal fer una profunda inspiració obrint els braços lateralment. Aguantant-se la respiració, tirar el cos endavant tot donant-se l'impuls necessari perquè el capbussó sigui perfecte. Aquest últim moviment haurà de fer-se al mateix temps que s'aixequen els braços per damunt del cap.

No es cregui ningú que mai sigui massa tard per a aprendre de nedar o a capbussar-se; hom pot fer-ho útilment a qualsevol edat.

Aquest esport agradable permet al mateix temps d'aprimar-se, si convé, de desentrotillar els músculs adquirint una línia harmoniosa, d'aprendre a respirar de nou. No dubteu més, doncs; no espereu més, nedeu...

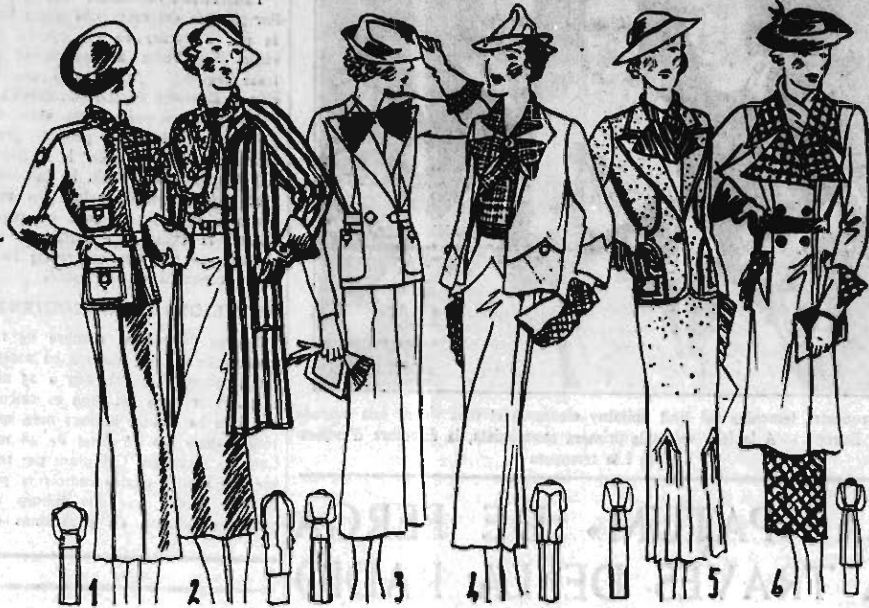
Peixos de moda
ESPECIES RARES I VARIADES
PREUS ECONOMICS
CACTUS
 Els cultius més importants de Barcelona
 Preus molt econòmics
 Més de mig milió de plantes
Cultius de J. MONTADA
 Carrer Alta Gironella (Sarrià)
TELÈFON 81107

Obsequi a les lectores de "La Publicitat"
 Totes les lectores poden rebre gratuïtament a correu seguit un EXEMPLAR DE PROPAGANDA de la primera revista de modes i de la llar escrita en català
LA DONA CATALANA
 Surten tots els divendres, i cada número conté com a mínimum 28 pàgines. - Boniques portades en color. 26 models d'elegants figurins. Música. Novel·les. Contes. Segrets de torador. Preguntes i Respostes. Consultori de Modes, Bellesa, Modes, Labors. Reportatges d'actualitat. Sana literatura.
 4 pàgines de labors artístiques. Música. Pàgines infantils amb bonics dibuixos. Concursos amb valuosos premis. Patrons dimensions naturals, etc., etc., és a dir: tot allò que necessita la dona a la llar. No ha de faltar cap casa verament catalana.
 Sol·liciteu un número de mostra i us serà demostrat tot això que indiquem.

Les subscripcions a Barcelona es cobren, si es desitja per mesos, a raó de 1'00 pesseta mes. - Amb augment setmanal de 16 pàgines de novel·la, 1'40 pessetes. - Fora de Barcelona: Any, 14'00 pessetes; Semestre, 7'50; Trimestre, 4'00. - Amb suplement de 16 pàgines de novel·la augmentant 1'25 pessetes al trimestre.

LA DONA CATALANA - Avda. 14 d'Abril, 418 (Secció P)
 Na
 Carrer
 Població
 Província acompanya per a despeses de correu 20 cèntims perquè li sigui tramès un exemplar de la revista LA DONA CATALANA, amb suplement de 16 pàgines de novel·la.

MITJA DOTZENA DE VESTITS DE VIATGE



1. Vestit en teixit de llana d'Angora. Butxaques sobreposades a la jaqueta. A la faldilla, peces formant plects.
2. Vestit de viatge. Jaqueta tres quarts, folgada, de llana a ratlles amples. Butxaques sobreposades. Faldilla de "bouclé" de llana d'un sol to.
3. Jaqueta sastre, de color. Cinyell del mateix teixit. Butxaques sobreposades. Faldilla pantalon de jersei.
4. Vestit de tres peces. Jaqueta de fil, folgada, amb peces a l'esquena i al baix del davant formant butxaques. Faldilla del mateix teixit. Brusa de "crêpe".
5. Vestit de "bouclé" de llana. Jaqueta amb cantells arrodonits. Cinyell darrera subjectant les peces de davant. A la faldilla plects acabats en flexa.
6. Vestit amb abric creuat, tres quarts, de gabardina. El coll, les solapes i les aplicacions dels punys i butxaques, com la faldilla, de llana de dibuix quadrícula.

CACTUS... I PLANTES GRASSES

ELS "ALOE", LES "HAWORTHIES", "GASTÉRIES" I "APIERES"

Dins la família dels Aloe es compten també, encara que hi ha qui en fa una altra subfamília, les Haworthies, Gastéries i Apieres.

Totes aquestes plantes també tenen més o menys la forma de les atzavars, encara que en petit, generalment el públic en sol dir atzavarettes. Els Gastéries solen créixer solament en dos sòstres de fulles sobreposades unes enfront les altres, però gruixudes i carnosos com els Aloe. Les Haworthies són més curtes, molt carnoses, i amb tot l'aspecte d'una atzavara petita. Les Apieres són encara molt més petites de fulla i d'una consistència dura com la fusta.

Les Haworthies fan una flor petita blanquinosa semblant al jonquillo romà, encara que un xic més petites; van mudant en una tija prima que es ramifica a mesura que va florint. Les flors de les Apieres també són molt semblants. Les de les Gastéries, en canvi, són molt semblants a les dels Aloe, però són corbades i amples del mig, és a dir, tenen la forma d'un estómac. D'aquí el seu nom de Gastéria (gaster). Són generalment vermelles i grogues.

Totes aquestes plantes són molt boniques i estimades; res no ho és tant com la gran acceptació que han tingut en el mercat, puix que actualment se'n venen encara moltes milers.

Totes elles són unes plantes molt gracioses i llur conreu és tan sumament fàcil que fa que siguin encara més estimades. Poden tenir-se molt bé dintre de casa. Volen una terra sorrenca, però barrejada amb molta quantitat de fulles podrides, o bé terra de castanyer i ben rica en adob. Es multipliquen en gran quantitat, cosa que contribueix també a fer-les apreciar força. Al seu voltant neixen anualment gran nombre de fills (un per cada fulla), els quals poden ésser separats de la planta mare amb molta facilitat quan ja són ben grossos. Viuen molt millor a mitja ombra que no pas a ple sol. Cal regar-les abundantment a la primavera i a l'estiu, que és la seva època de gran creixença.

Totes aquestes plantes són un bon auxiliar decoratiu per a combinar amb

cactus i altres plantes grasses en terrines i jardinet d'interior, on rarament les trobem a mancar.

En patis i jardins ombrívols poden fer-se unes boniques plantacions en rocals que són d'un formós i durador efecte, puix que si no se'ls treuen els fills, fan unes grosses i boniques mates, d'una inacabable durada.

Es també molt interessant una col·lecció de totes aquestes espècies en



"Agave Ellemetiana", una de les belles varietats d'atzavars sense punxes
 Foto Estudi Maasz-Narberhaus

test per llur gran varietat de formes i matisos de llurs fulles, que resulten d'un bell efecte en el decorat d'interiors.

D'apières sols se'n coneixen per act de dues menes: l'"A. Pentagona" i l'"A. spiralis". Són plantes que es casseguen molt. No així les Haworthies, que per act ja en conreen de deu o dotze menes, adiu una que fa al fulla molt gruixuda i sucosa i que té la forma d'una consolda.

De Gastéries disposem d'unes dotze o quinze menes, de les quals és molt coneguda de temps ençà la "G. verrucosa", anomenada vulgarment "pell de dracó".

J. SANTAMARIA

Màquines per a fer calats



Màquines per a plisar
 Màquines per a brodar
 Màquines per a punt de creu
 LLIBRES GRATIS
GUSTAU WEINHAGEN I C.
 Consell de Cent, núm. 350
 (entr. Llíria i Bruc)

SI VOLEU QUE LES UNGLES FACIN GOIG

...Sigueu exigents en la tria del dissolvent; no useu mai acetona pura, que trencaria les vostres ungles. Car és el dissolvent i no el vernís allò que ataca la matèria còrnia. Actualment hi ha un dissolvent nou, de la consistència d'una crema, que serà beneficiós per a les ungles.

No us accontenteu amb un vernís mediocre. Que el nom del perfumista que us el prepara us sigui una garantia de confiança. Encara que una mica cars, vernís i dissolvent costen menys que la manicura.

—Abans d'envernissar-les, retireu cuidadosament les petites pells que cobreixen el voltant de les ungles. Un producte especial us facilitarà aquesta operació. Però podeu també estovar les pells amb una mica de vaselina; al cap de cinc minuts les poden enretirar amb un drap fi.

—L'interior de l'ungla ha d'ésser impecablement blanc. Per això, passeu entre l'ungla i la carn una mica de cotó mullat amb aigua oxigenada.

—Les ungles vermelles ja no estan de moda. Envernissau-les d'un to rosa pàl·lid. I no adopteu només que per a la nit, si la vostra toilette us ho permet, els vernissos de fantasia, color de coure o d'ametista.

Actualment resulta molt "chic" posar a la taula estovalles d'organdi amb franges i biaixos de setí de color.

Es posa un transparent de color sota l'organdi i, damunt la taula, un gero de vidre amb flors del mateix color que el transparent.

PARAMENT D'ORGANDI

Actualment resulta molt "chic" posar a la taula estovalles d'organdi amb franges i biaixos de setí de color.

Es posa un transparent de color sota l'organdi i, damunt la taula, un gero de vidre amb flors del mateix color que el transparent.

MENU DE LA SETMANA

Amanida russa
 Ous a la milanesa
 Escalopes de vedella
 Gelat de vainilla

Amanida russa.—Poseu durant algunes hores una barreja de verdures amb oli, sal i pebre. Deixeu-les escórrer ben bé i afegeix-hi trufes, pomes carmesinades tallades a trossets, alguns filets d'arengada o anxoves. Barregueu-ho tot amb una maonesa espessa.

Ous a la milanesa.—En una platja que pugui anar al forn, poseu-hi una capa de mantega i una altra de formatge ratllat. Trenqueu-hi a sobre, sense que es rebentín, tants ous com

ple dintre la voluntat de la mare; però amb quines coses s'ha de jugar entra de ple dintre la voluntat de la filla. La mare no ho ha de "voler" mai que la filla jugui a tal cosa; és en el moment del joc que ha de deixar lliure a la filla. Que triï ella mateixa, que esculli el joc que més li plau i que hi jugui allò on vulgui. La llibertat és això. La llibertat no és anar per la casa fent el que es vol i destruint les coses; quan la criatura comença a fer això és quan cal limitar la seva llibertat, negar-li les coses, limitar-li el camp d'acció. Però això ningú no ho aconseguirà dient-li: "Vina, que jugaràs a tal cosa", sinó que ho aconseguirà aturant-la en la seva mala acció, fent valer l'autoritat, però no pas imposant un joc. Si la criatura davant de cada mala acció troba un obstacle i davant de cada joc troba que pot escollir el que més li plau, no trigarà pas gaire a preferir els jocs a les males accions, perquè amb ells se sent lliure.

El joc imposat dona molt més la sensació de dependència que no el desig prohibit. El joc imposat treu la iniciativa de l'infant. El joc imposat acostuma la criatura a què tot l'hi facin els altres. Només s'eduquen per a la vida aquells infants que en la llibertat del joc hi troben l'estímul del seu esperit d'iniciativa i el control dels seus desigs.

JERONI MORAGUES

UNES FLORS A L'ESCOT

Per donar una certa novetat als vostres vestits, poseu dos clavells o dues camèlies sobre un gros llac de vellut negre al costat de l'escot.

Escalopes de vedella.—Afegeu les escalopes que siguin ben primes, de prop de mig centímetre, poseu-hi sal i feu-les passar per on batut i després per formatge ratllat. Feu-les fregir amb la meitat d'oli i l'altra meitat de mantega i amb un foc ben viu. Serviu-les amb suc de llimona.

Gelat de vainilla (Per sis persones).—Mig litre de nata, mig litre de llet, 350 grams de sucre, vainilla, set ous. Feu bullir la llet, la nata, el sucre i la vainilla i tireu-ho després sobre els ous prèviament batuts, remenant continuament. Torneu-ho a posar al foc fins que arrenqui el bull sense deixar ni un moment de remenar. Poseu-ho amb aigua perquè es refredí i fiquen-ho dins la geladora.

Per donar una certa novetat als vostres vestits, poseu dos clavells o dues camèlies sobre un gros llac de vellut negre al costat de l'escot.

ULLS DE POLL

Dufoles, Galindons, Ulla de gall
 Allivi en un minut després d'aplicar als

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

Suprimeixen el freu i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

LA MODA A ANGLATERRA



Dues toaletes que semblen datar del 1850 i que han estat copades pel fotògraf en la darrera reunió d'Escot (Anglaterra)

MUDANCES - AUTOS RECLAM

Viages des de 15 pessetes dintre Barcelona. Muntatge i desmuntatge de mobles. Gratis gestió permís. Preus especials fora Barcelona.

FRANCESCO LAYRET, 150 (Paral·lel) TELÈFON 30002

LA VIDA BARATA

ARTICLES NECESSARIS QUE PODEU ADQUIRIR ADHUC PER TELÈFON

CAFE TORRAT NATURAL, 100 gr., 1'25 - Garriga - Carrer del Carme, 3 - Telèfon 20936

FORMATGE SOLA, 40/100, 1 quilo, 4'50 - Felip Antolí - Escudellers, 41 - Telèfon 10745

VI PUR DE TAULA, 1 litre, 0'60 - F. Montaner - Avinyó, n.º 37 - Telèfon 14319

XOCOLATA A LA PEDRA, 1 llibra, 1'50 - Garriga - Carrer del Carme, 3 - Telèfon 20936

COM CADA DILLUNS, DEMA, A LES VUIT DEL VESPRE, SERA ENESA LA MITJA HORA DE COMUNICACIO DE LA REDACIO DE

"LA PUBLICITAT"

A TRAVES DE L'EMISSORA E A J.-1, RADIO BARCELONA

ESCOLTEU-LA!

Radio Barcelona E. A. J. - 1

LA MITJA HORA DE L'ESTUDIANT

per RADIO BARCELONA E. A. J. - 1

XVI segon: Avui, diumenge, dia 30, a les 21'15

Informacions i estudis

Projectes i realitzacions

de l'UNIVERSITAT DE CATALUNYA

EL «PARCIVAL» A MONTSERRAT

La il·luminació de la muntanya

En el mes de gener, en aquestes mateixes pàgines de LA PUBLICITAT i des del micròfon de Ràdio Barcelona, es llançava paral·lelament la suggestió que la nostra muntanya d. Montserrat sigui escenari, per l'òpera "Parcival", de Richard Wagner.

Aquesta iniciativa de Ràdio Barcelona, que mereix l'aplaudiment i l'adhesió de destacats intel·lectuals i d'un gran nombre d'entitats, tingué ressò fa poc temps en aquesta mateixa pàgina, i pocs dies després l'enginyer i gran artista senyor Carl Bohigues, des de "La Vanguardia", propugnava perquè, a la vegada que hom organitzava l'audició de la gran composició wagneriana, es realitzés també la il·luminació de la muntanya montserratina.

L'aportació del senyor Carl Bohigues a aquesta iniciativa de Ràdio Barcelona representa un avenç considerable en els laboriosos treballs d'organització de l'esdeveniment artístic projectat. La personalitat de Carl Bohigues, la seva experiència en lluminotècnia, en la qual especialment d'enginyeria se'l considera mundialment com un dels millors, representa en aquests moments en què es "ansa ja en la part escenogràfica de cara a l'eficàcia màxima de l'escenari futur", de la muntanya montserratina, un pas gegantí vers la realització de la magnífica suggestió.

Segurament que entre els entusiastes que hi col·laboren, la incorporació del s. yor Bohigues haurà tingut la virtualitat d'infondre'ls nous ànims i un més fervor.

Tots s'adonen de la importància que significa per al prestigi dels catalans i àdhuc per al nostre turisme el fet que en la mateixa muntanya que inspirà a Wagner la seva obra més puixant, hi sigui representada. El "Parcival", representat al Montsalvat, arribarà a ésser l'esdeveniment artístic més gran que fins a la data haurà tingut lloc arreu del món.

Estem segurs que en aquesta empresa de Ràdio Barcelona hi col·laboraran les autoritats, puix que aquesta iniciativa feta realitat constituirà un orgull per a Catalunya.

Existeixen precedents que ens fan ésser optimistes. Sense discutir mèrits, la representació del "Parcival", de Wagner, a Montserrat, està almenys al mateix nivell que la de "Medea" a Mèrida.

La suggestió de Ràdio Barcelona ha estat recollida per molts entusiastes. Carl Bohigues hi aportarà la seva valuosa col·laboració. Les representacions oficials voldran col·laborar-hi.

I el més avantatjós que ha d'haver-hi és Catalunya, que mereix la contant preocupació i l'entusiasme de tots els catalans.



L'orquestra femenina del Phil Spitalny efectuarà el mes vinent una tournée per Europa. — A la foto veiem la primera saxofonista, la directora d'orquestra i la trompeta

LA «PATUM» DE BERGA A TRAVES DE LA RADIO

El passat diumenge l'emissora Ràdio Barcelona radià un reportatge radiofònic de les "Festes de la Patum", aquesta tradicional i secular manifestació folklòrica bergadana.

Els que nasqueren o hem viscut sempre en una ciutat com Barcelona, que compta amb una gran emissora, difícilment podem gaudir de l'emoció que un reportatge com el que judicem ha de produir entre els naturals de la comarca interessada.

I això és ben natural: des que existeix la ràdio, des dels temps heroics de la galena, hom escolta l'avis normal de la comunicació radiofònica des de Barcelona. Malgrat, doncs, que hom se'n trobi lluny, és una cosa acostumada sentir la ve de Ràdio Barcelona des d'unes terres allunyades o estranyes. En canvi, ius imagineu l'emoció que devien sentir els berguedans que diumenge passat escoltaren el reportatge radiofònic que la primera Emissora de Catalunya donà de les tradicionals "Festes de la Patum" des de Berga estant?

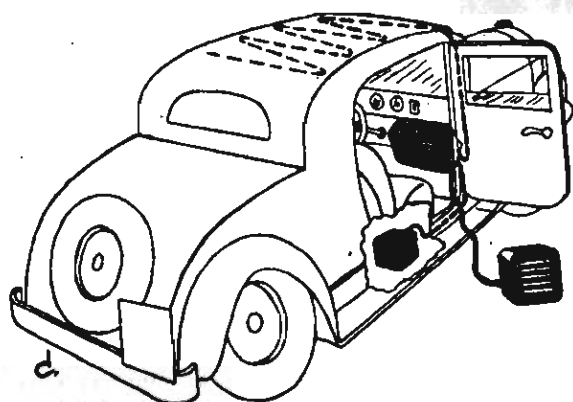
Fa cosa d'un parell d'anys, la mateixa emissora radià una festa de la "Patum" organitzada per la Junta de Museus de Catalunya al Poble Espanyol de Montjuïc. Un berguedà ens ho ha recordat i hi ha afegit un comentari que ens ha fet compren-

questa comarca coronada per les sel·les gairebé verges del Catllaràs i pels Rasos de Peguera, il·loc ideal on anar a practicar els esports de la neu. En començar aquesta emissió, no fa gaire estona que hem vist de prop l'arbre sagrat, el Pi de les Tres Branques, allargant cap al cel els seus braços oberts, com si volgués abraçar quelcom que ja fa anys que espera i que per a ell mai no ha d'arribar, puix que ja fa anys que el Pi és mort!

Després sonaren hores, i el reporter, nuncià: "Senyors oients: Acabeu de sentir les vuit des del campanar de la ciutat de Berga."

Més tard, la salutació del batlle de Berga i la del vice-president del "Casal del Berguedà", senyor Casals, en nom propi i de la Federació Comarcal de Catalunya.

I finalment, la "Patum!", amb la dansa dels Turcs i els Cavallets, i la dels Nans i els Gegants, i la dels dimonis amb Sanj Miquel i l'Angel, i les empallades de les Mules feres, vomitant foc, amb els xisclats i amb les riallades de la gent fugitiva, recollides pel micròfon amb tota fidelitat, amb la remor del tabal i els acords de l'orquestra; i la dansa de l'Àliga majestuosa, i per fi, els dotze diables Plens, tots guarnits de boixos del Queralt, llançant foc per les banyes i per la cua...



Esquema d'un aparell receptor de ràdio instal·lat en un automòbil

dre tota la seva emoció: "Aquells foren unes "Festes de la Patum de Berga" sense Berga! Les del diumenge passat, en canvi, foren totes les essències espirituals de la Comarca que s'expandien enllà dels aires cercats: els cors dels que se'n troben allunyats pel temps i per la distància."

Hi ha una vella tradició que diu que els berguedans que resideixen en terres allunyades, si el dia de Corpus o el diumenge següent s'adrecen a la vora de la mar o al cim enlairat de la muntanya veïna i paren bé l'oida, malgrat que es trobin enllà de l'oceà, senten el ritme insistent del "xamberg", és a dir, del tabal ronc de la "Patum". Aquesta tradició és tan divulgada, que no hi ha berguedà que la desconegui. I bé: nosaltres gosem afirmar que és certa, puix que aquell ritme, un cop escoltat una vegada, ja no és possible oblidar-lo mai més; i els berguedans que l'escolten el senten perquè els ve de dins de l'ànima.

Us imagineu, doncs, l'emoció que devien sentir diumenge passat en escoltar de debò, a través de la ràdio, així que la velleïtina tradició afirmava, com si pressentís que la ràdio havia de convertir-ho en realitat?

"Senyors oients — començà el reportatge: — Els micròfons de Ràdio Barcelona es troben instal·lats a la Plaça Major de Berga, al peu de la serrallada del Queralt, al costat d'a-

No podeu imaginar-vos — ens deia el nostre amic berguedà — l'obra espiritual que feu amb aquestes retransmissions comarcals! A casa tots estàvem al voltant de l'aparell de ràdio, escoltant amb les llàgrimes als ulls!

Us equivoqueu, amic — li replicàrem: — Aquestes retransmissions comarcals les portem a terme convençuts que desvetllant les comarques reconstruïm Catalunya.

JOAN GOLS I SOLER



RUDY VALLEE famós artista i locutor de la Radio-difusió americana

Noticiari

PADEREWSKI I LA RADIO

Paderewski, considerat com el millor pianista del món, s'ha negat fins la poc a actuar en els estudis de ràdio. S'atribueix a Paderewski la frase següent: "Jo no vull que la ciència s'aprofiti de la meua música."

Amb tot, després d'una sèrie de gestions portades a cap prop del gran artista s'ha pogut vèncer la resistència d'aquest. Paderewski ha imposat, però, una condició: actuar en una veritable sala de concerts, on segurament la companyia americana de radiodifusió que l'ha contractat haurà de convertir el seu estudi.

300 MILIONS DE RADIOOIENTS

Segons càlculs, el nombre de receptors de ràdio a Europa ha ascendit a primers d'aquest any a 23 milions. A la resta del món es calcula que n'hi ha uns 24 milions més, que tots plegats fan un total de 48 milions de receptors. Comptant per terme mitjà amb quatre radioients per aparell, resulta que 200 milions de persones escolten els programes de

la radiodifusió. Comptant que la població de la terra ascendeix a 1.800 milions, resulta que de cadu nou persones una és radioient.

RETRANSMISSIONS ESPORTIVES

Avui, diumenge, Ràdio Barcelona, juntament amb les emissores de Manresa, Reus, Sabadell i Vilanova, efectuaran la transmissió de l'interessant partit final Copa d'Espanya, que disputaran els equips del Sabadell i el Sevilla.

Aproximadament a dos quarts d'una Ràdio Barcelona retransmetrà des de la meta d'arribada a Reus les incidències de la tercera etapa del gran premi ciclista de Reus.

ONES CURTES DES DEL JAPÓ

El dia primer d'aquest mes la Companyia de Radiodifusió Japonesa (Japanese Broadcasting Corporation) féu la seva aparició en el camp internacional de radiodifusió d'ona curta amb un programa diari d'una hora de durada. Fins fa poc els programes foren emesos per l'estació J. V. H. amb una freqüència de 14.600 kc. (20'55 metres). Altres freqüències seran afe-



ARMAND MARSICK

que ahir, a les vuit del vespre, va dirigir el concert que l'Orquestra Simfònica de la I. N. R. va donar al pavelló de l'Exposició de Brussel·les

gides més tard, anunciant-se aquesta canvis durant les emissions.

Les primeres emissions són dirigides als radioients a Nord-Amèrica, Sud-Amèrica, Filipines i illes del Pacífic. Els programes han estat preparats especialment per als japonesos residents en els països més amunt esmentats, però també per a tota persona que tingui interès en la cultura i el progrés del Japó modern. El butlletí de notícies es donarà primerament en anglès i després en japonès.

RETRANSMISSIONS INTERNACIONALS DE RADIO BARCELONA

El dimarts vinent, dia 2 de juliol, a tres quarts de vuit del vespre, Ràdio Barcelona retransmetrà des de l'estudi de l'emissora de Torí el concert extraordinari que donarà la gran Orquestra de l'Ente Italiano de Radiodifusió, sota la direcció del mestre Hugo Tansini, amb la intervenció de la soprano Nilde Frattini, mezzo soprano Rita de Vicenzi i el tenor Gino del Signore.

Dissabte, dia 6 de juliol, Ràdio Barcelona retransmetrà a un quart de nou del vespre el concert nacional que a Belgrad interpretarà l'Orquestra de la Guàrdia Reial, sota la direcció del mestre Dragoutine Pokorny.

CATALANS:

Llegiu la revista

RADIO BARCELONA

la més antiga, l'única publicació setmanal catalana de radiodifusió. Deu anys de publicació ininterrompuda.

TIRATGE: 25.000 EXEMPLARS

RADIO PER A TOT HOM

RADIO <> BARCELONA

CARRER DE CASP, 12

Telèfon 18860

GARATGE PROVENÇA

Provença, número 157

Telèfon 72944

Servel d'instal·lacions darrers models aparells receptors de RADIO PER A AUTOMOBILS

RADIO PER A TOT HOM

Laboratori radiotècnic

RAPIDES A

ECONOMIA

I GARANTIA TECNICA

CASP, 12 - TEL. 18860

«Acció Educativa» Cicle de conferències per ràdio sobre excursionisme

CONFERÈNCIA DEL DOCTOR CORDOBA SOBRE "L'ESDEVENIDOR DELS INFANTS NERVIOSOS"

Quan es parla d'infants nerviosos no es vol indicar pas que es tracta de nois afectats de malalties orgàniques del sistema nerviós, com, per exemple, l'epilepsia; tampoc no ens referim a anormals mentals. Ens referim a infants que presenten defectes o alteracions del caràcter, de les facultats morals, de la sensibilitat. Aquest nerviosisme ve determinat per factors intrínsecs, inherents al subjecte i per factors extrínsecs, provinents de l'ambient: l'agitació de la vida moderna; l'escola, amb els seus programes sovint massa carregats; les amitats, etc. Però la influència més gran, la que obra amb més continuïtat damunt l'infant i la que influeix més damunt la seva activitat, és la de la família. L'actitud dels pares no és, de vegades, racional; tenim, per exemple, pares massa severs; d'altres que mostren una feblesa exagerada; d'altres encara que passen bruscament d'una severitat excessiva a una tolerància extremada. És impossible que un infant sotmés a aquests tractes conservi un sa equilibri.

Un punt important és el de com s'han de tractar els nois nerviosos. Cal, sobretot, bandejar el prejudici que els transmissors de la conducta són solament defectes davant els quals no podem fer res. Hem de convèncer els pares i els educadors que són perfectament tractables i que cal tractar-los.

Quin és l'esdevenidor dels infants nerviosos? Un cert nombre esdevindran francament malalts. D'altres, però, sobretot, si han estat ben tractats, neutralitzaran llurs símptomes nerviosos, i encara que no hi arribin, que en certs casos persisteixin tota la vida, poden no solament no ésser un obstacle per a una vida mental intensa, sinó que, de tant en tant, juguen el paper d'un ferment en l'aparició d'aquelles qualitats fortes i subtils que permeten a l'home d'assolir la superioritat.

LA CONFERÈNCIA DEL DIMECRES VINENT

La pròxima conferència tindrà lloc dimecres, dia 3 de juny, en lloc de dimarts. Anirà a càrrec del professor Jesús Sanz, que parlarà dels perills de la nit. Es donarà a un quart de nou del vespre per Ràdio Barcelona.

Els programes italians

Fins ara la radiodifusió italiana ofereix solament algunes comptades vegades música de ball durant la nit, però fa poc temps, el grup de les emissores del Nord d'Itàlia, sota la direcció de l'emissora de Milà, ha prolongat el nombre d'hores d'emissió i de ballades durant l'última part del seu programa, acabant les emissions a les dotze de la nit. Els altres grups d'emissores italianes, Roma, Nàpols i Bari, amb tot segueixen acabant les seves emissions, com de costum, a les onze de la nit.

RADIO TECNICA. Reparació d'aparells de ràdio de totes marques. Màxima garantia. Preus limitats. Llibre, 8 - Tel. 18861

KENT RADIO

Cuando 7.000.000 de personas han elegido la marca ATWATER KENT por algo será. Esta es su mayor garantía de perfección y calidad.

ATWATER KENT RADIO

AUTO ELECTRICIDAD, S. A.

Dirección, 234 - Barcelona

Madrid, Almería, Bilbao, Palma, Sevilla, Valencia, Vitoria

ELS ESPORTS

IDEES NOVES

Els refugis de la joventut

Abans d'ara, hem parlat d'aquest formidable moviment nascut en terres alemanyes, anteriorment que el nacional-socialisme ocupés el Poder.

Val a dir, que els actuals amos del poble alemany, especialment un dels ministres més elegants i ben plantats, l'inefable Goering, han fet una mena de nova religió panteista, que ve a contrariar l'esforç catequístic dels catòlics i dels protestants en aquests darrers temps. I per una mena de "raons històriques" el culte a la Natura ha esdevingut una mena de religió, sinó oficial, almenys oficiosa: tot, perquè les antigues glòries germàniques prementals a aquelles "en cuyos dominis nunca se ponía el Sol", n'eren una de les principals atencions.

Volem, i ens interessa, fer constar aquest desdoblament religiós, en comentar una vegada més d'aquesta organització alemanya, la qual, com tant d'altres, en règims de força, ha hagut d'ajustar-se a la directriu oficial dels representants de l'Estat.

Els refugis o els estades de la joventut!

Què volen millor per a aquests milions de joves que treballen o estudien encarrat dintre el guirigall de les grans ciutats?

L'organització setmanal produeix a l'organisme tant benèfics, que permet el millorament paulatí de l'individu, en la seva contextura física.

Parlant una vegada amb una colla d'amics sobre aquesta manifestació de la nova Germania, un d'ells, un significatiu element excursionista català, ens deia que aquella organització seria un competidor formidable als aficionats al campament.

—Addu campament! — deia. Creiem que els nostres lectors recordaran en què consisteixen els refugis o els estades de la joventut.

A major abundament repetirem dient que aquesta organització alemanya, estesa avui dia arreu d'Europa, d'Àsia i d'Amèrica, consisteix en l'aprofitament, en l'engendrament d'edificis rurals abandonats o mig abandonats. Una masia, un molí, un castell, etc.

Aquesta societat té cura de posar-hi llits, d'arranjat la llar de foc i un menjador per tal que el jovent endiumenjat hi pugui reposar plàcidament com a un centre d'excursions de final de setmana.

Va ésser en 1909 que un mestre xefalienc anomenat Schirman, va tenir l'acudit de preparar edificis d'aquella mena per tal d'afavorir el turisme lent, com són el ciclisme i l'excursionisme.

Una bona organització d'estades d'aquesta espècie, per tantes masies abandonades o mig abandonades que trobem per les nostres valls i per les nostres muntanyes, ha d'ésser molt profitós per a la nostra joventut.

Una d'organització menys militaritzada que l'actual de les Colònies Escolars, i amb un màxim profit per a la millor situació dels seus estades.

La tenda d'acampada és necessària per a sojornar en tants i tants indrets on un estatge de joventut no pot arribar-hi. En quantes de prats, vorejats per un corrent d'aigua, el patrimoni acolliment d'una tenda és materialment insubstituïble!

I amb totes aquestes divagacions, en un preàmbol potser mal confeït, iniciem un parell o tres d'articles de divulgació d'aquesta modalitat germànica de l'excursionisme.

Per avui, prou.

F. MARTÍN I JULIA

Escacs

DEL MOMENT

L'activitat escacística ve manifestada en l'actualitat per dues gran proves. El Torneig de Roses i el Torneig Peninsular que se celebra a Madrid.

Finalment el Torneig Internacional de Barcelona, organitzat pel C. d'E. Barcelona, aquesta entitat, amb la col·laboració de la majoria dels mestres estrangers elements pertanyents a l'esmen-

tat club, ha portat a terme un torneig la finalitat del qual és l'entrenament d'aquests elements i acostumar-los en aquestes proves.

Els primers llocs els tenen els estrangers, com era d'esperar. Tots ells demostren amb plenitud la seva gran classe i el seu fons. No obstant, el valor dels jugadors nostres, si es compara amb actuacions anteriors, és millor, cosa que ha de ploure als organitzadors, ja que l'afició els ha d'agrair que els seus esforços tinguin una conseqüència profitosa per als escacs.

Hi participen també els jugadors doctor Tramoyeres, de València, i el senyor Gamonal, de Madrid, destacats elements dels escacs peninsulars, invitats pel Club d'Escacs Barcelona.

La màxima prova de caire peninsular té lloc a Madrid, amb la participació de representants d'arreu de les terres ibèriques, i en la qual Catalunya està representada pels jugadors Ribera, campió de Catalunya, Xerta, sots-campió, i Comes, quart classificat en la final catalana. Demés, els mestres nacionals Cases i Soler, que hi prenen part per dret propi.

Els inconvenients que té per als participants aquesta prova són de tots coneguts, i en una assemblea de la Federació Espanyola s'encarregà Galícia que confeccionés un reglament esportiu en el qual es modificàssin així mateix l'estructura de la prova que s'està celebrant. Galícia ha tramès aquell projecte, però no podia portar-se a terme el torneig actual amb una nova orientació per la manca de temps.

Sobre aquest tema d'organització es parlaren en una altra crònica per ésser quelcom que requereix una sèrie d'exposició de criteris pels nombrosos factors que hi intervenen.

Referint-nos al torneig de Madrid, amb exclusivitat informativa, en primer lloc hem de dir que tots els nostres jugadors posen de si tot el que està a les seves mans. El seu joc i la representació que porten, si bé els enorgulleix, així mateix els coacciona.

Després de les sis primeres rondes la puntuació és la següent: Almirall, Fuentes; Ribera, 5 punts; Clotas, 4 i mig; Comes, 4; Aguilera, Gómez i Marcelino, i mig; Soler i Cherta, 3; Cases, 2 i mig; Ortueta i Sanz, 2; Ahón i Venudí, i mig; Solórzano, 1; Kern, mig; Irizar, 0. Tenen partides ajornades Gómez, Ahón, Kern i Irizar.

Encara falten moltes rondes per a finalitzar, però en conjunt Catalunya és la que millor puntuació gaudeix.

La nota que sobressurt és l'actuació del jugador senyor Clotas, valor gairebé desconegut, que pertany al Club de Gijón.

Enseny, és la poca puntuació dels madrilenys Ortueta i Sanz, els quals dubtem que assolixin una bona classificació.

F. M.

Frontó Principal Palace

AVUI, DIUMENGE, tarda: ISIDORO II - TEODORO contra RECALDE - IBARLUCEA contra GUILLEMIN - GUILLERMO ARGARATE - GUTIERREZ DILLINS, tarda: MANJARRÉS - GOZQUE I JULIO - SARBASA contra GAONA - RAMOS II LIZARRAGA - MAGUREGUI I

Pilota Basca

EL FESTIVAL D'AVUI AL CLUB BASCONIA

La matinal que es jugarà avui al Frontó Novetats té un gran interès, puix que hi prendran part els actuals campions d'Espanya a "cesta" i els de pala. Aquests darrers detenen el títol de quatre anys ençà.

El programa a desenvolupar és el següent:

Primer, a dos quarts de deu: Concha Jordá contra J. Bala-Lpez.

Segon: Oller-Masterfer contra Renom-Gàmpor.

Tercer, partit interregional, a pala: Oyarzabal-Balda contra Carreres-Garagorri.

Quart, partit interregional a "cesta": Cortés-Sagarna, campions d'Espanya, contra Vázquez-Riquer.

Després dels partits es procedirà al repartiment de premis als guanyadors del concurs social.

Canòdrom Guinardó

(Darrera de l'Hospital de Sant Pau)

AVUI, DIUMENGE TARDA I NIT

EXTRAORDINARI PROGRAMA DE CURSES DE LLEBRERS

Debut d'importantes quadres madrilenyes A LA NIT

"DANCING" I SOPARS A L'AMERICANA A LA PISCINA LLUMINOSA

Actuació de la famosa orquestrina nord-americana "CLARENCE NEMYR" i el "REQUAN'S JAZZ"

Actuació de "BOYS" i "GIRLS" AMERICANS

Entrada al Canòdrom, 0'50 ptes.

Entrada al recinte i preferència al Canòdrom, 4 pessetes

Mitjana de comunicació: Autobús de la línia de Sant Pau a l'Autobús de la línia de l'Hospital de Sant Pau i l'autobús de la línia de l'Hospital de Sant Pau a l'autobús de la línia de l'Hospital de Sant Pau.

AVUI A CHAMARTIN

Onze catalans vers la conquesta de la Copa d'Espanya de futbol

El Sabadell s'arreglarà complet - El Sevilla, en els rengles del qual figuren tres internacionals, es considera com un adversari molt difícil per als catalans - Tot Catalunya espera amb ansietat creixent el desenllaç d'aquest partit

El fet que un equip de jugadors de futbol integrat exclusivament per catalans arribi a finalista en una competició general de clubs peninsulars com és ara el Campionat Copa d'Espanya, val la pena que sigui posat de relleu, car ens ensenya, si més no, que no és cert allò que típicament se'ns havia donat a comprendre fins ara que no era possible que un conjunt futbolístic format per elements de la terra arribés a fer un paper dirós si era posat en contrast amb altres conjunts dels elements dels quals haguessin estat reclutats una mica o tot arreu i amb l'exclusiu objecte d'obtenir un màxim d'èxit.

El cas del Sabadell és en aquest aspecte d'una indiscutible eloqüència. En lluita amb tota mena d'èquips, hem vist aquesta temporada els sabadellencs obtenir un honorífic segon lloc en el Campionat de Catalunya; iniciar una actuació prometedora en el Campionat de Lligues que se seguirà d'una d'aquelles

de fallades insuperables tan freqüents en l'esport de la bola rodona; per a més tard recuperar-se plenament en el Campionat de Copa fins a situar-se, en el moment actual, en el lloc de finalista.

Aquest l'ardor del Sabadell lluita al camp de Chamartín contra el Sevilla en un partit del resultat del qual depèn la definitiva adjudicació de la Copa d'Espanya de futbol, i són molts els entesos que a la vetlla d'aquest matx sensacional donen el Sabadell com a segur guanyador. Ara bé: si el Sabadell guanya, efectivament, la Copa i guanya clubs, després de considerar el conjunt de la tasca que han fet aquesta temporada, podran passar-se davant seu si és que hom pretén establir una escala de mèrits? No ho sabem: però ens sembla que el conjunt que formen aquests onze braves minyons catalans no podria deixar de figurar en un dels tres primers llocs, la qual cosa suposaria un gran honor per al club que, trencant moltes con-

Com s'ha arribat a la final

El mecanisme d'aquest Campionat ha consistit en diferents sortejos, per mitjà dels quals s'han anat aparellant els setze clubs que han participat en aquesta competició, de la qual ja havien estat eliminats anteriorment una vintena de clubs.

Hem-vos a dir, ara, el procés eliminatòri del Campionat, a partir dels

Llevant	Llevant	Llevant
València	Barcelona	Sabadell
Barcelona	Sabadell	Sabadell
Sporting Gijón	Betis	Osasuna
Sabadell	Osasuna	Saragossa
Celta	Saragossa	Sevilla
Betis	Sevilla	Athletic Madrid
Athletic Bilbao	Athletic Madrid	Racing Santander
Osasuna		
Badalona		
Saragossa		
Oviedo		
Sevilla		
Madrid		
Athletic Madrid		
Racing Santander		

Breu històric del Sabadell F. C.

El "Centre d'Esports Sabadell F. C." fou fundat l'any 1901, i dedicà les primeres temporades a organitzar-se degudament, i una vegada aconseguit això prengué part al Campionat de Catalunya, en el qual aviat assolí molt bona classificació.

A l'any 1913 el "Sabadell" es féu amb el títol de campió de Catalunya, de segona categoria, i tot seguit prengué part en el Campionat d'Espanya, que jugà d'una manera brillantíssima, fins arribar a finalista, junt amb el "Cardenal Cisneros".

Després de jugar el Sabadell quatre partits amb el seu contrincant, el resultat era encara un empat de punts, i, en ésser assejats el cinquè encontre, l'adversari del "Sabadell" no es sentí amb coratge de presentar-se a la lluita, pel qual motiu el cercle català va ésser proclamat campió d'Espanya de la segona categoria.

Dos anys bastaren al "Sabadell" per a ingressar al grup A de la primera categoria, en el qual aconseguí sempre descolgar, fins la temporada 1928-29, que representà un seriós contratemps per al Sabadell, puix que degut a la implantació del professionalisme el Centre d'Esports no tingué més remei que prescindir dels valuosos elements que tenia, i tot seguit el club es trobà situat a la segona categoria preferent. El reintegrà del Sabadell a la primera categoria tingué lloc en la temporada següent, d'una manera brillant.

En el Campionat de Catalunya, que portà a terme la temporada 1930-31, va assolir el títol de sots-campió, i com a tal participà en el Campionat d'Espanya, en la qual competició eliminà l'"Alavés", quan aquest es trobava precisament en els seus bons temps. Vingué després l'"Athletic" de Bilbao, i l'eliminació del "Sabadell" fou inevitable.

Ingressà a la segona Divisió de Lliga l'any 1933, després d'haver topar amb contrincants de vàlua com són "Saragossa", "Hércules", "Cartagena" i "Elix".

La temporada anterior assolí el primer lloc del Campionat de Catalunya, i enguany, encara que no ha pogut renovar el títol, ha obtingut el de sots-campió, així mateix ben meritori.

El "Sabadell" sempre ha lluitat amb la mar de dificultats econòmiques, pel qual motiu les seves gestes són encara més dignes d'elogi. Recordem que, malgrat no permetre-li-ho l'estat de la seva caixa, ha fet desfil·lar pel terreny de la Creu Alta

L'EQUIP QUE L'ATHLETIC DE BILBAO ENVIARÀ A MEXIC

Bilbao, 29. — L'Athletic desplaçarà el següent equip a Mèxic: Porters: Blasco i Izpizua. Defenses: Zabala, Ocejja i Luis. Mitjos: Cilaurén, Calvo, Muguerza i Roberto. Davanters: Careaga, Elices, Iraragorri, Bata, "Mundo", Urra i Gorostiza.

PREPARANT-SE PER A LA TEMPORADA VINENT

Bilbao, 29. — L'Athletic de Bilbao reforça el seu equip amb jugadors dels equips modestos de Biscaia. Han firmat pels bilbaïns Urra, del Santurtzi; "Mundo", del Lejona; Emilio, del Santuchu; i Bergareche, del Guecho.

Es tracta d'adquirir Gutiérrez, porter de l'Erandio, i Meza II, defensa de l'Irrizini.

AL CAMP DEL GUINARDO

Avui, diumenge, tindrà lloc al camp del Gràcia E. C. un interessant encontre entre el Poble Sec i el titular, el qual promet ésser molt disputat. Aquest encontre començarà a les cinc de la tarda, i abans l'equip infantil Petis Rodés, del Gràcia E. C., jugarà contra un altre de la seva categoria.

Ciclisme

LA CURSA INTERNACIONAL REUS-BARCELONA

La primera etapa fou guanyada per l'italià Bartali. — El fet sobresortint d'aquesta etapa fou l'abandonament de Cañardo i Figueras. — La segona etapa la va guanyar també l'italià Bartali, el qual va al cap de la classificació general.

La sortida de la primera etapa d'aquesta cursa internacional va tenir lloc a un quart de dotze del matí, a la Plaça d'En Prim, de Reus.

Dels trenta-tres corredors que estaven inscrits, solament vint-i-set prengueren la sortida, i entre les esmentades absències cal remarcar la de Salvador Cardona.

Els corredors van sortir de Reus en un compacte grup que no es va desfer fins passats els trenta-cinc primers quilòmetres. A la sortida de la població de Morell, l'italià Bartali es va escapar, seguint-lo el mallorquí Pou. Seguidament es va passar per Vilallonga, i la majoria de corredors que formaven l'escamot van baixar per a proveir-se d'aigua. Boquet, Tarragó i Sanxo aprofitaren aquesta ocasió per a escapar-se per a aconseguir els dos fugitius.

A la sortida d'aquesta població ens deturem un moment per a fixar posicions. Són les següents: Bartali i Pou; a 1 minut i mig Tarragó, Sanxo i Boquet; a 300 metres, Figueras, Deloor, Trueta, Bachero, Cañardo i altres.

Per Alió Boquet, Tarragó i Sanxo han aconseguit l'italià Bartali i el mallorquí Pou, i la lluita transcorre molt animada.

L'avantatge dels tres primers, passat Vilafranca, va augmentant, i les posicions són les següents: Bartali, Boquet i Pou passen, al cap de catorze hores i quinze minuts, amb quaranta minuts d'avantatge sobre l'horari establert; segueixen Tarragó, a quatre minuts i mig, i després Cañardo, Bachero i Fermi Trueta, a sis minuts po segons. Amb un retard de deu minuts, han passat els germans Deloor, juntament amb el belga Hutze i Vicenc Trueta.

Abans de començar la pujada de l'Ordal, Cañardo ha estat víctima d'una avaria, i ha optat per abandonar.

Passat Sant Feliu de Llobregat, l'italià Bartali s'ha escapat, i ha arribat a l'entrada del recinte de Montjuïc completament distanciat.

La classificació ha estat la següent: Bartali, que cobreix els 175 quilòmetres en cinc hores justes, al promedi de 35 quilòmetres; Pou, en 5 h. 3 m. 45 s.; Boquet, en igual temps; Bachero, 5 hores 10 m. 32 s.; Tarragó, 5 h. 18 m. 15 s.; Fermi Trueta, igual temps; Guisard Deloor, 5 h. 22 m.; Alions Deloor, igual temps; Hutze, igual temps; Vicenc Trueta, igual temps; González, 5 h. 25 m. 20 s.; Borrell, 5 h. 26 m. 14 s.; Vicens Albinyana, 5 h. 29 m. 15 s.; Capella, igual temps.

A la tarda, sobre el recinte de Montjuïc, es va disputar la segona etapa, que consistia a donar deu voltes al circuit. Abans de prendre la sortida van abandonar deu corredors, i se n'arreglaren solament disset.

La cursa, mancada d'interès per tantes baixes, va donar el resultat següent:

1. Bartali.
2. Boquet.
3. F. Trueta.
4. Hutze.
5. Albinyana.

En aquesta prova van abandonar dos corredors, per la qual cosa, aquest matí, solament prendran la sortida de la Plaça d'Espanya quinze corredors per a cobrir la tercera etapa, Barcelona - Reus. La classificació general, després de la segona etapa, és la següent:

1. Bartali, 6 h. 9 m.
2. Boquet, 6 h. 16 m. 20 s.
3. Pou, 6 h. 17 m. 43 s.
4. Bachero, 6 h. 23 m. 1 s.
5. F. Trueta, 6 h. 31 m.
6. Hutze, 6 h. 36 m. 28 s.
7. Tarragó, 6 h. 37 m. 50 s.
8. G. Deloor, 6 h. 38 m. 8 s.
9. A. Deloor, 6 h. 41 m. 30 s.
10. V. Trueta, 6 h. 41 m. 32 s.

B O X

MARCEL THIL VENCE CAUDEL :: KID TUNERO VA DOMINAR DONNARS

Paris, 30. — Aquesta nit s'ha celebrat a l'Estadi Roland Garros el combat: revènja entre Marcel Thil i Carmel Caudel, per al Campionat Mundial del pes mitjà.

La superioritat de Thil fou palesa durant tot el combat. Caudel fou enderrocat en la novena represa per vuit segons.

Fou declarat vencedor per punts Thil, el qual conserva, per tant, el seu títol mundial del pes mitjà.

En la mateixa reunió Kid Tunero vencé per punts l'holandès Beb Donnars.

FREDDIE MILLER BATE EN S'S REPRESAS WATSON

Londres, 30. — El campió mundial del pes ploma, Freddie Miller, vencé a l'anglès Watson. Malgrat que Watson abaté en començar el combat l'americà, aquest enderrocà Watson en la tercera represa, i a la sisena el vencé definitivament.

LOUIS SERA ACARAT A KING LEWINSKY

Nova York, 30. — Hom assegura que Joe Louis ha signat un contracte per ta de lluitar amb King Lewinsky a Chicago, probablement en el mes d'agost.

Joe Jacobs té la intenció de sortir demà cap a Aemanya, per tal de conferenciar amb Schmeling, del qual ja ha rebut un missatge dient-li que està disposat a enfrontar-se amb Louis el setembre. Joe Jacobs presencià el combat d'Uzcudun a Berlín, el dia 7 de juliol, i procurarà que Schmeling vagi amb ell cap als Estats Units, en el seu viatge de retorn.

DIMECRES, AL NOU MON

Dimecres vinent al Nou Món se celebrarà una reunió, en els dos combats principals de la qual seran enfrontats Santandreu al madrileny Iglesias i Martínez a l'asturià "El Marino".

FRONTO NOVETATS

Avui, diumenge, tarda, a les 4

SOLOZABAR-JAUREGUI

contra

GALLARTA III-PEREA

Mit, a les 10 h.

ZARRAGA-PASAY

contra

ARAQUISTAIN - UNAMUNO

DETALLS PER CARTELLS

Aviació

UNES DECLARACIONS D'UN DELS PARTICIPANTS AL VOL DE LES ESQUADRETES DE CAÇA

Madrid, 29. — Un periodista s'ha entrevistat amb un dels aviadors que participaven en el vol de les esquadretes de caça, en el qual vol es registraren tantes avaries. Sobre aquest extrem ha dit:

—No m'estranja res de l'ocorregut. Amb solament quelcom més de quatre hores que hem invertit en el recorregut Madrid-Los Alcázares-Albacete-Madrid han quedat fora de la prova quinze avions, i això que tots els motors havien estat perfectament repassats i els avions escrupolosament dotats i atesos. Però és molt el pes d'aquests motors, que excedeixen dels 1.900 quilos, ja un xic antiquats, puix que quasi tots daten de fa set o vuit anys. Hem hagut de lluitar fortament amb ells per a treure'ls una velocitat de 200 quilòmetres per hora, quan el més corrent és que els avions de caça ja usats en la major part dels exercicis fan velocitats de prop de 400 quilòmetres, com els americans i els polonesos, de motors poc pesats i amb doble radi d'acció.

Per això, repetixo, no és estrany el que ha ocorregut. Per mantenir solament la velocitat mitjana que exigia la prova en vol normal els motors arribaven a escalfar-se; no cal dir que després de la tensió a que calia sotmetre'ls per guanyar l'altura de sis mil metres en què hem hagut de fer una gran part del recorregut, l'avaria es veia arribar, i hi hagut moments en què jo creia que anava a seguir la sort dels meus companys, quedant-me pel camí per falta de gasolina.

Els nostres avions de caça, amb amb aquesta obligada limitació en les seves velocitats, imposada pel pes enorme del motor, no poden complir l'ur missió, i si en comptes de tractar-se d'una prova esportiva, és clar que no plena de dificultats, s'hagués tractat d'acudir, en cas de guerra, a recórrer la mateixa distància per vigilar i batre un nucli aeri enemic a les nostres fronteres, de trenta aparells solament i haurien arribat quinze, com ara ha passat.

I cal tenir en compte que es tracta dels nostres més experts i prestigiosos pilots, molts d'ells asos, com els oficials Pascual, Mediavilla, Ferrándiz, Haya i molts altres.

V Congrés Internacional d'Alpinisme

NOUS PARTICIPANTS ESTRANGERS

A la secretaria del Centre Excursionista de Catalunya es continuen rebent inscripcions de nous congressistes i delegacions

carnet de la ràdio

PROGRAMES SELECCIONATS

30 DE JUNY DE 1935

CATALUNYA

Ràdio Barcelona, 377'4 m.
786 Kc.

12'15: Retransmissió des de Reus: reportatge de l'arribada dels corredors del gran premi ciutat de Reus. 13'55: Secció cinematogràfica. 14: Actualitats teatrals i musicals. 15: Sessió radiofònica. 15'30: Retransmissió les del circuit de Montjuïc: reportatge del campionat automobilístic "Penya Riu". 17'15: Retransmissió des del camp de Charnin, de Madrid, del partit de futbol final del campionat C.F. Espanya. Sabadell-Sevilla. 19: Emissió a càrrec del tenor Manuel Soberón. 19'30: Recital per a soprano Francesca Marlet. 20: Transmissió des de Hollywood: Bar Dancing: ballades per l'orquestra Demon's Jazz. 21: Senyals horaris. 21'15: La mitja hora de l'estudiant. 22: "Reportatge pintoresc", per Ferran Barangó Solís. 22'15: Inauguració del cicle de conferències organitzat per la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya: presentació dels conferenciant, salutació a Mallorca i Eivissa, pel president de la F. E. E. C., senyor Garcia Marià, i conferència pel doctor Fèlix Fornells sobre el tema "Mesures d'higiene i cures d'urgència en els camps d'alta muntanya".

DEMA

12: Senyals horaris, i secció femenina. 13: Senyals horaris. 13'55: Secció cinematogràfica. 14: Actualitats teatrals i musicals. 14'30: "El fet del dia", per Joan Alavedra, i butlletí oficial de la Generalitat. 14'55: Borsa del Treball. 15: Sessió radiofònica. 18: Senyals horaris. 18'30: Secció infantil de Ràdio Barcelona: rondalles, contes, consells útils, etc. 19'30: Conversa de català amb el "Miliu", pel professor Artur Balot. 19'45: Cotitzacions de monedes. 20: Les emissions de LA PUBLICITAT: la mitja hora setmanal de comunicació radiofònica. 20'45: Noticiari des de la Redacció de LA PUBLICITAT. 20'55: Cotitzacions de mercaderies, valors i cotons. 21: Senyals horaris. 21'15: "Setmana Còmica", revista en vers, per Joaquim Montero. 21'15: Orquestra de Ràdio Barcelona: música alemanya. 22'5: Emissió des de Madrid 22'20: Concert per la Banda militar del regiment d'infanteria número 10, sota la direcció del mestre Julià Palanca.

Ràdio Associació, 293'5 m.
1.022 Kc.

12: Senyals horaris pel carilló, emissió dedicada a la dona. 13'30: Guai d'espectacles. 14: Hora exacta, i concert "Casarramona", romances per la soprano Cecilia Gubert, intermèdi còmics pel popular Aladé. 15: Radiobeneficència. 20: Orquestra de Ràdio Associació. 21'30: Orquestra. 22: Hora exacta, i concert pel Quintet Barcelona, format pels senyors Domènec Ponsà (violí), Joan Ribes (viola), Gabriel Rodó (violoncel), Joan Gratacós (contrabaix) i Pere Valliberra (piano). 23: Música de dansa.

DEMA

12: Senyals horaris pel carilló, i emissió dedicada a la dona. 13: Informació financera. 13'30: Guia d'espectacles, i "Una goteta d'Història Nacional per als infants", facilitada per Xocolates Juncosa. 14: Hora exacta. 14'30: Primer concert Pro Revella Artístics Teatrals. 15: Radiobeneficència. 18: Hora exacta. 18'45: Emissió infantil. 19'40: Crònica esportiva, a càrrec de Rosend Calvet. 20: Segon concert Pro Revella Artístics Teatrals. 20'40: Servei especial d'informacions. 21'5: Radiofilm humorístic de la setmana, per Valentí Castany. 21'30: Gran concert extraordinari per la famosa diva Mercè Capis. 22: Hora exacta, i noticiari Philips. 22'10: Continuació de la primera part del gran concert extraordinari per Mercè Capis. 23: Hora setmanal dedicada als catalans absents: segona part del gran concert extraordinari per la famosa diva Mercè Capis, i orquestra de Ràdio Associació de Catalunya.

Ràdio Badalona

12: Música regional. 12'30: Música variada. 13: Música de sala. 13'30: Música selecta. 14: Jazz. 19: Música simfònica. 21: Radiació de la selecció de "Molinos de viento". 22: Jazz.

DEMA

12: Música variada. 14: Música selecta. 20'30: Música variada. 21: Fragmentos de sarsuies. 22: Jazz. 22'30: Jazz.

ESTRANGER

(Amb autorització d'Unió Ràdio, S. A.)
Copenhaguen, 225 m., 1.333 Kc.
20'10: Música francesa.
Paris P. T. T., 431'7 metres, 695 Kc. — 20'30: Festival Plauquette, per l'Orquestra Nacional. Suïssa italiana, 257 m., 1.271 Kc.
20'45: Concert Offenbach.
Nacional anglesa, 1.500 metres, 200 Kc. — 21'30: Concert per l'orquestra Filharmònica de Londres, a l'Exposició de Brussel·les.
Frankfort, 251 m., 1.195 Kc. — 24: Concert d'orquestra.
DEMA
Torre Eiffel, 1.389 m., 216 Kc. — 20'30: Concert simfònic de música lleugera.
Palerm, 531 m., 565 Kc. — 20'40: Música de cambra.
Poste Parísen, 312'8 metres, 949 Kc. — 21'55: Concert.
Viena, 506'8 m., 592 Kc. — 22'10: Música d'òperes de Wagner i de Verdi.
Copenhaguen, 225 m., 1.333 Kc. — 22'5: Música de cambra.
Berlín, 356'7 m., 841 Kc. — 22'30: Obres de la joventut de Beethoven.
Estutgard, 522'6 m., 574 Kc. — 24: Concert Bach.

Llegiu cada diumenge
la pàgina de
RADIOFUSIÓ
de LA PUBLICITAT

tiu i amb les millors condicions econòmiques.
Un cop estiguin plenes les places disponibles a cada grup quedarà tancat la llista de llurs participants.

NOTICIES SOLTES

EL CONGRES DE L'ASSOCIACIO INTERNACIONAL DE QUIMICS COLORISTES

Anexa a aquest Congrés que va tenir lloc últimament a Basilea, es va celebrar una exposició documental retrospectiva i moderna de llibres de fabricació i teixits, tenyits i estampats.

Al major èxit d'aquesta manifestació cultural l'Associació de Químics Tèxtils de Barcelona hi ha contribuït amb valuosos documents. Aquests foren una col·lecció de llibres antics relatius a la indústria de la tintura i a l'estampació, facilitats per la Biblioteca Rodon, i moderns de llibres de fabricació i teixits, tenyits i estampats.

Al major èxit d'aquesta manifestació cultural l'Associació de Químics Tèxtils de Barcelona hi ha contribuït amb valuosos documents. Aquests foren una col·lecció de llibres antics relatius a la indústria de la tintura i a l'estampació, facilitats per la Biblioteca Rodon, i moderns de llibres de fabricació i teixits, tenyits i estampats.

Es molt d'aplaudir l'actuació cultural que realitza l'Associació de Químics Tèxtils, ja que aquesta contribueix de forma eficaç a que la tècnica tèxtil del país adquireixi personalitat i prestigi més enllà de les fronteres.

Xavalla a Barcelona. — Amb data 25 del corrent amarrà al nostre port el vaixell "Ambos", del qual es descarregarà una important suma en xavalla, consignada a l'ordre del Banc Hispano-Colonial.

Pensió "LA MUNDIAL"

Viaggers Dispersa i Est Ventilades de l'Hotel Hospital 123 o Dr. Tel. 17391



Agua abundante para riego
BOMBA VERTA
FABRICA DE BOMBAS VERTICALES
C/ ALFONSO XII, 10 - BARCELONA
TEL. 1.022

DEBILITAT NERVIOSA VIES URINARIES

Prou de sentir indolència d'aquestes malalties, gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOIVRE

Vies urinàries Bionorràgia (purga, cistitis, etc. totes les seves manifestacions: uretritis, prostatitis, orquitis, etc. malalties que tenen per causa bàsica, vici o infecció de la sang, per cròniques i rebels que siguin, es guarixen aviat i radicalment amb els medicaments del Dr. Soivre. Els malalts es guarixen per ells sols, sense injeccions, ni rentats, ni aplicacions de sondes i banyes, etc., tan potents sempre i que necessiten la presència del metge i ningú no s'assabenta de la vostra malaltia. Venda: 8'00 pessetes capes.

Impureses de la sang Sífilis (avariosis), exemes, herpes, diàtesis escrofuloses, eritemes, acné, urticària, etc. malalties que tenen per causa bàsica, vici o infecció de la sang, per cròniques i rebels que siguin, es guarixen aviat i radicalment amb els medicaments del Dr. Soivre. Els malalts es guarixen per ells sols, sense injeccions, ni rentats, ni aplicacions de sondes i banyes, etc., tan potents sempre i que necessiten la presència del metge i ningú no s'assabenta de la vostra malaltia. Venda: 8'00 pessetes capes.

Deusitat nerviosa impotència (manca de vigor sexual), polliculosis nocturna, "espermatorrea" (pèrdues seminals), cansament mental, pèrdua de memòria, maldorm, vertigenes, debilitat muscular, fàdiga corporal, tremolors, palpitations, trastorns nerviosos de la dona i totes les manifestacions de la neurastenia o de l'astenia nerviosa, per crònica i rebels que siguin, es guarixen aviat i radicalment amb els medicaments del Dr. Soivre. Els malalts es guarixen per ells sols, sense injeccions, ni rentats, ni aplicacions de sondes i banyes, etc., tan potents sempre i que necessiten la presència del metge i ningú no s'assabenta de la vostra malaltia. Venda: 8'00 pessetes capes.

Venda a les principals farmàcies d'Espanya, Portugal i Amèrica
AVIS. — Tots els pacients de vies urinàries o debilitat nerviosa, adreçant-se al Transmissor 930 presentat en segells per al franquell, a l'Oficina Laboratori Soivre, carrer del Tur, 18, telèfon 5694, rebiran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desenvolupament i tractament d'aquestes malalties.

Cartellera de Cinema

COLISEUM
AVUI: Tarda, dues sessions, a les 3'30 i a les 6 (especial). Nit, 10: LOS TRES CAJITOS (dibuixos) REVISTA PARAMOUNT UN PASO POR DOLORES SUR-MER (documental). Darreres projeccions de EL PAN NUESTRO DE CADA DIA Un film de Kink Vidor (Artistas Asociats)

MARILYN
Plaça Urquiza 5 Telèfon 21866
Matinal, a les 11
TE QUIERO Y NO SE QUIEN ERES
El último vals de Chopin
Tarda: sessió continua.
Butaca, 2'50 - Amfitheatre, 2'75
3'30 EMIL I LOS DETECTIVES Fritz Rasp
4'30 EL ULTIMO VALS DE CHOPIN Sybille Schmitz, Wolfgang Liebenberg
6'10 TE QUIERO Y NO SE QUIEN ERES Jean Murat
7'25 EL ULTIMO VALS DE CHOPIN Nit: Butaca, 1 pla. - Amfitheatre, 1'65
10'00 TE QUIERO Y NO SE QUIEN ERES 11'30 EL ULTIMO VALS DE CHOPIN
Nota: L'aire d'aquesta sala, constantment renovat, és prèviament filtrat, purificat i refrigerat.

SPLENDID CINEMA

Consell de Cent, 217 - Telèfon 30678
Local dotat de temperatura agradable
AVUI: Tarda, sessió continua de 3'30 a 5 El grandios exit

Una fiesta en Hollywood

En Espanyol
per Stan Laurel, Oliver Hardy, Lupe Vélez i Jimmy Durante

Divorcio en la familia

per Jackie Cooper, Lewis Stone i Conrad Nagel
Nit, a més:
SE HA FUGADO UN PRESO
per Rosita Díaz Jimeno i Joan de Landá
Dilluns: Estrem de l'emocionant producció M. G. M.
LA PARADA DE LOS MONSTRUOS
una pel·lícula que no oblidareu mai

FANTASIA
TEMPORADA DE REPRESENTACIONS
Tarda, a les 4. Nit, a les 10
VIAGE DE NOVIOS
UNA CANÇÓ, UN DESO, UNA MUJER
Demà: CANÇÓ DE CUNA I MUCHACHAS DE UNIFORME

cine Paris
Sempre el programa més atractiu i el més preferit per la seva agradable ventilació
Matinal, 10'30
Tarda: Sessió continua 3'30. Nit: 9'15
Richard Barthelmess en
MASCARE
(La matança)
Jesse E. Brown en el divertit film
Marinero en tierra
Demà: Temporada de Representacions. Programa espectacular. Tarda, 4. Nit, 9'15: BOLERO (homages tardes). WONDER BAR I DESFILE DE CANDILEJAS. Preu: Preferència, 1 pla. Especial, 0'70

METROPOL

Lluïa 118 Telèfon 81222
Tarda, a les 4. Nit, a les 10
Un perro que trae cola
per Magda Schneider (homages tardes)

Una aventura nupcial

per Mado de Nagy
MATA-HARI
per Greta Garbo
Preu únic: 1'60 pessetes

SALÓ VICTORIA

València, 289 - 291 - Telèfon 72536
AVUI, diumenge: Tarda, a les 4'45, sessió única numerada, i Nit, a les 9'30, 2 - GRANS SUPERPRODUCCIONS - 2

EL DIAMANTE ORLOW

gran comèdia musical (versió alemanya), interpretada pels aplaudits artistes Liane Haid i Ivan Petrovitch, astres, i

El Desfile del amor

grandiosa superproducció de fastuosa presentació (versió anglesa). Magna creació de Maurice Chevalier i Jeanette MacDonald. Preu: Sessió única numerada, 2 pessetes. Nit: Especial, 0'80. Preferència, 1 pesseta.

AVENIDA

Matinal, 10'30
Tarda, a les 4. Nit, a les 9'45
REVISTA PARAMOUNT
UNA MUJER QUE BABE LO QUE QUIERE
per Lupe Vélez i Adolf Wohlbrück

NEBLINA

per Mary Astor, Donald Cook i Reginald Denney
EL PEQUEÑO GIGANTE (solament tarda)

CINEMA RAMBLES

Rambla del Centre, 38 - Telèfon 18972
AVUI: NATURAL I COMICA
SUBURBIOS
grandiosa superproducció
LA HIJA DE NADIE
gran creació d'Ann Harding i John Boles
Sessió continua

AERI DEL PORT

El més atractiu de Barcelona de el viatge en l'AERI, Obert fins a la matinal

SALONS CINAES

FEMINA
Continua 3'30 a 5. Nit, a les 9'45
"El príncipe de media noche" (Henry Garat), "La mujer constante" (Conrad Nagel)
Dilluns: "El favorito del regimiento"

CATALUNYA

Matinal, 10'30
Continua 3'30 a 5. Nit, a les 9'45
"La traviesa molinera" (Lida Moreno), "El negro que tenía el alma blanca" (Benito Perojo), De 3'30 a 4'30: "Una extraña aventura"

ACTUALITATS

11 matí i 3'30 tarda: sessions infantils. A les 6: "Seamos optimistas". A partir de les 8: La semana del Jazz

PATHE PALACE

11 matinal
Continua 3'30 tarda
Formidable prog'ama
"El fantasma de Crestwood" (Ricardo Cortez), "Yaya nina" (S. Lupino), "Limitación de la vida" (Claudette Colbert)
Nit, a les 10'15: "Cleopatra"

ROYAL

Matinal, a les 11. Tarda, 3'30 continua
Noticiari, "El terror de los bandidos", "Justa con feo" (Genevieve Tobin), "Limitación de la vida" (Claudette Colbert)
Dilluns: "Soldados de la tormenta"

CINEMA RECURE

Continua 3'30 tarda
"Cruz diabla" (Hamon Pereda), "Ella o ninguna" (Martha Eggerth), Comica i Dibuixos

SALO CONTAL

Continua 3'30 tarda
"Estigma liberador", "Desfile de primavera" (Franciska Gual), Comica i Dibuixos

CINEMA ESPLAI

EL TERROR DEL CUADRILATERO (dibuixos)
EL ENCANTO DE UNA NOCHE
per Kate de Nagy
20 MILLONES DE ENAMORADOS
per Dick Powell
per Robert Montgomery
Nit: NOTICIARI FOX
MIREYA
TODA UNA MUJER
(Clive Brook)
BUSCO A MILLONARIO
(Jean Harlow)

Venus Sport-Palace Ball

Ronda de Sant Antoni, 62 i 64 Tigre 27
AVUI, DIUMENGE
TARDA I NIT
ESTRENES:
"Echale el izzo".
"Qué negritos" Danza

MARICEL-PARK

GRAN PARC D'ATRACCIONS
AVUI, diumenge, funcionaran totes les atraccions tarda i nit. Tarda, a les 5: visita a Maricel i EN WOPRE i LA CISCIA, precedents de Vals, de la música, dels artistes Pep Marqués i Perla Antón. Nit, a les 11: Campionat de Golf per a les Copes de Juny

I un cop dintre Maricel...

...a les "Salsitxes" breneu.

CASINO SANT SEBASTIA

Cada dia
APERITIVS - RESTAURANT - TEA
DANCING
Avui tarda:

TE EXTRAORDINARI

CRAZY BOYS
i RABASSA ORCHESTRA
De 10 a 12 nit, a les terrasses junts al mar, concert pel

QUINTET LIZCANO

Principals, a 95 ptes.
Idem 110 "

En cases recent construïdes, 5 grans luxoses habitacions
Carrer de Paris, núm. 20, 22 i 24
(Entre carrer de Tarragona i plaça d'Ernest Ventós)
Autobús línia 2

ENDERROCS

Portes, finestres, bigues de ferro i fusta, baranes, reixes, reixats, barrots, teules, jasseres i altres materials d'enderrocs.

GARCIA I VIDAL

CLOT, 1. - Telèfon 54998
MALALTS
Pulmons, Cor, Medicina general, Sífilis, Raïga X, Sol artificial. DR. LLUIS CUESTA

Vies Urinàries

Malalties secretores - Defectes renales
POLICLINICA FARRE PUJAN
Rambla de Canalejas, 11. 1.er

PER A MITGES I MITJONS

anar al lloc núm. 6, de Joan Borrás, carrer d'Urgell (Cantonat de Sant Antoni); "L'As de les Mitges" i de la barata

Afai's higiènicament afai's de pressa afai's bé

Com? Usant la PASTA NIX

S'afaitarà ràpidament, agradablement, perfectament.

No li quedarà la cara irritada, no hi sentirà cremor o irritació després d'afaitar-se.

Eliminarà el sabó, la brotxa, els potets i tots els altres objectes tan exposats a cultivar microbis.

DEMANI-HO EN PERFUMERIES, DROGUERIES, ETC. AL PREU DE 2'50 PESSETES TUB

Sucursals a CATALUNYA:

GIRONA: Rambla de la Llibertat, 23
TARRAGONA: Aving. de la República, 77
LLEIDA: Avinguda de la República, 24

1 cent Delegacions
200 Agències per a tot ESPANYA

Edificis de la seva propietat a MADRID, BARCELONA, SEVILLA i BADALONA

Accidents del Treball en la Indústria, en l'Agricultura i de Mar

INCENDIS

BALMES, 17 i 19

INCENDIS

Mutua General de Seguros

VINT-I-VUIT ANYS D'ACTUACIO SOCIAL

BALMES, 17 i 19

INCENDIS

INCENDIS